

348.101

๖ ๖๗๓๑

ร. 2

31

ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

นิวัฒน์ วรสาร

๕๑๑ กณ. 255๐

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

19/04/50

ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
นิวัฒน์ วรสาร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2550

นิวัฒน์ วรสาร. (2550). *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์, ดร. อรรณพ โพธิ์สุข.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็น 6 ด้านได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต จำแนกเป็น 3 ด้านได้แก่ ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 94 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9773 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นิสิตมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา โดยรวมว่ามีคุณภาพในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าเกือบทุกด้านมีคุณภาพในระดับมาก ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับปานกลาง ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ โดยรวมมีคุณภาพในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าทุกด้านมีคุณภาพในระดับปานกลาง

2. นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม และในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ พบว่าไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวม และในด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักสูตรที่นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 และด้านอาจารย์ที่นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม และในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต และด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพที่นิสิตชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และในด้านกระบวนการเรียนการสอน นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันเช่นกัน

THE OPINIONS OF STUDENTS ON QUALITY OF EDUCATIONALAL MANAGEMENT
AT BACHELOR'S DEGREE LEVEL, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
NIWAT WORASAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Educational Degree in Higher Educational
at Srinakharinwirot University

May 2007

Niwat Worasan. (2007). *The Opinions of Students on Quality of Educational Management at Bachelor's Degree Level, Srinakharinwirot University*. Master Thesis, M.Ed. (Higher Educational). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Achara Wattananarong, Dr. Annop Polisuk.

The purposes of this study were to investigate and compare the student's opinions on quality of educational management at bachelor's degree level of Srinakharinwirot University in 2 areas : teaching and learning which included six aspects: curriculum, instructor, teaching and learning process, student, measurement and evaluation and educational support ; and student development activity which included three aspects: student development supporting activity, adviser system and career advice service. The samples consisted of 385 students. The instrument used was a five rating scale questionnaire, with 94 items and the reliability of 0.977. Data were analyzed by frequency, percentages, mean, standard deviation, a one-way ANOVA and scheff's method.

The results were as follows:

1. The students rated quality of educational management at bachelor's degree level of Srinakharinwirot University in the area of teaching and learning in overall and the aspects of curriculum, instructor, teaching and learning process, student, measurement and evaluation and educational support at a high level. When each aspect was considered, it was found that most aspects were rated at a high level, except measurement and evaluation and educational support that were rated at a moderate level. The area of student development activity in overall and each aspect were rated at a moderate level.
2. There was no significant difference between the opinions of male and female students on quality management in the area of teaching and learning in overall and each aspect. Moreover, there was no significant difference between the opinions of male and female students on quality management in the area of student development activity in overall and the aspects of adviser system and career advice service, except in the aspect of student development supporting activity.

3. There was no significant difference among the opinions of the first year, the second year, the third year and the fourth year and higher students in the area of teaching and learning in overall and the aspects of teaching and learning process, student, measurement and evaluation and educational support. However, there was a significant difference between the opinions of the first year students and the second year students in the aspect of curriculum, and the second year, the third year and the fourth year and higher students in the aspect of instructor at the level of .05. Moreover, there was no significant difference in the area of student development activity in overall and the aspects of student development supporting activity, adviser system, except the aspect of career advice service that there was a significant difference between the opinions of the second year students and the fourth year and higher students at the level of .05.

4. There was a significant difference among the opinions of the students studying in the major fields of humanities and social science, health science and science technology in the area of teaching and learning in overall at the level of .05. When each aspect was considered, it was found that there was a significant difference between the opinions of the students studying in humanities and social science and the ones studying in health science in the aspects of curriculum, student and measurement and evaluation at the level of .05. Moreover, there was a significant difference among the opinions of the students studying in health science and the ones studying in humanities and social science and science technology in the aspect of learning and teaching. However, there was no significant difference among the opinions of the students studying in difference major fields of study in the area of student development activity in overall and each aspect.

5. There was no significant difference among the opinions of the students who have high, middle, and low learning achievement on quality management in the area of teaching and learning in overall and each aspect, and in the area of student development activity in overall and each aspect as well.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ

นิวัฒน์ วรสาร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

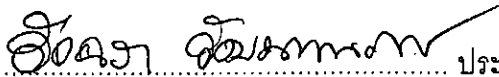
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ ...17)... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

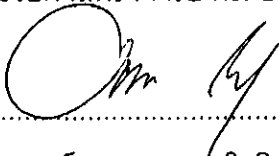
คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

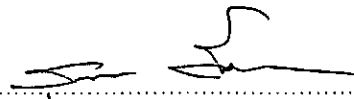
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์)

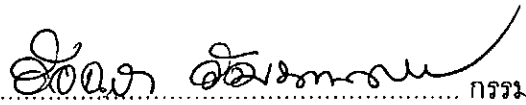
กรรมการ

(อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข)

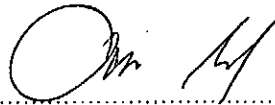
ประธาน

(อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

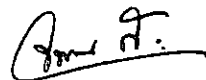
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สุกุลคุ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้ให้ความกรุณาตรวจทานข้อมูลงานวิจัย ชื่นชมและให้กำลังใจในส่วนที่ผู้วิจัยทำถูกต้อง อีกทั้งได้ให้แนวทางที่ชัดเจนเพื่อการแก้ไขในส่วนที่ยัง ผิดพลาดอยู่ รวมไปถึงการให้ข้อคิดสำคัญ ๆ ที่ช่วยให้ผู้วิจัยมีมุมมองด้านงานวิจัยที่กว้างมากยิ่งขึ้น และเมื่อพิจารณาเห็นว่าผู้วิจัยยังขาดในส่วนใด ก็จะหาหนทางที่จะเติมในส่วนที่ขาดนั้นให้เต็ม และ อาจารย์ ดร. อรรถนพ โพธิสุข กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบข้อมูล งานวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุพพร ตั้งสมรพงษ์ อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู ที่ได้กรุณา เป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ และเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยอย่างมาก รวมทั้งได้กรุณาชี้แนะ แนวทางแก้ไข ปรับปรุง และเพิ่มเติมข้อมูลในแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด รอง ศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา อาจารย์ ดร. ราชนัย บุญธิมา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา และคุณพัฒน์ชัย ปัทมะเวณู หัวหน้าฝ่ายประกันคุณภาพ การศึกษา ที่ได้กรุณาตรวจสอบแบบสอบถามและให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมในแต่ละข้อคำถามที่เป็น ประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่อดำเจ้าคุณพระราชบัณฑิต (ชัยทวี คุตตจิตโต ปญฺเษ) ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดปทุมวนาราม เจ้าคณะแขวงปทุมวัน (ธรรมยุต) เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่มีจิตเมตตาอุปการะเลี้ยงดูผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มศึกษาในระดับปริญญาตรีกระทั่งบัดนี้ รวมทั้ง ทุนการศึกษาทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้รับ หากไม่ได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อดำ ผู้วิจัยคงมีอนาคตหวัง ปริญญาแม้เพียงสักใบเดียว

คุณค่าและประโยชน์อันใดที่พึงเกิดมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณ อันประเสริฐของพระรัตนตรัย ขออานิสงส์นั้นจงเป็นพลวปัจจัยเกื้อหนุน บิдамารดา ปู่ย่า ตายาย ครูบาอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณท่านอื่น ๆ ซึ่งมีอำนจนามกล่าวไว้ได้หมด ณ ที่นี้

นิวัฒน์ วรสาร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ความหมายของคุณภาพการศึกษา.....	11
องค์ประกอบคุณภาพการจัดการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษา.....	12
องค์ประกอบคุณภาพของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	14
องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน.....	14
1. ด้านหลักสูตร.....	14
2. ด้านอาจารย์.....	19
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน.....	22
4. ด้านนิสิต.....	27
5. ด้านการวัดและประเมินผล.....	30
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน.....	33
องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต.....	39
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต.....	39
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา.....	41
3. ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต.....	49
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	60
ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	65
มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	67
มาตรฐานด้านการเรียนการสอน.....	67
1. ด้านหลักสูตร.....	67
2. ด้านอาจารย์.....	67
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน.....	70
4. ด้านนิสิต.....	71
5. ด้านการวัดและประเมินผล.....	72
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา.....	74
7. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา.....	75
มาตรฐานด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต.....	77
1. ด้านกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต.....	77
2. ด้านกิจกรรมแนะนำเกี่ยวกับอาชีพและการจัดหางาน.....	78
3. ด้านการบริการในด้านทุนการศึกษาและสวัสดิการอื่น ๆ.....	79
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	80
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	80
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล.....	83
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	133
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	133
วิธีดำเนินการวิจัย.....	133
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	133
สรุปผลการวิจัย.....	134
การอภิปรายผล.....	136
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	154
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	156
 บรรณานุกรม.....	 157
 ภาคผนวก.....	 166
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	167
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพของแบบสอบถาม.....	184
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	186
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม.....	199
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 202

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และกลุ่มสาขาวิชา.....	81
2 จำนวนและร้อยละของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	88
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน.....	90
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ.....	91
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านอาจารย์ เป็นรายชื่อ.....	92
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ.....	93
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิต เป็นรายชื่อ.....	95
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อ...	96
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา เป็นรายชื่อ.....	97

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ของนิสิต เป็นรายชื่อ.....	99
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นรายชื่อ	100
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านการให้บริการแนะนำ เกี่ยวกับอาชีพ เป็นรายชื่อ.....	101
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	102
14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	103
15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	105
16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อ คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	107
17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	108
18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	110

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ ด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่.....	112
20 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ ด้านการเรียนการสอน ในด้านอาจารย์ จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่.....	113
21 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ ด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่.....	114
22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	115
23 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ ด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	117
24 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ ด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	118
25 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ ด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิต จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	119
26 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ ด้านการเรียนการสอน ในด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	120

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ ด้านการเรียนการสอนโดยรวม จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่.....	121
28 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	122
29 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	124
30 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านอาจารย์ จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	125
31 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	126
32 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิต จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	127
33 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านการวัดและประเมินผล จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	128
34 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	129
35 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	130

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
36 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	131
37 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ จากแบบสอบถามปลายเปิด.....	132

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสการปฏิรูปอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก นอกจากเป็นผลจากความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี และวัฒนธรรมจากกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) แล้ว ปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงผลักดันให้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาทั่วโลกยังเกิดจากสาเหตุที่สำคัญได้แก่ การขยายตัวของปริมาณนักศึกษา และความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นทั่วโลกกว่า 6 เท่าในรอบ 3 ทศวรรษ (อมรวิรัช นาคทรพรพ. 2543 : คำนำ) ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการปรับตัวในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้มีการขยายการบริการทางการศึกษาออกสู่สังคมรอบด้าน ด้วยการจัดตั้งวิทยาเขตของสถาบันตามภูมิภาคต่าง ๆ การเคลื่อนย้ายของบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้เข้าถึงความต้องการของนักศึกษา และการปรับมาตรฐานของการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาในสาขาวิชาที่สนใจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาทั้งสิ้น

อีกทั้งในทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศต่าง ๆ ได้ทำความตกลงทางการค้าในระดับภูมิภาค (Regional Trade Agreement - RTA) และระดับทวิภาคี (Free Trade Agreement - FTA) กันมากขึ้นสืบเนื่องมาจากความไม่มั่นใจในความสำเร็จของการเจรจาระดับพหุภาคี (General Agreement on Trade in Services - GATS) ซึ่งตามข้อตกลงของการเจรจาระดับพหุภาคีได้กำหนดให้การศึกษา (Education Services) เป็นบริการอย่างหนึ่งในข้อตกลงด้านการค้าบริการ และได้กำหนดให้มีการกอบการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างประเทศไว้ 4 รูปแบบ ดังนี้ (สุริชัย หวันแก้ว. 2548 : 22 , 24 - 25)

1. การให้บริการข้ามพรมแดน (Cross – Border supply) เช่น การให้บริการการศึกษาผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

2. การเดินทางไปรับบริการที่ต่างประเทศ (Consumption abroad) เช่น มหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกาให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนต่างชาติที่เดินทางเข้าไปศึกษาเล่าเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา

3. การไปตั้งวิทยาเขตในต่างประเทศเพื่อให้บริการ (Commercial presence) เช่น มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงจากประเทศสหรัฐอเมริกาเข้าไปตั้งสาขาในประเทศญี่ปุ่น เพื่อให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา

4. การเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา (Movement of natural persons) เช่น อาจารย์ชาวอเมริกันเดินทางมาสอนหนังสือในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาจากข้อกำหนดดังกล่าว จะพบว่าสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะต้องได้รับการส่งเสริมเพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา ทั้งการนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาประยุกต์ใช้สำหรับการจัดการศึกษา การศึกษาดูงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการยอมรับในด้านคุณภาพการจัดการศึกษาในสาขาต่าง ๆ การคัดสรรบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาเฉพาะด้าน และที่สำคัญคือความมีประสิทธิภาพของการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดดำเนินการเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางการศึกษา (Education Services) ให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สถาบันอุดมศึกษาไทยได้พัฒนามากกว่าร้อยปีแล้ว และได้สนองความจำเป็นสร้างความเจริญให้แก่ประเทศชาติมามาก ในระยะสิบหรือยี่สิบปีหลังนี้สถาบันอุดมศึกษาไทยได้ขยายตัวและปรับเปลี่ยนไปเป็นอันมาก แต่ก็มีท่าว่าจะไม่ทันกับความจำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและธุรกิจ การวิจัยและพัฒนาไม่ทันกับความจำเป็น ต้องยกระดับอุตสาหกรรมในประเทศจากอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น ด้วยสภาพโลกาภิวัตน์ที่ทำให้กำแพงระหว่างประเทศถูกทำลายลง ไม่สามารถปกป้องสิ่งที่หย่อนประสิทธิภาพและไม่ถูกต้องภายในประเทศได้จนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจพังทลายขยายตัวไปเป็นวิกฤติสังคม ยิ่งเห็นชัดขึ้นถึงสภาพความอ่อนแอของอุดมศึกษาไทย (จรัส สุวรรณเวลา. 2545 : 3)

คุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยได้มีการตรวจสอบและประเมินผลมาเป็นเวลานาน แต่เนื่องจากยังขาดความน่าเชื่อถืออยู่พอสมควรและยังมีให้เห็นเป็นรูปธรรมเป็นจำนวนน้อย อีกทั้งสถาบันอุดมศึกษาขาดความร่วมมือในการประเมินผลด้านคุณภาพทางวิชาการ จึงได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายทางการศึกษา ในหมวด 6 ได้ระบุถึงมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ตามมาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ และตามมาตรา 48 ระบุว่าให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งตามมาตรา 49 ได้กำหนดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา เรียกโดยย่อว่า "สมศ." ประกาศในราช

กิจจานุเบกษา เล่มที่ 117 ตอนที่ 99ก เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2543 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 4 พฤศจิกายน 2543 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: 1-41)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีรากฐานทางประวัติศาสตร์มาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง โดยได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2492 ต่อมาพัฒนาเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 จนในที่สุดได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2517 ทั้งนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงได้พระราชทานนามมหาวิทยาลัยแห่งนี้ว่า “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ซึ่งมีความหมายว่า มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร ปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 2 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตประสานมิตร และวิทยาเขตองครักษ์ สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร ได้มีการจัดการเรียนการสอนใน 7 คณะ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ สำหรับวิทยาเขตองครักษ์ ได้มีการจัดการเรียนการสอนใน 5 คณะ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะพลศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กองบริการการศึกษา. 2548)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีกิจกรรมที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ และได้กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพพร้อมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่สำคัญเรื่อยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 - ปัจจุบัน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา. 2546 : คำนำ) จากคุณภาพการจัดการศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 9 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินงาน องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต องค์ประกอบด้านการวิจัย องค์ประกอบด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม องค์ประกอบด้านการบริหารและจัดการ องค์ประกอบด้านการเงินและงบประมาณ และองค์ประกอบด้านระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 8 - 12) แต่ละองค์ประกอบได้เสนอแนวทางในการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาจำแนกเป็นดัชนีชี้คุณภาพตามแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งครอบคลุมหลักการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทุกด้าน องค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าว มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับนิสิตโดยตรง 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการพัฒนานิสิต นอกจากนี้ตามมาตรา 22 และ 24 ในหมวด 5 แนวการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และถือว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ อีกทั้งเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่จัดขึ้นต้องสอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม คุณลักษณะที่พึงปรารถนา และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

จากการสอบถามนิสิตเกี่ยวกับสภาพปัญหาคุณภาพการศึกษา ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรนิสิตเห็นว่าหลักสูตรภาษาต่างประเทศ เช่น จีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น น่าจะมีวิชาภาษาอังกฤษเรียนควบคู่ไปด้วย ตั้งแต่ปีการศึกษาที่ 1 จนกระทั่งถึงปี การศึกษาสุดท้าย เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีใช้อยู่เกือบทุกประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ บางสาขาวิชามีจำนวนวิชาที่เรียนมากเกินไป (รุ่งลาวัลย์ สุรเกียรติชัย. 2548 : สัมภาษณ์) และควรมี วิชาภาคปฏิบัตินอกสถานที่ด้วย (ฉัตรชัย ขอจันทร์กลาง. 2548 : สัมภาษณ์) บางหลักสูตรควรปรับให้มีความทันสมัยให้สอดคล้องกับงานที่จะต้องทำเมื่อจบการศึกษา (ศิริธยา แซ่ชีว. 2548 : สัมภาษณ์) ใน บางหลักสูตรมีการใช้หลักสูตรเดิมมานานแล้ว อีกทั้งเนื้อหาบางวิชาไม่ได้มาตรฐาน (ศรันยา เกตุแก้ว. 2548 : สัมภาษณ์) ด้านอาจารย์พบว่าอาจารย์ยังมีมาตรฐานการสอนไม่เท่ากัน อาจารย์บางท่าน เตรียมการสอนมาไม่ดีเท่าที่ควร (กฤติมา ประทุมพาง. 2548 : สัมภาษณ์) ถึงแม้อาจารย์บางท่านจะ ยอมรับฟังความคิดเห็นนิสิตในขณะทำการสอนแต่ก็ยังมีอาจารย์ที่ยึดติดกับการสอนแบบเก่าคือทำ การสอนโดยขาดความสนใจในตัวนิสิต เอาความคิดของตนเองเป็นใหญ่ (กรทิพย์ ศรีครุฑ. 2548 : สัมภาษณ์) อีกทั้งอาจารย์ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนิสิตได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากขาดเทคนิค การสอนที่เป็นที่สนใจของนิสิต (วิภากร มณีวงศ์. 2548 : สัมภาษณ์) และอาจารย์ผู้สอนไม่นำความรู้ หรือวิทยาการสมัยใหม่ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาประกอบการสอน ทำให้นิสิตขาดความรู้ที่เป็น ปัจจุบัน (กิตติยาพร สาริพันธ์. 2548 : สัมภาษณ์) ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาพบว่า สื่อประกอบการ การสอนยังมีจำนวนไม่เพียงพอ อีกทั้งความหลากหลายและความทันสมัยของสื่อยังไม่ได้ รับ การปรับปรุง (กรทิพย์ ศรีครุฑ. 2548 : สัมภาษณ์) นอกจากนี้ยังขาดหนังสือและเอกสารประกอบการ การสอนที่จะทำให้นิสิตติดตามการสอนของอาจารย์ได้โดยสะดวก (ยาใจ เพชรสงฆ์. 2548 : สัมภาษณ์) ด้านกระบวนการเรียนการสอนนั้น ศิริธยา แซ่ชีว (2548 : สัมภาษณ์) เห็นว่ายังเน้นใน ด้านทฤษฎีมากเกินไป น่าจะมีการฝึกภาคปฏิบัติให้มากกว่าเดิมเพื่อให้นิสิตสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตการทำงานในอนาคต และด้านนิสิตนั้น รุ่งลาวัลย์ สุรเกียรติชัย (2548 : สัมภาษณ์) เห็นว่านิสิต

ยังต้องมีการพัฒนาทั้งทางด้านกาย วาจา และใจ ยกตัวอย่างเช่น ในการแต่งกายนิสิตบางคนยังปล่อยเสื้อลอยชาย นิสิตหญิงใส่กระโปรงสั้นเกินไป

องค์ประกอบด้านกิจกรรมนิสิต ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตพบว่า กิจกรรมมีความหลากหลายและน่าสนใจ แต่หากเป็นกิจกรรมที่นิสิตให้ความสนใจเป็นจำนวนมากควรจัดให้เป็นกิจกรรมหลักและไม่จำกัดจำนวนนิสิตที่สมัคร (ปิยะพัฒน์ สุนทรศาสตร์. 2548 : สัมภาษณ์) อีกทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นบางกิจกรรมยังขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง (พิมพ์ชนก กลิ่นสุทโธ. 2548 : สัมภาษณ์) สำหรับกิจกรรมที่มีรูปแบบคล้ายคลึงกันควรยุบรวมกันหรือยกเลิกกิจกรรมที่มีความซ้ำซ้อนกัน ในส่วนของวันและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมยังไม่มี ความเหมาะสม เช่น จัดกิจกรรมช่วงเวลาเรียน หรือช่วงใกล้สอบ เป็นต้น ทำให้นิสิตที่มีความสนใจไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งที่เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตทุกคน (กิตติยาพร สวริพันธ์. 2548 : สัมภาษณ์) ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษามรรัตน ทองโชติ (2548 : สัมภาษณ์) เห็นว่าอาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาให้กับนิสิตเท่าที่ควร อีกทั้งอาจารย์ยังขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ทำให้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมได้ไม่เต็มที่ และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ ผู้วิจัยพบว่ายังขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เนื่องจากผลของการสัมภาษณ์นิสิต พบว่านิสิตบางส่วนไม่ทราบว่ามหาวิทยาลัยได้จัดให้มีวันนัดพบแรงงาน และกิจกรรมแนะนำอาชีพซึ่งเป็นการให้บริการแก่นิสิตอีกทางหนึ่ง

จากกระแสของการปรับตัวเพื่อมุ่งสู่คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา พร้อมกับการกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในประเทศไทย ต้องดำเนินการประกันคุณภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในฐานะที่นิสิตเป็นผู้รับการพัฒนา/ประโยชน์จากการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยตรง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษา ใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาใน องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ให้มีประสิทธิภาพและ คุณภาพสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกัน คุณภาพการศึกษาใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้าน กิจกรรมพัฒนานิสิต

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 11,034 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ จำแนกเป็น

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ชั้นปี จำแนกเป็น

3.1.2.1 ชั้นปีที่ 1

3.1.2.2 ชั้นปีที่ 2

3.1.2.3 ชั้นปีที่ 3

3.1.2.4 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

3.1.3 กลุ่มสาขาวิชา จำแนกเป็น

3.1.3.1 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย

- คณะมนุษยศาสตร์ - คณะศึกษาศาสตร์
- คณะสังคมศาสตร์ - คณะศิลปกรรมศาสตร์

3.1.3.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ประกอบด้วย

- คณะแพทยศาสตร์ - คณะทันตแพทยศาสตร์

- คณะพยาบาลศาสตร์ - คณะเภสัชศาสตร์
- คณะสหเวชศาสตร์ - คณะพลศึกษา

3.1.3.3 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย

- คณะวิทยาศาสตร์ - คณะวิศวกรรมศาสตร์

3.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น

3.1.4.1 สูง

3.1.4.2 ปานกลาง

3.1.4.3 ต่ำ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษา 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ทศนะ หรือความรู้สึกของบุคคลอันเกิดจากความรู้และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ในการวิจัยนี้ หมายถึง ทศนะ หรือความรู้สึกของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษา 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

2. คุณภาพการจัดการศึกษา หมายถึง ความมีประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาตามองค์ประกอบและดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ในการวิจัยนี้ หมายถึง ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ดังนี้

2.1 องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใน 6 ด้าน คือ

2.1.1 ด้านหลักสูตร ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ การจัดทำคู่มือหลักสูตร การจัดแผนการเรียน การจัดหลักสูตรให้สอดคล้องตามความต้องการของนิสิต การกำหนดหน่วยกิตของรายวิชา การจัดหลักสูตรที่พัฒนาความรู้และทักษะด้านวิชาการ

ด้านวิชาชีพ และด้านคุณธรรมจริยธรรมของนิสิต การจัดหลักสูตรภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย

2.1.2 ด้านอาจารย์ ในการวิจัยนี้หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการเกี่ยวกับอาจารย์ ได้แก่ คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ และทักษะด้านต่าง ๆ มีความรู้เนื้อหาเป็นอย่างดี มีความรู้และประสบการณ์ในการสอน มีความรับผิดชอบ มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนและนักเรียนเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์

2.1.3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การทำแผนการสอน การเตรียมการสอน การจัดประมวลการสอน การจัดตารางสอน วิธีการสอน การสอนซ่อมเสริม เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้โดยให้ความสำคัญกับนักเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนยอมรับความสามารถและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน โดยแบ่งเวลาและเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม มีการเตรียมความพร้อมทั้งนักเรียนและผู้สอน ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและนักเรียน

2.1.4 ด้านนิสิต ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการเกี่ยวกับนิสิต ได้แก่ การพัฒนานิสิตให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อการเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีความขยันและอดทน มีความซื่อสัตย์ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเพื่อนและมีทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การติดตามผลการศึกษานิสิต

2.1.5 ด้านการวัดและประเมินผล ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ได้แก่ การนำหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลมาใช้อย่างเป็นระบบและได้มาตรฐาน รวมทั้งการแจ้งผลการเรียนแก่นิสิต

2.1.6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการเกี่ยวกับปัจจัยเกื้อหนุนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตอย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนในหลายรูปแบบ เช่น แบบกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีห้องสมุด ตำรา หนังสือ วารสาร ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีเครื่องคอมพิวเตอร์สื่อการเรียนการสอนและวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการสืบค้น และเสาะแสวงหาความรู้จากทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีอาณาบริเวณและบรรยากาศที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์และการใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนิสิต

2.2 องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ช่วยพัฒนานิสิตใน 3 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนานิสิตให้มีความเจริญงอกงามในด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ และสังคม มีกิจกรรมปลูกฝังนิสิตให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย รักประชาธิปไตย รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม

2.2.2 ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้กลไกให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนานิสิตในด้านต่าง ๆ

2.2.3 ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ ในการวิจัยนี้ หมายถึง ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในด้านการประกอบอาชีพ ตลอดจนการให้บริการช่วยเหลือในการจัดหางานทำแก่นิสิต

3. นิสิต ในการวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

4. กลุ่มสาขาวิชา ในการวิจัยนี้ หมายถึง กลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ไม่รวมวิทยาลัยนานาชาติ เนื่องจากขณะทำการวิจัยมีการจัดการเรียนการสอนถึงระดับชั้นปีที่ 2 เท่านั้น) จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

4.1 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย

- คณะมนุษยศาสตร์ - คณะศึกษาศาสตร์
- คณะสังคมศาสตร์ - คณะศิลปกรรมศาสตร์

4.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ประกอบด้วย

- คณะแพทยศาสตร์ - คณะทันตแพทยศาสตร์
- คณะพยาบาลศาสตร์ - คณะเภสัชศาสตร์
- คณะสหเวชศาสตร์ - คณะพลศึกษา

4.3 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ประกอบด้วย

- คณะวิทยาศาสตร์ - คณะวิศวกรรมศาสตร์

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยนี้ หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตั้งแต่เข้าเรียนกระทั่งปัจจุบัน จำแนกเป็น

5.1 สูง หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

5.2 ปานกลาง หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตั้งแต่ 2.50 - 2.99

5.3 ต่ำ หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตต่ำกว่า 2.50

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ความหมายของคุณภาพการศึกษา องค์ประกอบคุณภาพการจัดการศึกษาในการประกันคุณภาพ การศึกษา การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มาตรฐานคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคุณภาพการศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2539 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่าคุณภาพว่า คุณภาพ หมายถึง การที่บัณฑิตมีคุณสมบัติตรงกับเป้าหมาย หรือคุณลักษณะที่สถาบันได้กำหนดไว้และสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต กระบวนการของการผลิตบัณฑิตได้มีการควบคุมอย่างเป็นระบบและมี แบบแผนที่ดีจนเชื่อมั่นได้ว่าจะได้บัณฑิตที่มีคุณภาพ

วันชัย ศิริชนะ (2537 : 15) ให้ความหมายว่า คุณภาพ หมายถึง ผลของการดำเนินการตาม แนวทางที่กำหนดและเป็นผลให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายที่สำคัญ คือ บัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถตามที่ต้องการ

อัฉรา วัฒนานรงค์ (2539 : 7) ได้ให้ความหมายของ คุณภาพการศึกษา ว่าหมายถึง ผลสำเร็จที่สถาบันอุดมศึกษาได้จัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เอื้อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในเป้าหมายของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และด้วยมาตรฐานการศึกษาที่เหมาะสมรวมทั้งมี คุณธรรม จริยธรรม และตรงตามความต้องการของสังคม

บอโรสกี และลอตตัน (Barosky and Lawton. 1994) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า คุณภาพ คือ กระบวนการที่ทำให้เกิดการประเมินผลว่า ผลของการทำงานนั้นตรงกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งจะมีส่วนทำให้สมาชิกในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดการทำงานในอนาคต ของตนเอง โดยให้ความรู้ แนวความคิด และเครื่องมือที่ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงการทำงาน และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กรนั้น

สรุปได้ว่า คุณภาพการศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนทั้งทางด้านวิชาการและ วิชาชีพ อันเป็นคุณสมบัติและคุณลักษณะที่สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดขึ้นให้บังเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน โดยทั้งนี้ คุณภาพการศึกษาจะต้องอาศัยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตามองค์ประกอบของ คุณภาพและดัชนีบ่งชี้คุณภาพในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการจัดการศึกษาของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

องค์ประกอบคุณภาพการจัดการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 9 - 3) ได้กำหนดองค์ประกอบของคุณภาพและกรอบในการพัฒนาด้านนี้ซึ่งคุณภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิต ไว้ดังนี้

องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีความพร้อมเกี่ยวกับหลักสูตร อาจารย์ กระบวนการเรียนการสอน นิสิต การวัดและประเมินผล และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

1. หลักสูตร

สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ มีการบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง

2. อาจารย์

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการสรรหา พัฒนา และธำรงรักษาไว้ซึ่งอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ ประสพการณ์ คุณธรรม และจริยธรรม มีการกำหนดภารกิจของอาจารย์ไว้ชัดเจน และการประเมินผลการปฏิบัติการกิจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาคุณภาพ และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

3. กระบวนการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีการทำแผนการสอน การเตรียมการสอน การทำรายละเอียดชุดวิชา การใช้นวัตกรรมในการสอน การประเมินการเรียน และการประเมินการสอนของอาจารย์

4. นิสิต

สถาบันอุดมศึกษามีการจัดระบบการคัดเลือกนิสิตและระบบติดตามผลการศึกษาของนิสิตอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลคุณภาพของบัณฑิตทั้งที่ศึกษาต่อ และที่เข้าทำงาน

5. การวัดและประเมินผล

สถาบันอุดมศึกษามีการวัดและประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบและได้มาตรฐานตามหลักการวัดและประเมินผล

6. ปัจจัยเกื้อหนุน

สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดปัจจัยเกื้อหนุนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ มีอาคาร สถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนในหลายรูปแบบ เช่น แบบกลุ่ม

ใหญ่ กลุ่มเล็ก และแบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีห้องสมุด ตำรา หนังสือ วารสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนการสอนและวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการสืบค้นและแสวงหาความรู้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีอาณาบริเวณและบรรยากาศที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนิสิต

องค์ประกอบด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิต

สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดแผนงานและโครงการในการพัฒนานิสิตเพื่อเสริมสร้างความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากการเรียนรู้ในห้องเรียน

1. กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต

สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตให้มีความเจริญงอกงามในด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ และสังคม มีกิจกรรมปลูกฝังนิสิตให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย รักประชาธิปไตย รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม

2. ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

สถาบันอุดมศึกษาพึงพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้กลไกนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนานิสิตในด้านต่าง ๆ

3. อาชีพ

สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในด้านการประกอบอาชีพ ตลอดถึงการให้บริการช่วยเหลือในการจัดหางานทำแก่นิสิต

สรุปได้ว่าทั้งองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการผลิตบัณฑิต ซึ่งนิสิตได้รับรู้และมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

องค์ประกอบคุณภาพของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ความสำคัญของทั้ง 2 องค์ประกอบที่มีต่อคุณภาพของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อันได้แก่ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็น 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา รวมทั้งองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต จำแนกเป็น 3 ด้านคือ ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน

1. ด้านหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบที่ครบครัน เพื่อเอื้อประโยชน์ให้ผู้ให้หลักสูตรสามารถนำหลักสูตรไปใช้อย่างได้ผล องค์ประกอบของหลักสูตรมีดังต่อไปนี้ (อรรถ บัวศรี. 2531 : 8-9)

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา หมายถึงสิ่งที่รัฐต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา
2. จุดหมายของหลักสูตร หมายถึงผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร หมายถึงลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชา หรือกลุ่มวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์
4. จุดประสงค์ของวิชา หมายถึงผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว
5. เนื้อหา หมายถึงสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มี รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ
6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ หมายถึงสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มีทักษะและความสามารถ หลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่ได้กำหนดไว้
7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หมายถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
8. การประเมินผล หมายถึงการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร

9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน หมายถึง เอกสาร สิ่งพิมพ์ แผ่นฟิล์ม แถบ วิดีทัศน์ ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษาและอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

ลักษณะของหลักสูตรที่ดีนั้นนักวิชาการต่าง ๆ ได้กล่าวไว้แตกต่างกันไปบ้างตามความรู้ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ในที่นี้จะขอล่าวถึงลักษณะของหลักสูตรที่ดีที่สอดคล้องกับ สภาพความต้องการของบุคคลและสังคม และสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งชาญชัย ศรีไธยาพร (2537 : 17-19) ได้แนะนำไว้ดังนี้

1. สื่อความหมายและสะดวกที่จะนำไปใช้ โดยคำนึงถึงผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหาร หลักสูตร หลักสูตรที่ดีนั้นเมื่อผู้บริหารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรได้ศึกษา จะสามารถทำความเข้าใจและเห็นแนวทางในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนได้โดยง่ายไม่ว่าจะเป็นการเรียน การสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตร ดังนั้นหลักสูตรจึงมีองค์ประกอบต่าง ๆ ครบ สมบูรณ์ มีสื่อการเรียน เอกสารหลักสูตรชนิดต่าง ๆ พร้อมและพอเพียงสำหรับผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหาร ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

2. มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี เป็นต้น

3. มีความยืดหยุ่นในด้านต่าง ๆ เช่น

3.1 มีความยืดหยุ่นตามความสนใจ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน โครงสร้างของหลักสูตร นอกจากจะมีวิชาบังคับแล้ว ยังต้องมีวิชาเลือกตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

3.2 ยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่นของผู้เรียนที่แตกต่างกันไป เช่น สภาพปัญหา สภาพการดำรงชีวิต และสภาพการประกอบอาชีพ

3.3 ยืดหยุ่นตามสถานภาพของสถาบัน ให้สถาบันทั่วไปสามารถใช้หลักสูตรให้ สัมฤทธิ์ได้

4. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากหลักสูตรไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ได้ ไม่ว่าจะเป็นการดำรงชีวิต การศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพ ดังนั้นความรู้และ ประสบการณ์ที่ได้รับจากหลักสูตรควรสมบูรณ์ตามองค์สามของการศึกษา คือ ด้านความรู้ความคิด ด้านความเชื่อความรู้สึกนึกคิด และด้านทักษะในการปฏิบัติ ผู้เรียนจึงมีความสามารถที่จะคิดเป็น ทำ เป็น และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

5. หลักสูตรที่ดีมีความคล่องตัวพอสมควร สามารถที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
6. หลักสูตรที่ดีควรเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การศึกษาวรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้
7. หลักสูตรที่ดีควรจะเป็นหลักสูตรที่บุคคลทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการสร้างหรือปรับปรุงหลักสูตร มีส่วนรับรู้เรื่องการใช้หลักสูตร มิใช่ปล่อยให้ให้นักวิชาการรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว
8. หลักสูตรที่ดีจะต้องมีการวางแผนหลักสูตรอย่างมีระบบ และเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ตั้งอยู่บนรากฐานที่เชื่อถือได้
9. หลักสูตรที่ดีควรจะให้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสามารถเป็นรายบุคคล
10. หลักสูตรที่ดีควรมีการประเมินผลหลักสูตรที่เหมาะสมและต้องมีการประเมินอย่างมีระบบ ต่อเนื่องกัน เมื่อประเมินผลหลักสูตรแล้วควรนำเอาข้อบกพร่องมาปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ

หลักสูตรจะมีความทันสมัยเหมาะสมสภาพของสังคมปัจจุบันก็ด้วยการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) ซึ่งทาบ (Taba. 1962 : 120 ; อ้างจากวิชัย วงษ์ใหญ่. 2543 : 50) ได้อธิบายขั้นตอนในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพไว้ 7 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ความต้องการ การกำหนดวัตถุประสงค์ การเลือกเนื้อหา การเลือกสาระ การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดระบบประสบการณ์ในการเรียนรู้ การตั้งเกณฑ์การประเมินผล การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นเรื่องสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างเป็นระบบ สถาบันอุดมศึกษาจะออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตรควรเริ่มที่นโยบายของแต่ละสถาบัน แล้วมีกระบวนการตามขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร การนำไปใช้ การประเมินผล

การประเมินหลักสูตร

หลักสูตรจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรก็จำเป็นจะต้องมีการประเมินหลักสูตรก่อนเพื่อจะดูว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่เหมาะสมหรือไม่เพียงใด มีจุดเด่นจุดด้อยที่ใด มีปัญหาหรือข้อบกพร่องอย่างไรเพื่อจะได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งของประเทศและของโลก โดยทั่วไปได้ยอมรับกันว่าการประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบของหลักสูตรทั้งหมด และควรที่จะประเมินให้ต่อเนื่องกัน ดังนั้นการประเมินหลักสูตรจึงประกอบด้วยการประเมินสิ่งต่อไปนี้คือ การประเมินเอกสารหลักสูตร การประเมินการใช้หลักสูตร การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร และการประเมินระบบหลักสูตร (สัจด อุทรานันท์. 2532 : 279-280)

1. การประเมินเอกสารหลักสูตร เป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมดีและถูกต้องกับหลักการพัฒนาหลักสูตรเพียงใด หากมีสิ่งใดบกพร่องก็จะได้นำไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปประกาศใช้ในโอกาสต่อไป

2. การประเมินการใช้หลักสูตร เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ดีเพียงใด มีส่วนไหนที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตร โดยมากหากพบข้อบกพร่องในระหว่างการใช้หลักสูตรก็มักจะได้รับการแก้ไขโดยทันที เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร โดยทั่วไปจะดำเนินการหลังจากได้มีผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนั้นไปแล้ว การประเมินหลักสูตรในลักษณะนี้มักจะทำการติดตามความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษาว่าสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานเพียงใด

4. การประเมินระบบหลักสูตร เป็นการประเมินหลักสูตรในลักษณะที่มีความสมบูรณ์และสลับซับซ้อนมาก กล่าวคือ การประเมินระบบหลักสูตรจะมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้วย เช่น ทรัพยากรที่ต้องใช้ ความสัมพันธ์ของระบบหลักสูตรกับระบบบริหารสถาบัน ระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นต้น

ในปัจจุบันได้มีผู้พยายามเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรไว้มากพอสมควร แต่อย่างไรก็ตามรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ได้รับการยอมรับและนำไปใช้ในการปฏิบัตินั้นมีเพียงไม่กี่รูปแบบ เลวี (Lewy) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับรูปแบบของการประเมินหลักสูตรไว้ 3 ลักษณะคือ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร การประเมินคุณค่าของหลักสูตร และการประเมินในลักษณะของการตัดสิน ดังนี้ (Lewy, 1977 : 10 ; อ้างอิงจาก สจัด อุทรานันท์, 2532 : 280-281)

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร เป็นแนวทางสำหรับการประเมินหลักสูตรที่มุ่งเน้นการศึกษาสัมฤทธิ์ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร การประเมินคุณค่าของหลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อดูว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดได้ดีเพียงใดและได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าหรือไม่ การประเมินหลักสูตรตามแนวทางนี้จะเน้นการประเมินผลระหว่างการใช้หลักสูตร และประเมินผลหลังจากใช้หลักสูตรเรียบร้อยแล้ว และการประเมินในลักษณะของการตัดสิน รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบนี้จะมีความเชื่อพื้นฐานอยู่ว่าหลักสูตรที่ดีควรจะส่งผลกระทบต่อการทำงานในอนาคต ดังนั้นการประเมินหลักสูตรในรูปแบบนี้จึงจะเน้นการทำงานอย่างมีระบบเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเสนอผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ๆ

การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการบริหารงานการใช้หลักสูตร แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ การเตรียมหลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร การประเมินผลหลักสูตร และการปรับปรุง

หลักสูตร รัชช ธิราช (2526 : 46,195-202) ให้ความเห็นว่า การวางแผนการใช้หลักสูตรให้บรรลุเป้าหมายต้องดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การเตรียมวางแผนงานเพื่อการใช้หลักสูตรใหม่ ประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตร การนำหลักสูตรมาปรับ การจัดหาวัสดุประกอบหลักสูตร การจัดเตรียมงบประมาณ การเตรียมบุคลากร
2. การจัดเตรียมอบรมผู้สอนเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ ประกอบด้วย การอบรมเชิงปฏิบัติการ การวิเคราะห์ปัญหาของหลักสูตร การสร้างโครงการสอน ประมวลการสอน การเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้
3. การจัดอาจารย์เข้าสอน ต้องสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหลัก และจัดประสบการณ์ให้ครบถ้วนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ
4. การจัดตารางสอน ต้องคำนึงถึงการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ระดับความยากง่าย ช่วงการเรียนรู้ ต้องเหมาะสมกับผู้เรียน รวมถึงการใช้ห้องเรียน
5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน ประกอบด้วย การจัดทำแผนการสอน เอกสารและสื่อการสอน
6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ใช้หลักการประชาสัมพันธ์แก่ผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหาร โดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น
7. การจัดสภาพแวดล้อมและการเลือกโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ประกอบด้วย การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเช่น การจัดสภาพห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาอื่น ๆ ด้วย การจัดสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน เช่น การฝึกงานในสถานประกอบการ เป็นต้น
8. การประเมินผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร ประเมินตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่าการจัดหลักสูตรให้มีคุณภาพนั้นต้องประกอบด้วย การเตรียมเนื้อหาของหลักสูตรให้ครบถ้วนเพื่อเอื้อประโยชน์ให้ผู้ใช้นักเรียนสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างได้ผล โดยที่หลักสูตรนั้นต้องสอดคล้องกับสภาพความต้องการของบุคคลและสังคม และสามารถนำไปใช้ได้จริง รวมทั้งต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนมีกระบวนการบริหารงานการใช้หลักสูตรเพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรที่สร้างขึ้น

2. ด้านอาจารย์

สถาบันอุดมศึกษาควรมีระบบการสรรหา พัฒนา และธำรงรักษาไว้ซึ่งอาจารย์ที่มี คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ คุณธรรมและจริยธรรม มีการกำหนดภารกิจของอาจารย์ และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานภารกิจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพในการ จัดการเรียนการสอน (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544 : 7) องค์ประกอบด้านอาจารย์มีดังนี้

การสรรหาอาจารย์

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งได้กำหนดให้มีระบบการสรรหาบุคคลเพื่อเข้ารับตำแหน่ง อาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยมีข้อปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยภายใต้ กฎระเบียบข้อบังคับของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและทบวงมหาวิทยาลัยของแต่ละ สถาบัน ซึ่งบุคคลที่สามารถดำรงตำแหน่งอาจารย์ในการสอนหลักสูตรระดับต่าง ๆ จะต้องเป็นบุคคล ที่มีคุณสมบัติดังปรากฏในประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2542 และต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ระบุในประกาศรับสมัครคัดเลือกของมหาวิทยาลัย

การเข้าเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาใหม่ ๆ ควรได้รับการปฐมนิเทศ ได้รับการชี้แนะ และได้รับการให้คำปรึกษาอยู่เสมอ เพื่อให้อาจารย์ใหม่ได้เรียนรู้ คຸ້ນเคยและปรับตัวกับชีวิตใหม่ใน ฐานะอาจารย์ได้อย่างดี ในการช่วยเหลืออาจารย์ใหม่ทางด้านการเรียนการสอน ได้แก่ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543 : 23-24)

1. การจัดทำเป็นแบบสอบถาม ถามปัญหาในการเรียนการสอน และความต้องการ ด้านการเรียนการสอน
2. จัดปฐมนิเทศการสอนเป็นครั้งแรกที่เข้าทำงาน
3. จัดประชุมสัมมนาให้อาจารย์ได้แสดงความคิดเห็นแล้วรวบรวมความคิดเห็นและ ปัญหาต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน
4. พุดคุย สนทนา และสังเกตหรือบันทึกไว้เพื่อสรุปรวมแล้วทำการดำเนินงานตาม ความต้องการในภายหลัง
5. จัดอาจารย์รุ่นพี่หรือผู้ใหญ่เป็นที่ปรึกษาในการสอน
6. จัดหาทุนสำหรับอาจารย์ใหม่เพื่อให้มีโอกาสพัฒนาการสอนร่วมกับอาจารย์ที่มี ประสบการณ์ในการสอนมานาน
7. ส่งเข้าประชุม อบรม สัมมนาเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน

การกำหนดภารกิจของอาจารย์

ภารกิจของอาจารย์ หมายถึง บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่มีต่อสถาบันและสังคมภายนอก สถาบัน ซึ่งคณาจารย์จะถือเป็นภารกิจที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

อาจารย์สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจที่ต้องปฏิบัติคือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การบริหารภายใน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา, 2545 : 31-32)

1. ภารกิจด้านการสอน อาจารย์มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องสอน ควบคุม ห้องปฏิบัติการโดยการสังเคราะห์และผสมผสานบูรณาการความรู้ กล่าวคือ ประมวลความรู้ที่มีอยู่แล้ว และกระจายอยู่ให้เป็นหมวดหมู่เป็นระบบ และมีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อการถ่ายทอดต่อไป โดยผ่าน กระบวนการสอนหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

2. ภารกิจด้านการวิจัย เป็นภารกิจด้านการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยได้มีการสนับสนุนให้อาจารย์มีโอกาสดำเนินการวิจัยด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้ มหาวิทยาลัย และทุนอุดหนุนจากแหล่งอื่น โดยการวิจัยนั้นมีทั้งงานวิจัยเพื่อการพัฒนา งานวิจัยเพื่อการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง

3. ภารกิจด้านการบริการวิชาการ หมายถึง การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตเป็นที่ปรึกษาองค์การหรือสโมสรนิสิต อาจารย์แนะแนวนิสิต ประธานกรรมการ กรรมการบัญญัติศัพท์ กรรมการพิจารณาให้ทุน กรรมการตัดสินรางวัล กรรมการค่ายวิทยาศาสตร์ กรรมการการฝึกภาคสนามของนิสิตในบางคณะหรือบางวิชา วิทยาการเพื่อออกกรายการวิทยุโทรทัศน์ และงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย การบริการวิชาการส่วนนี้รวมถึงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของตัวอาจารย์เอง ซึ่งอาจจัดดำเนินการได้ในรูปแบบของการเขียนบทความเผยแพร่หรือการจัดทำแผ่นปลิวคำสอนทุกสัปดาห์

4. ภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ถือเป็นการรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ไทย หากขาดการดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาแล้ว ศิลปวัฒนธรรมของชาติจักสูญหายไปเป็นที่สุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยในฐานะเป็นสถาบันการศึกษาที่มีภารกิจในด้านการให้ความรู้ทางวิชาการแล้วยังต้องมีการปฏิบัติงานในการเป็นผู้นำทางสังคมในด้านต่าง ๆ รวมถึงการธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดีงามของชาติด้วย

การประเมินผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาอาจารย์

สถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดแนวปฏิบัติในการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพมีดังนี้ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา, 2543 : 39)

1. คณะควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง
2. ในการประเมินผลการปฏิบัติงานควรให้ความสำคัญกับการจัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติงาน โดยคณาจารย์พิจารณาจัดทำข้อตกลงในการปฏิบัติงานไว้เป็นการล่วงหน้าให้เหมาะสมกับสายงานทางวิชาการของหน่วยงานนั้น ๆ โดยมีการกำหนดดังนี้

2.1 กำหนดสัดส่วนเกณฑ์ภาระงานของอาจารย์ตามแนวทางการดำเนินงานเรื่อง
มาตรฐานภาระงานของอาจารย์

2.2 กำหนดปริมาณผลผลิตหรือกิจกรรมและระบุผลลัพธ์ของงานไว้อย่างชัดเจน

2.3 กำหนดวิธีการประเมินเชิงคุณภาพ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือหน่วยงาน
ภายนอกมีส่วนร่วม

2.4 กำหนดวิธีการนำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิต คณาจารย์ และ
บุคลากรภายในหน่วยงานมาเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา

การประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ทางวิชาการโดยภาพรวมในด้านต่าง ๆ ที่
สอดคล้องกับภารกิจหลักของทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และ
เพื่อกำกับดูแลและควบคุมคุณภาพในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (คู่มือการประกันคุณภาพ
การศึกษา. 2543 : 39-42)

1. การประเมินผลงานของอาจารย์ด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การมีแผนการสอน
ในแต่ละวิชา วิธีการสอน วิธีการวัดผลการเรียนโดยการแจ้งให้นิสิตทราบ

2. การประเมินผลงานของอาจารย์ทางด้านการวิจัย โดยกำหนดแนวทางการประเมิน
ด้านการวิจัยโดยรวมคือ การประเมินคุณภาพแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย การประเมินคุณภาพ
งานวิจัยโดยละเอียด การประเมินงานวิจัยที่ได้รับรางวัล การประเมินจากแหล่งเงินทุนวิจัย

3. การประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ทางด้านการบริการวิชาการ โดย
กำหนดแนวทางดังนี้คือ องค์ความรู้ที่จะให้การเผยแพร่ ผู้ให้บริการจะต้องมีความรู้ งานที่ให้บริการมีผู้
มารับการบริการมากขึ้น

4. การประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ทางด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
การดำเนินการประเมินเพื่อประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่สังคมส่วนรวม และแก่ผู้รับบริการทั้งในระยะสั้นและ
ระยะยาว

สำหรับการพัฒนาอาจารย์เป็นการพัฒนาบุคคลประเภทหนึ่งซึ่งเป็นกระบวนการเพิ่มพูน
ความรู้ความชำนาญและความสามารถส่วนบุคคลอันมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อหน่วยงานทุกประเภท

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีผลให้
บทบาทของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงจากการที่เคยสอนอย่างเดียวเป็น
มีภาระใหม่ ๆ เกิดขึ้น ได้แก่ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 10-11) การเปลี่ยนบทบาทมาเน้นที่สร้างองค์
ความรู้ การพัฒนาการสอนโดยเน้นกระบวนการสอนเชิงสร้างสรรค์ การเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม
การดูแลศิลปวัฒนธรรมของชาติ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และการดูแลคุณภาพและ
มาตรฐาน

สรุปได้ว่าในด้านอาจารย์ต้องมีกระบวนการสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอน รวมทั้งต้องมีคุณสมบัติดังปรากฏในประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2542 และต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยภายใต้กฎระเบียบข้อบังคับของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและทบวงมหาวิทยาลัยของแต่ละสถาบัน เพื่อบรรจุเข้ารับตำแหน่งอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่มีต่อสถาบันและสังคมภายนอกสถาบัน และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์เพื่อพัฒนาให้อาจารย์มีคุณภาพด้วย

3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน

จุดมุ่งหมายหลักของสถาบันอุดมศึกษาอยู่ที่การจัดการเรียนการสอน เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนจะเป็นไปด้วยดีขึ้นอยู่กับที่การวางแผนร่วมกันของผู้บริหาร อาจารย์ ตลอดจนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะอาจารย์ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2544 : 60-63)

องค์ประกอบด้านกระบวนการเรียนการสอนมีดังนี้

การทำแผนการสอน

การทำแผนการสอนเป็นการขยายรายละเอียดของหลักสูตรให้ไปสู่ภาคปฏิบัติ โดยกำหนดกิจกรรมและเวลาไว้อย่างชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยลักษณะที่กล่าวมานี้การจัดทำแผนการสอนจึงมักกระทำกันเป็นรายวิชา หรือเป็นรายชั้นเรียน แผนการสอนควรแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการสอนระยะยาว และอีกส่วนหนึ่งเป็นแผนการสอนระยะสั้น ซึ่งนำเอาแผนการสอนระยะยาวมาขยายเป็นรายละเอียดสำหรับการสอนในแต่ละครั้งดังที่ สจัด อุทรานันท์ (2532 : 226-227) กล่าวว่าแผนการสอนมีคุณค่าต่อการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. เป็นแนวทางในการสอน ซึ่งจะช่วยให้ความสะดวกแก่อาจารย์ผู้ใช้หลักสูตรสามารถดำเนินการสอนให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. ให้ความสะดวกแก่ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ในการช่วยเหลือแนะนำและติดตามผลการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางในการสร้างข้อทดสอบ เพื่อประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้ความครอบคลุมกับเนื้อหาสาระที่ได้สอนไปแล้ว

การจัดทำประมวลการสอนการจัดตารางสอน

หลักสูตรได้กำหนดรายวิชาไว้ จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการโดยความร่วมมือจากฝ่ายวิชาการและครูอาจารย์ในการจัดทำประมวลการสอนเป็นรายวิชาหนึ่ง ซึ่งในบางสถานศึกษาจะเรียกประมวลการสอนว่าโครงการสอน การจัดทำประมวลการสอนหรือโครงการสอนนี้

จะจัดเป็นภาคการศึกษา โดยเฉพาะวิชาที่มีหน่วยกิตและสามารถเรียนจบในแต่ละภาคการศึกษา ด้วยเหตุนี้ประมวลการสอนจึงเริ่มจากการวางแผนระยะยาวเป็นภาคการศึกษาแล้ว จึงเป็นการวางแผนระยะสั้น เช่น รายสัปดาห์ สถาบันการศึกษาสามารถที่จะจัดตามความเหมาะสมแต่เมื่อรวมแล้วก็จะได้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2544 : 65-69)

การจัดตารางสอนคือ ตารางกำหนดวัน เวลา สถานที่ วิชา และกลุ่มผู้เรียนที่จะทำการเรียนการสอน ปกติตารางสอนจะจัดไว้เป็นสัปดาห์ การจัดตารางสอนเป็นการวางแผนงานส่วนหนึ่งที่จำเป็นยิ่ง เพราะถ้าไม่มีการกำหนดตารางไว้จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปไม่ราบรื่น หลักในการจัดตารางสอนมีดังนี้

1. จัดให้ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร เพื่อให้บัณฑิตได้ลงทะเบียนและเรียนได้ตามหลักสูตร
2. มีการพิจารณาการจัดตารางสอนตามธรรมชาติของแต่ละรายวิชา เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนของนิสิต ไม่ให้เกิดความเครียดหรือเหนื่อยเกินไป และไม่ให้ผลของวิชาหนึ่งกระทบกับอีกวิชาหนึ่ง เช่น วิชาภาคปฏิบัติ ควรจะจัดควบคู่กับทฤษฎีของวิชานั้น แต่ไม่ควรเป็น 2 รายวิชาในวัน
3. จัดให้มีเวลาที่นิสิตสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
4. จัดวิชาที่เป็นทฤษฎี และมีการคำนวณไว้ในภาคเช้ามากกว่าภาคบ่าย
5. ควรพิจารณาถึงครู อาจารย์ เช่น ความสะดวกที่จะสอน การมีเวลาว่างตรงกันเพื่อการประชุมหรือในภาควิชาหรือแผนกวิชา

การจัดอาจารย์เข้าสอน

การจัดอาจารย์เข้าสอนเป็นงานของฝ่ายวิชาการ การพิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็น การดำเนินงานของการจัดอาจารย์เข้าสอนมีดังนี้

1. การสำรวจความพร้อมของบุคลากรด้านอาจารย์ก่อนเปิดหลักสูตรใหม่หรือเปิดแผนการสอนเพิ่ม
2. สำรวจภาระงานของอาจารย์
3. สำรวจคุณสมบัติของอาจารย์ เช่น วุฒิ ประสบการณ์ ความชำนาญในด้านการสอนของแต่ละวิชา
4. จัดตามความพร้อมของอาจารย์ผู้สอน เช่น ความถนัดและความต้องการในการสอน ได้แก่ จัดตามวุฒิทางการศึกษา จัดตามความสนใจและความถนัด จัดตามความเชี่ยวชาญและประสบการณ์

5. การแก้ปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ ให้อาจารย์ได้ไปฝึกอบรมในบางรายวิชาที่ขาดแคลน จัดบุคลากรฝ่ายอื่นให้ช่วยสอน

6. จัดหาอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ไม่มาสอน สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดครูอาจารย์เข้าสอน ควรจะได้คำนึงถึงภาระงานของอาจารย์ โดยทั่วไปสถานศึกษานั้น ๆ จะมอบหมายงานอื่นให้อาจารย์รับผิดชอบ เช่น งานธุรการ งานกิจกรรมเฉพาะกิจ และงานอื่น ๆ ตามที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะมอบหมาย จึงจำเป็นต้องพิจารณาจัดแบ่งงานให้สมดุลกันโดยมีข้อพิจารณาดังนี้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535 : 161-162)

6.1 เวลาที่อาจารย์ต้องเสียไปในการสอน โดยเฉพาะถ้าเป็นงานสอนในวิชาใหม่ที่ยังไม่เคยสอนมาก่อน

6.2 ลักษณะของวิชาที่สอน หมายถึง วิชาที่เป็นทฤษฎี และเป็นภาคปฏิบัติ การใช้เวลาในการตรวจงาน ตรวจแบบร่างหรือโครงงาน

6.3 ลักษณะของนิสิตที่เรียน หากเป็นผู้เรียนที่อ่อน มีพื้นฐานการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ก็จะต้องใช้เวลาเพิ่มหรือสอนซ่อมเสริม

6.4 งานและกิจกรรมอื่นพิเศษนอกเหนือการสอน เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดทำโครงการต่าง ๆ เป็นต้น

6.5 ความชำนาญและประสบการณ์สอนของอาจารย์ อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอนมากจะเตรียมการสอนน้อยและมีความมั่นใจในการสอน

วิธีการสอน

วิธีการสอนมี 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2544 : 109-110)

1. การสอนโดยคำนึงถึงตัวผู้สอนเป็นศูนย์กลาง มักเป็นการสอนแบบบรรยาย ที่ผู้สอนอยู่ในฐานะเป็นศูนย์กลางภายในชั้นเรียน เป็นผู้มีความรู้มีประสบการณ์และทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของตนให้กับนิสิตในชั้นเรียน เป็นวิธีการสอนแบบอาจารย์ทำหน้าที่ถ่ายทอดและนิสิตทำหน้าที่เป็นผู้รับ ความสัมพันธ์ของอาจารย์และนิสิตจึงวางอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจในหน้าที่เท่านั้น โดยปกติแล้ววิธีการสอนแบบนี้มีข้อจำกัดในตัวของมันเอง กล่าวคือ ไม่อาจเป็นเครื่องมือนำนิสิตไปสู่จุดหมายปลายทางของการศึกษาแบบศิลปศาสตร์ได้อย่างแท้จริง นอกจากจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขบางประการ

2. การสอนโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นวิธีการสอนสมัยใหม่ที่คำนึงถึงภูมิหลังและความต้องการของนิสิตแต่ละคนเป็นหลักในการดำเนินการสอนในชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนอยู่ในฐานะเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ควบคุม เป็นที่ปรึกษา และบ่อยครั้งเป็นผู้รับประสบการณ์จากชั้นเรียนร่วมกับนิสิต วิธีการสอนแบบนี้ออกมาในลักษณะเป็นการสอนกลุ่มย่อย มีการอภิปรายโต้แย้ง

แลกเปลี่ยนความเห็น การทดลองปฏิบัติและการใช้อุปกรณ์การสอนสมัยใหม่เข้าช่วย เพื่อให้ผลิตและอาจารย์หาข้อมูล ข้อสรุป และทางแก้ไขปัญหาร่วมกันในระหว่างการเรียนรู้วิธีนี้จะทำให้การศึกษาได้ผลประโยชน์ที่สุด สร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ นำความสนุกสนานและความพอใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน โดยปกติอาจารย์รุ่นหนุ่มสาวมักพร้อมที่จะยึดเอาวิธีการนี้เป็นแนวทาง ขณะที่อาจารย์รุ่นใหญ่แม้บางครั้งจะทำใจให้ยอมรับการปรับปรุงวิธีการสอนแบบแรกได้ แต่ก็มักปฏิเสธวิธีการนี้

รูปแบบการสอนประกอบด้วยการวิเคราะห์หลักสูตร ผู้เรียน ผู้สอน และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะจัดการสอนโดยในการจัดการสอน ผู้สอนต้องมีการวางแผนดังนี้คือ ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ และตีความสาระที่กำหนดในหลักสูตรให้ถูกต้อง มีการกำหนดสาระในการสอนโดยทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ศักยภาพเฉพาะตัว ระดับชั้น และเวลาเรียน การกำหนดสาระของการสอนแต่ละหัวข้อจะมีสาระที่สอนไม่เกินเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การเลือกรูปแบบการสอนซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการให้เนื้อหาสาระของแต่ละตอน โดยผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการสอนได้ดังนี้ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2544 : 120-125)

1. ปาฐกถา คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ทศนคติ หรือการวิเคราะห์สาระ ข้อมูลที่กำหนดให้อย่างพิถีพิถัน มีระบบในการเรียบเรียงสาระนับแต่การขึ้นต้นการพูดจนกระทั่งสรุปท้ายก่อนจะปิดการปาฐกถา ลักษณะการพูดเป็นพิธีการและเป็นการเสนอความรู้หลักจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านนี้โดยเฉพาะ

2. บรรยาย คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ในหัวข้อที่กำหนดให้โดยมีวิธีการพูดที่เป็นกันเองมากกว่าวิธีการปาฐกถา ผู้พูดอาจใช้อุปกรณ์ประกอบการพูด หรืออาจใช้วิธีการสอนอื่น ๆ ประกอบการสอนแบบบรรยายก็ได้ อาจารย์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ใช้การบรรยายเป็นหลัก เนื่องจากสามารถคุมเนื้อหาสาระให้เป็นไปตามหลักสูตรได้อย่างเต็มที่

3. การอภิปรายอนุกรม คือ การจัดผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีความเชี่ยวชาญแต่ละด้านในหัวข้อที่เรียงตามลำดับกันและให้ผู้พูดหรือองค์ปาฐกถาซึ่งประกอบด้วย 4-5 คน พูดเรียงลำดับหัวข้อ โดยมีประธานการอภิปรายอนุกรม เป็นผู้เปิดการอภิปราย เชิญผู้อภิปราย พูดเรียงลำดับแต่ละคน และกล่าวสรุปเป็นการปิดการอภิปราย ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญการพูดแต่ละหัวข้อ

4. การอภิปรายเป็นคณะ คือ การจัดให้วิทยากรพูดในหัวข้อเดียวกันทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังความคิดเห็นของผู้ที่มีความคิดหลากหลาย ซึ่งอาจสอดคล้องหรือแตกต่างกันแล้วแต่ทัศนะของผู้อภิปรายเหล่านั้น การอภิปรายเป็นคณะจะมีผู้ดำเนินการอภิปรายเป็นผู้ประสานงานการพูดโยงความคิด และโยงเรื่องให้สอดคล้องเชื่อมโยงไปสู่สาระของการอภิปราย

5. การสอนโดยใช้โทรทัศน์ เพื่อประหยัดเวลาสำหรับการสอนที่มีนิสิตเป็นจำนวนมาก ผู้สอนอาจจะสอนโดยวิธีการบรรยาย หรือสาธิตประกอบการบรรยายให้ถ่ายทอดลงในเทปโทรทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ศึกษาไปพร้อม ๆ กัน หรืออาจจะเปิดโทรทัศน์ให้ดูสำหรับกลุ่มใหญ่ที่เรียนในชั่วโมงต่อไปได้

6. การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้สอนอาจจะนำเสนอสาระของรายวิชาโดยนำเสนอผ่านทางคอมพิวเตอร์ในรูปแบบของการนำเสนอข้อมูลใช้โปรแกรม Power Point หรือจะทำในรูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ทำให้เกิดสีสันสวยงาม เคลื่อนไหวได้ มีภาพต่าง ๆ ประกอบการสอนทำให้ผู้เรียนได้เห็นและเข้าใจสาระของการสอนมากขึ้น

7. การอภิปรายกลุ่มย่อย เป็นการอธิบายวิธีการสอนแบบกลุ่มย่อยซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนในด้านการฝึก การค้นคว้าการคิด การเขียน การเสนอความคิด การรับฟัง และการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนจะเลือกประธาน เลขานุการ และทำหน้าที่เป็นสมาชิกในกลุ่มที่ดี วางแผนร่วมกับกลุ่ม ศึกษาค้นคว้าอภิปราย และเสนอรายงาน

8. การสัมมนา คือการที่ผู้สอนและผู้เรียนได้วางแผนการสอนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยกำหนดหัวข้อที่จะศึกษาจากการที่ผู้สอนจะให้ข้อมูลความคิด ทฤษฎีพื้นฐานซึ่งจะจัดอยู่ในรูปของการเชิญวิทยากรมาแสดงปาฐกถาหรือบรรยาย จากนั้นเป็นการค้นคว้าด้วยตนเอง การอภิปรายกลุ่มย่อย ตลอดจนเสนอผลการศึกษาค้นคว้าและข้อตกลงในกลุ่มใหญ่อีกครั้งหนึ่งเพื่อประมวลความรู้ตามขอบเขตที่กำหนดสาระวิชานั้น ในการสัมมนานิสิตจะได้มีโอกาสฝึกทักษะการทำเอกสารประกอบการสัมมนา การจัดสัมมนา การอภิปรายกลุ่ม และมีโอกาสฝึกการเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่อีกด้วย

9. การศึกษาเฉพาะกรณี หรือโครงการสอนแบบศึกษาเฉพาะกรณี มุ่งให้นิสิตในกลุ่มย่อยประมาณ 5-7 คน ได้มีโอกาสศึกษาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อหาข้อมูลมาตัดสินใจ วินิจฉัย ดำเนินการแก้ปัญหา หรือหาทางเสนอแนะในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่กำหนด ซึ่งผู้เรียนในกลุ่มจะต้องศึกษาดังแต่จุดเริ่มต้นของปัญหา สาเหตุของปัญหา แนวทางการศึกษาประกอบเพื่อการแก้ปัญหาตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ

10. การฝึกการปฏิบัติ การศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำเป็นจะต้องมีการฝึกปฏิบัติ เช่น เมื่อเรียนภาคบรรยาย หรือทฤษฎีแล้วก็มีภาคปฏิบัติให้ทดลองทำด้วยตนเอง เพื่อให้เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น การสอนภาคปฏิบัติจำเป็นต้องแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพื่อประสิทธิภาพในการควบคุมดูแลให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติถูกต้องได้ผลมากยิ่งขึ้น

11. การสาธิต การศึกษาหลายกรณีที่ผู้สอนจำเป็นต้องสาธิตให้นิสิตดูเป็นตัวอย่าง เช่น การสาธิตการขาย อาจารย์อาจสาธิตให้ผู้เรียนดูว่าวิธีการเสนอสินค้าใหม่ให้แก่ลูกค้าควรจะพูดอย่างไร ซึ่งข้อดีข้อเด่นของสินค้านั้นอย่างไร มีเทคนิคที่จะจูงใจลูกค้าอย่างไรบ้าง อาจารย์ย่อมสาธิตให้

คู่เป็นตัวอย่างได้ นอกจากนี้ในการฝึกการปฏิบัติผู้สอนจำเป็นต้องสาธิตหรือทำตัวอย่างให้ดูก่อนเพื่อผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติด้วยตนเองได้

12. การสอนเป็นรายบุคคล การสอนเป็นรายบุคคลนั้นมุ่งเน้นการพัฒนาของผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก ดังนั้นอาจจะใช้วิธีสอนโดยให้ไปค้นคว้าตามหัวข้อที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและนำสาระที่ได้ศึกษามาร่วมกับผู้สอน การสอนประเภทนี้อาจจะใช้อุปกรณ์การสอนประกอบก็ได้ เช่น การเรียนจากตลับเสียง เอกสาร หรือจากบทเรียนคอมพิวเตอร์

13. การสอนแบบโปรแกรม เป็นการจัดบทเรียนสำเร็จรูป ซึ่งอาจอยู่ในรูปตำราแบบเรียน หรือโปรแกรมในคอมพิวเตอร์ก็ได้ ในการสอนแบบนี้ผู้สอนก็ต้องเตรียมบทเรียนสำเร็จรูปไว้ให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง และเรียนไปตามความสามารถความสนใจ และเวลาที่ผู้เรียนสะดวก บทเรียนดังกล่าวจะให้ทั้งสาระ วิธีการเรียน และการวัดผลด้วย

14. การฝึกประสบการณ์ตรง การสอนโดยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงจากเรื่องที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะในการศึกษาสาขาวิชาชีพ วิธีการสอนแบบนี้จึงต้องเป็นการนิเทศชี้แนะอธิบายเป็นรายบุคคล ผู้สอนจำเป็นต้องสอนร่วมกับบุคลากรซึ่งควบคุมงานในหน้าที่ที่สถาบันนั้นส่งผู้เรียนไปฝึกงานด้วย

สรุปได้ว่าในด้านกระบวนการเรียนการสอนนั้นต้องจัดทำแผนการสอนซึ่งเป็นการขยายรายละเอียดไปสู่ภาคปฏิบัติ โดยกำหนดกิจกรรมและเวลาไว้อย่างชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ มีการจัดทำประมวลการสอนที่ดำเนินการโดยฝ่ายวิชาการและครูอาจารย์ รวมทั้งจัดตารางกำหนดวัน เวลา สถานที่ วิชา และกลุ่มผู้เรียนที่จะทำการเรียนการสอน การจัดอาจารย์เข้าสอนโดยพิจารณาตามความเหมาะสมและความถูกต้อง ซึ่งวิธีการสอนของอาจารย์นั้นควรสอนโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นหลักอันจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้มากที่สุด

4. ด้านนิสิต

องค์ประกอบด้านนิสิตที่สำคัญได้แก่ การรับนิสิตใหม่ ภารกิจของนิสิต การติดตามและประเมินคุณภาพของบัณฑิตถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนานิสิตตั้งแต่แรกเข้าจนจบออกไปเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะพัฒนานิสิตในทุก ๆ ด้าน ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องปฏิบัติให้ได้อย่างมีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน ดังนี้ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. 2543 : 68-70)

การคัดเลือกนิสิต

การรับนิสิตมีระบบการคัดเลือกนิสิตสู่สถาบันอุดมศึกษา การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน ได้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดตรงตามสาขาวิชาที่เรียน

2. เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่จะพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครจากองค์ประกอบดังนี้ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. 2543 : 69)

1. ผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษา โดยให้น้ำหนักนักเรียนร้อยละ 10

2. ผลการสอบวิชาความรู้พื้นฐานวิชาการ (วิชาหลัก) และวิชาพื้นฐาน (วิชาเฉพาะ) ให้น้ำหนักนักเรียนรวมกันร้อยละ 90 ในกรณีคณะ/ประเภทวิชาที่มีการสอบวิชาเฉพาะด้วย การกำหนดสัดส่วนค่าน้ำหนักระหว่างคะแนนวิชาหลักและคะแนนวิชาเฉพาะให้เป็นไปตามที่แต่ละมหาวิทยาลัย/สถาบันกำหนด

3. ผลการสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย มหาวิทยาลัย/สถาบันจะทำการสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกายเพื่อหาข้อมูลประกอบการพิจารณาความพร้อมและความเหมาะสมเป็นขั้นสุดท้ายก่อนการรับเข้าศึกษาโดยไม่คิดค่าน้ำหนักคะแนน

คุณภาพบัณฑิต

การศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ และมีลักษณะส่วนบุคคลเพื่อไปปฏิบัติงาน และมีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ บัณฑิตที่พึงประสงค์ควรประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้ (ธวัช เต็มญวน. 2548 : 48-50)

1. ความเป็นผู้นำ การพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในสังคมและสามารถชี้นำแก่สังคมและชุมชนได้ รวมทั้งเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคมให้แก่ชุมชน ประเทศ และโลก ตลอดจนเป็นผู้นำที่เป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตให้แก่บุคคลและครอบครัวได้ด้วย

2. การมีส่วนร่วมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถออกไปช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ชุมชน ประเทศ และโลก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีส่วนช่วยในการพัฒนาบุคคล การศึกษา สิ่งแวดล้อม การเมือง และการเผยแพร่ข่าวสาร และสาระความรู้ให้แก่ผู้อื่นได้

3. การดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม การพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน ประเทศ ภูมิภาค และของโลกได้ และสามารถนำวัฒนธรรมต่างถิ่นเข้ามาประยุกต์ใช้ในชุมชนได้อย่างเหมาะสม

4. การสร้างความรู้และพัฒนาการนำไปใช้ปฏิบัติ การพัฒนาผู้เรียนให้ทักษะในการแสวงหาความรู้ใหม่ให้ตนเองและสร้างความรู้ใหม่ให้แก่สังคมรวมทั้งการรู้จักนำความรู้ใหม่ที่ได้ไปใช้สำหรับตนเอง ชุมชน ประเทศ ภูมิภาคและโลกได้อย่างเหมาะสม

5. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการ การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความตระหนัก และรับผิดชอบที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอทั้งรู้จักการใช้ทักษะในการสื่อสารเพื่อการเผยแพร่ความรู้และวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอารมณ์ การรู้จักตนเอง การไม่เบียดเบียนผู้อื่นและเป็นที่พึ่งให้กับผู้อื่น และรู้จักการดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขตามสมควรแก่สภาพ

7. การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม การพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมละเว้นการประพฤติชั่ว ดำรงตนอยู่ในความดีงาม และรู้จักการปฏิบัติงานบนพื้นฐานทางจริยธรรมของวิชาชีพ

8. การเป็นผู้มีวัฒนธรรมสันติ การพัฒนาให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมสันติ สามารถอยู่ร่วมกับผู้ร่วมงานและผู้อื่นในชุมชน สังคม ประเทศ ภูมิภาค และโลกได้ รวมทั้งสามารถสร้างสรรค์วัฒนธรรมสันติและมีบทบาทที่จะให้สมาชิกของชุมชนและสังคมดำรงอยู่ได้อย่างมีความสุข

9. การเป็นผู้มีความทันสมัยและมีวิสัยทัศน์ การพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนทันต่อเหตุการณ์ รู้เท่าทันต่อความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยรวม ติดตามข่าวสารและรู้จักวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลและเหตุการณ์ รวมทั้งเป็นผู้มองการณ์ไกลทั้งเรื่องราวในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ทั้งที่อยู่ใกล้ตัว และอยู่ไกลตัวออกไป

10. การเป็นผู้มีปัญญา การพัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญา รู้จักการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การมีเหตุผล และการคิดอย่างเป็นอิสระปราศจากการครอบงำ และการรู้แจ้งในความจริงแห่งความรู้และการนำความรู้มาใช้ประโยชน์แก่ตนเองและแก่การทำงานได้อย่างยั่งยืน

11. การเป็นผู้ใฝ่รู้ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความรู้สึกไวที่จะรับความรู้ใหม่ รู้จักการใช้วิจารณ์ญาณในการวินิจฉัยข้อมูล ความรู้ และเหตุการณ์โดยรวมอย่างสม่ำเสมอ

12. ความสามารถในการใช้ภาษา การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถ และทักษะในการใช้ภาษาทั้งที่เป็นภาษาของตนเอง (ภาษาไทย) ทั้งการพูด การอ่าน การเขียน ตลอดจนการประมวลความรู้และข้อมูลมาใช้ในการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยง่าย รวมทั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาที่ 2 โดยเฉพาะภาษาอังกฤษมาใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้

13. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงความรู้ ข่าวสาร และเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการใช้เพื่อเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารและการติดต่อสื่อสารกับคนอื่นได้

14. ความเป็นประชาธิปไตย การพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นประชาธิปไตยด้วยการรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการสรุปและประมวลความรู้ความคิดเห็นและมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

สรุปได้ว่าการจะทำให้ด้านนิสิตมีคุณภาพนั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ การรับนิสิตใหม่ การกำหนดภารกิจของนิสิต การติดตามและประเมินคุณภาพของบัณฑิต โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาให้นิสิตที่จบการศึกษาออกไปมีความสามารถครบถ้วนทั้งทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5. ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. 2543 : 66)

หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล

หลักเกณฑ์ รูปแบบการวัดการประเมินผล และวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. รูปแบบของการประเมินผลและวิธีการประเมินผล

2. น้ำหนักในการประเมินภาพรวมในแต่ละด้าน

3. เจื่อนไขในการมีสิทธิสอบ

4. เวลาเข้าชั้นเรียน

5. รายละเอียดเกี่ยวกับส่วนที่จะประเมิน เช่น กำหนดเวลาการส่งงาน รูปแบบรายงาน เนื้อหาของรายงานแต่ละชั้น ปริมาณงาน เวลาของงานที่ควรใช้ในแต่ละชั้น โทษของการส่งงานเกินเวลาที่กำหนด ความสามารถในการเขียนรายงาน

6. ขั้นตอนการส่งงาน สถานที่ส่งงาน และรับงานที่ตรวจสอบแล้ว

7. การปรับคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน

8. เกณฑ์ขั้นต่ำที่ผ่านการประเมิน

องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องมีการปรึกษาหารือ และตกลงให้ความเห็นชอบร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มดำเนินการเรียนการสอน โดยแจ้งให้ผู้เข้าเรียนทราบภายในสัปดาห์แรกของการเปิดเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

ความรับผิดชอบในการวัดและประเมินผล

ในการวัดและประเมินผลนั้นต้องมีผู้รับผิดชอบตามลำดับชั้น เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทบทวนได้ตามกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้มีการปรึกษาหารือและตกลงกันไว้ ดังนี้ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. 2543 : 67)

1. คณะกรรมการบริหารวิชาการหรือสภาวิชาการของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสอบไล่ เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาตามเวลาที่กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา และมีหน้าที่ตรวจสอบการทบทวนระดับชั้นการวัดผลการศึกษา โดยการตรวจสอบว่าคณะ/ภาควิชาได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดหรือไม่ การตรวจสอบนี้จะมีขึ้นก็ต่อเมื่อนิสิตมีความคับข้องใจในระดับขั้นที่ตนได้รับว่าไม่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของตนและนิสิตได้ดำเนินการอุทธรณ์ตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนด
2. คณะกรรมการวัดผลและประเมินผลระดับภาควิชา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจรับรองข้อสอบ และตรวจรับรองผลการสอบก่อนนำเสนอกรรมการประจำคณะ
3. หัวหน้าภาควิชา รับผิดชอบทั่วไปในการวัดผลและประเมินผลของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาของภาควิชาทุกระดับการศึกษา มีหน้าที่กำกับวิธีการประเมินผลและมาตรฐานผลสัมฤทธิ์เพื่อกำหนดระดับขั้นคะแนน โดยการประสานงานปรึกษาหารือร่วมกันกับคณะกรรมการวัดและประเมินผลระดับภาควิชา
4. อาจารย์ มีหน้าที่รับผิดชอบวัดและประเมินผลรายวิชาที่ตนสอนภายใต้วิธีการและกฎเกณฑ์มาตรฐานที่ภาควิชา/คณะกำหนด แจ้งข้อมูลต่าง ๆ ให้นิสิตทราบตั้งแต่สัปดาห์แรกของภาคเรียน ให้เวลานิสิตเข้าพบเพื่อปรึกษาหารือ ช่วยแก้ปัญหาและจัดสอบอย่างเป็นธรรมปราศจากอคติ
5. นิสิต มีความรับผิดชอบด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ คำสั่งที่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเรียน ส่งรายงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ เฉพาะส่วนที่เป็นผลงานของตนจริง ๆ โดยไม่ลอกเลียนงานผู้อื่น ไม่ทุจริตในการสอบ ไม่ช่วยเหลือผู้อื่นให้ทุจริตการสอบ
6. ข้อสอบและการจัดสอบ ข้อสอบอาจออกจากอาจารย์ผู้สอนหรือออกโดยอาจารย์หลายคนก็ได้ โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชา และโดยการตรวจสอบรับรองของคณะกรรมการประจำภาควิชา ข้อสอบจะต้องมีความเป็นกลางในเนื้อหาวิชา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา คำสั่ง/หรือคำถามของข้อสอบต้องชัดเจน กระชับรัดกุม ไม่กำกวม และไม่ผิดพลาด ใช้ถ้อยคำถูกต้องและเหมาะสมกับรายวิชา คำถามต้องเป็นธรรมสามารถตอบได้อย่างมีหลักเกณฑ์ มีเหตุผล และสามารถทำข้อสอบเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 11-15) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบที่ถือว่าเป็นหลักของการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. วัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ในการวัดแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งที่ต้องการได้อย่างแท้จริง เช่น ถ้าต้องการวัดว่าผู้เรียนนำความรู้วิชาวิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือไม่ แต่ออกข้อสอบวัดความจำลักษณะนี้เรียกว่าวัดได้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์
2. ใช้เครื่องมือที่ดี ในการวัดแต่ละครั้งย่อมขึ้นกับคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เป็นอย่างมาก ถ้าเครื่องมือมีคุณภาพดี ผลการวัดย่อมดีเชื่อถือได้ ในทางตรงข้ามถ้าเครื่องมือไม่ดี ไม่แน่นอนผล การวัดก็ย่อมต้องผิดพลาดคลาดเคลื่อน
3. มีความยุติธรรม ในการวัดผลการศึกษาการที่จะนำผลการวัดมาเปรียบเทียบกันในกลุ่มหรือจะนำไปเทียบกับมาตรฐานอย่างอื่น เพื่อจะตัดสินระดับสูงต่ำของความสามารถในการเรียน ของผู้เรียนจะต้องเป็นผลการวัดที่ได้มาจากการวัดที่ยุติธรรมกับทุกคน
4. แปลผลได้ถูกต้อง โดยทั่วไปมักมีการแปลผลการสอบอยู่สองลักษณะคือ แปลโดย เปรียบเทียบผลการวัดภายในกลุ่มของผู้เรียนกับเปรียบเทียบมาตรฐานที่มีอยู่ การแปลผลในลักษณะใดก็ตามจำเป็นต้องคำนึงถึงเสมอว่าคะแนนหรือผลการวัดที่ได้นั้นใช้แทนคุณลักษณะใดของผู้เรียน ผล การวัดนั้นมีความละเอียดเพียงใด เป็นผลการวัดที่มีอยู่ในระดับใด มีหน่วยเท่ากันหรือไม่ ความคลาดเคลื่อนของผลการวัดมีมากน้อยเพียงใด
5. ใช้ผลการวัดได้คุ้มค่า การวัดผลที่ดีมิได้มีความมุ่งหมายแต่เพียงการตรวจสอบ ความสามารถของผู้เรียนว่ามีคุณภาพเป็นเช่นไร ได้หรือตกเท่านั้น แต่ควรมุ่งหวังที่จะค้นหาความเด่น หรือด้อยของผู้เรียน เพื่อจะได้พัฒนาหรือปรับปรุงความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนให้ดีขึ้น ดังนั้นการ วัดผลแต่ละครั้งควรจะได้นำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ คุ้มค่าการลงทุน และสอดคล้องกับความมุ่ง หมายที่แท้จริงของการวัดผล

สรุปได้ว่าการดำเนินการเพื่อให้การวัดและประเมินผลมีคุณภาพนั้นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบการวัดการประเมินผล และวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบและเป็นที่ ยอมรับร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มดำเนินการเรียนการสอน ทั้งนี้ในการวัดและประเมินผลนั้นต้องมีผู้รับผิดชอบตามลำดับขั้น เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทบทวนได้ตามกระบวนการต่าง ๆ ที่มีการ ตกลงกันไว้

6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา

มหาวิทยาลัยควรได้จัดตั้งสำนักหอสมุดกลาง สำนักคอมพิวเตอร์ สำนักสื่อและเทคโนโลยี การศึกษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนโดยการทำหน้าที่ ได้แก่ (คู่มือ การประกันคุณภาพการศึกษา. 2543 : 78-81)

1. ห้องสมุด เป็นศูนย์วิชาการและบริการเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อประกอบการเรียนการสอน การวิจัย การส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการ เช่น ตำรา วารสาร นิตยสาร และสิ่งพิมพ์อื่นในสาขาวิชาต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีสื่อโสตทัศนวัสดุ เช่น फिल्मภาพยนตร์ फिल्मสตริป แถบบันทึกเสียง เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ โปสเตอร์ ภาพฉีก ไม่โครฟิล์ม ไมโครฟิช แผ่นที่ สไลด์

2. สำนักคอมพิวเตอร์ ทำหน้าที่ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับงานทะเบียนผลการเรียนของนิสิต งานทะเบียนประวัติบุคลากร ให้บริการแก่คณาจารย์และนิสิตรวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริหาร นอกจากนี้ยังเปิดอบรมการใช้คอมพิวเตอร์แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปด้วย

3. สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการการใช้ การผลิต และการบำรุงรักษาสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาที่ทันสมัยแก่อาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และนิสิตของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ และใช้เป็นสถานที่ฝึกทักษะปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยควรกำหนดให้มีระเบียบ แผน กิจกรรมและเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดคุณภาพในการใช้อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. 2543 : 79-80)

1. ระเบียบ แผน กิจกรรมด้านการใช้อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 1.1 ระเบียบว่าด้วยการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ
 - 1.2 แผนการใช้อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 1.3 แผนการบำรุงรักษาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 1.4 ระบบการตรวจสอบสภาพอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 1.5 การสำรวจความพึงพอใจในการใช้อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
2. เกณฑ์การใช้อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 - 2.1 จำนวนพื้นที่ใช้ประโยชน์ต่อบุคลากร
 - 2.2 จำนวนพื้นที่ใช้ประโยชน์ต่อหัวนิสิต
 - 2.3 จำนวนห้องเรียนจำแนกตามขนาด
 - 2.4 ขนาดชั้นเรียนโดยเฉลี่ย
 - 2.5 ความพึงพอใจของผู้ใช้อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

กัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้านการวัด และประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบ ความแตกต่าง

ส่วนศักรินทร์ สุ่มบุญ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถาบัน ราชภัฏ พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการบริหารหลักสูตร สถาบันราชภัฏส่วนใหญ่เตรียมบุคลากรโดยประชุมทำ แผนแนวปฏิบัติเกี่ยวกับหลักสูตร จัดอาจารย์เข้าสอนตามความสามารถ ความถนัด ประสบการณ์ของ อาจารย์ จัดตารางสอนคำนึงถึงความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาที่แตกต่าง กัน จัดแผนการเรียนวิชาการศึกษาทั่วไปให้เรียนภายใน 4 ภาคเรียนแรก จัดบริการวัสดุหลักสูตรให้การ สนับสนุนอาจารย์ใช้และผลิตสื่อการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและแหล่งค้นคว้า IT จัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร ได้แก่ จัดอาคารมีห้องสมุดให้นักศึกษาได้ใช้ค้นคว้าโดยเฉพาะ นิเทศ ติดตามผลการใช้หลักสูตรโดยจัดประชุมสัมมนาเรื่อง การจัดการเรียนการสอน ประชาสัมพันธ์ หลักสูตรใน Web Site ของสถาบันอย่างต่อเนื่อง ไม่มีการจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนการใช้ หลักสูตร ด้านปัญหาพบว่าสถาบันมีจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ ขาดห้องเรียนเฉพาะ ขาดการนิเทศ ติดตามผลหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ขาดการวางแผนการประชาสัมพันธ์หลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีการ จัดตั้งศูนย์วิชาการเฉพาะในบางสถาบัน และขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการพัฒนา หลักสูตร สำหรับด้านการเรียนการสอน สถาบันราชภัฏส่วนใหญ่ได้วางแผนการแปลงหลักสูตรไปสู่ การสอน อาจารย์ได้รับการสนับสนุนให้จัดทำแผนการสอนและเอกสารประกอบการสอน อาจารย์แจ้ง จุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบเสมอ ไม่มีการจัดสอนเสริม อาจารย์ใช้วิธีวัดและประเมินผล การเรียนรู้หลายวิธีประกอบกัน ด้านปัญหาพบว่า ขาดคู่มืออาจารย์และหนังสือเรียน นักศึกษามีพื้น ฐานความรู้แตกต่างกันมาก อาจารย์ผู้สอนขาดทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มี ประสิทธิภาพ และอาจารย์ผู้สอนมีความเข้าใจรายวิชาการศึกษาทั่วไปที่เป็นลักษณะบูรณาการน้อย

สำหรับทีก และไกรท์ (Teague ; & Grite. 1980 : 40 - 44) ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อตกลงของ อาจารย์กับการให้คำปรึกษาทางวิชาการ โดยเห็นว่าการให้คำปรึกษาทางวิชาการควรเป็นหน้าที่ และ ความรับผิดชอบอย่างหนึ่งของอาจารย์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า หน้าที่ดังกล่าวจะถูกละเลยในข้อตกลง หรือสัญญาและการมอบหมายหน้าที่การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่อาจารย์อาจต้องเพิ่ม ค่าตอบแทนให้กับอาจารย์ นอกจากนั้นอาจารย์จะไม่สามารถทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ ดี ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนและการยอมรับ ผู้บริหารจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับอาจารย์ให้รับหน้าที่ และรับผิดชอบในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และอาจจำเป็นต้องมีงบประมาณสนับสนุน หรือลดภาระงานสอนของอาจารย์ที่ปรึกษาลง

นอกจากนี้บุญศิริ อนันตเศรษฐ (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้พัฒนากระบวนการดังกล่าว โดยมุ่งเน้นเรื่องการสร้างจิตสำนึกของผู้เรียนในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ รวมทั้งการพัฒนาทัศนคติที่ดีของผู้เรียนต่อตนเอง เพื่อน ผู้สอน และการเรียนรู้ ส่วนผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ ที่ปรึกษา และแหล่งของความรู้ กระบวนการเรียนการสอนมีลักษณะเด่นคือ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ และส่งเสริมการฝึกทักษะภาษาทั้ง 4 ในภาษาอังกฤษ ในส่วนของการประเมินผล ผู้วิจัยได้ใช้การประเมินแบบเน้นกระบวนการเพื่อประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่างเทอมของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อผู้เรียนได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนที่มีพัฒนาการในด้านการเรียนรู้ด้วยตัวเองสูง จะแสดงพฤติกรรมที่เป็นคุณสมบัติของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความภาคภูมิใจในตนเองที่มีสาเหตุเชื่อมโยงกับแรงจูงใจภายใน คือความพึงพอใจที่ตนเองพัฒนาได้ถ้าพยายามอย่างจริงจัง นอกจากนี้ การศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนในเชิงลึกยังพบว่า ยังมีปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง อันได้แก่ ความกระหายอยากเรียนรู้ ความสนใจ ความชอบ ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา หรือการเรียนในภาพรวม พื้นฐานภาษาที่ดีพอสมควร การมีวินัยในตนเอง และความสามารถในการบริหารจัดการเรื่องเวลา ซึ่งในความเชื่อของผู้เรียน ผู้สอน และวิธีการเลี้ยงดูในครอบครัวสามารถส่งเสริมให้เกิดปัจจัยเหล่านี้ได้ ในการติดตามผลการเรียนของผู้เรียนที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกรณีศึกษา ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองสูง จะใช้ภาษาอังกฤษมากในการเรียนวิชาเฉพาะของตน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ และพยายามใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมอื่น ๆ ที่ตนเองสนใจเมื่อมีโอกาส

ส่วนพรณี ไพศาลทักษิณ และคณะ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาวิทยาลัยเครือข่ายภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในเรื่องอาจารย์มีแนวทางการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อนอย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร และเมื่อนักศึกษามีปัญหาการเรียนการสอนสามารถพบอาจารย์ผู้สอนได้อย่างสะดวกที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีจำนวนนักศึกษาถึงร้อยละ 12.50 และ 7.30 ที่เห็นด้วยน้อยที่สุดเกี่ยวกับจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ของวิทยาลัยเพียงพอกับการให้บริการของนักศึกษา และ วิทยาลัยจัดเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาได้ใช้

ตลอดเวลาตามลำดับ ด้านกิจกรรมพัฒนานักศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในเรื่องวิทยาลัยได้จัดกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำการศึกษาต่อและแนะแนวอาชีพ และกิจกรรมพัฒนานักศึกษาไม่ได้เบียดเบียนเวลาของการเรียนการสอนหรือทำให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปไม่ได้เต็มที่ ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

อรวิ จันท์บาง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของห้องเรียนที่เหมาะสมกับการใช้สื่อในการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของห้องเรียน เพื่อการใช้สื่อการเรียน การสอน ในสถาบันอุดมศึกษา ควรมีลักษณะดังนี้

1. ห้องเรียนควรมีผนังทั้ง 2 ข้างของห้องไม่ขนานกัน ประตูเข้าออกห้องเรียนอยู่ด้านหลังห้อง พื้นห้องเรียบเสมอกัน ยกกระดานหน้าชั้นเรียน พื้นที่ส่วนผู้เรียนเฉลี่ยคนละ 1.3 ตารางเมตร เว้นระยะพื้นที่หน้าชั้นเรียนสำหรับผู้สอนประมาณ 3.3 เมตร การจัดที่นั่งของผู้เรียนแต่ละแถวเหลื่อมซ้อนกัน เว้นทางเดินสัญจรภายในห้องกว้างประมาณ 1.0 เมตร ลักษณะที่นั่งของผู้เรียนเคลื่อนย้ายได้ สีของผนังห้องเรียนเป็นสีอ่อน ส่วนของพื้นห้องใช้สีเข้มกว่าผนัง

2. ผนังห้องเป็นวัสดุสะท้อนเสียงในพื้นที่ 1/3 ของห้อง และกรุด้วยวัสดุดูดซับเสียงในพื้นที่ 2/3 ของห้อง เพดานเป็นวัสดุสะท้อนเสียงในพื้นที่ 2/3 ของห้อง และกรุด้วยวัสดุดูดซับเสียงในพื้นที่ 1/3 ของห้อง ลำโพงเป็นชนิดฝังฝ้าเพดานติดตั้ง 4 ตำแหน่ง พร้อมทั้งมีสวิตช์ควบคุมแยกแต่ละตำแหน่ง ติดตั้งลำโพงติดผนังในส่วนหน้าของห้องทั้ง 2 ข้างของกระดาน

3. แบ่งพื้นที่แสงสว่างของห้องเรียน มีสวิตช์ไฟแยกแต่ละพื้นที่ ส่วนของผู้เรียนสามารถหรี่แสงได้ บริเวณผู้สอนมีไฟส่องสว่างบริเวณกระดานและจอฉายแยกต่างหากจากบริเวณอื่น ๆ หลอดไฟใช้เป็นหลอดฟลูออเรสเซนต์แสงค่อนข้างขาว ใช้ Electronic Ballast ใช้โคมที่มีการกระจายแสงแบบ Bat wing และตระแกรงเป็นแผ่นสะท้อนแสงชนิด Matt Enamel

4. เครื่องปรับอากาศที่ใช้เป็นระบบ Central Unit โดยมีตัวควบคุมอุณหภูมิแยกแต่ละเครื่อง

5. สื่อพื้นฐานที่ติดตั้งประจำห้องมีดังนี้ กระดานไวท์บอร์ดแบบผิวด้าน จอฉายชนิด Matt White ฝ้าฝ้าเพดานควบคุมด้วยมอเตอร์ เครื่อง Visualizer เครื่อง LCD Projector โดยมีแผงควบคุมอุปกรณ์ต่าง ๆ ติดตั้งที่แท่นบรรยายของผู้สอนหน้าชั้นเรียน ติดตั้ง Wireless Access Point เพื่อการเชื่อมต่อเข้าเครือข่ายด้วยระบบไร้สาย

ภิราษ รัตนันต์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน ใน 5 ด้าน คือ หลักสูตร อาจารย์ผู้สอน วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และด้านสื่อการสอนและปัจจัยเกื้อหนุน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตปริญญาตรีภาคสมทบมีทัศนคติต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการสอนและปัจจัยเกื้อหนุน โดยรวมทุกด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ชูศรี สะพรั่ง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใน 6 ด้านได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 4 ในด้านหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล และนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 ในด้านอาจารย์ผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมแตกต่างจากนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง ในด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางในด้านวิธีการสอน และด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรณพร ฉัตรทอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดและประเมินผล พบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านการจัดผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ในขณะที่นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดผู้สอน และด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

และแคนน์ (Cann. 1995 : Abstract) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของห้องสมุด การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากระบวนการการตัดสินใจในการขยายตัวของปริมาณและคุณภาพ โดยนำกระบวนการมาใช้ในการเลือกหนังสือ เพื่อใช้ประกอบหลักสูตร การวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้ถึงระดับการคัดเลือกอยู่ในระดับที่ 2 คือความพอใจในด้านปริมาณของหนังสือ ส่วนคุณภาพของหนังสือที่จัดไว้ในหลักสูตรในภาควิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านหลักสูตรและการสอน นอกจากนี้ แคนน์ยังได้เสนอแนะให้ปรับปรุงเกณฑ์การเลือกหนังสือซึ่งสัมพันธ์กับหลักสูตร และการแก้ไขหลักสูตรด้วยในโอกาสต่อไป

องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต

กิจกรรมหลักในมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาทั้งหลายคือกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีหลักสูตรของแต่ละภาควิชาเป็นกรอบหรือแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ดังเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่ากิจกรรมการเรียนการสอนนั้นไม่อาจจะช่วยพัฒนานิสิตให้เกิดพัฒนาการในทุกด้านที่ปรารถนาได้ แม้กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพที่สุดก็อาจพัฒนาให้นิสิตเป็นผู้เฉลียวฉลาดหรือเกิดความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกิดทักษะในการสื่อสารและเกิดความรู้ และทักษะในทางเทคนิคหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านได้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้มี

การจัดแบ่งเวลาหรือให้ความใส่ใจในการพัฒนาให้นิสิตเกิดความเฉลียวฉลาดทางสังคม ให้มีทักษะด้านการจัดการ หรือให้นิสิตมีค่านิยมที่เหมาะสมได้มากนัก ด้วยเหตุนี้เองมหาวิทยาลัยบางแห่งหรืออาจหลายแห่งจึงผลิตบัณฑิตที่มีความเฉลียวฉลาดแต่มีทักษะไม่ครบถ้วน หรือไม่สมบูรณ์ให้แก่สังคมอยู่เสมอมา (อาทิตย์ เสาธงใหญ่. 2545 : 21) ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดให้มีกิจกรรมนิสิตเข้าไปช่วยเติมเต็มในข้อบกพร่องดังกล่าว สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตที่ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 7) ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา สัมมนา เพื่อพัฒนากิจกรรมนิสิตและกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อื่น ๆ

2. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิต

3. เพื่อให้นิสิตได้นำความรู้ทางวิชาการบริการสร้างสรรค์พัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านวัตถุและการดำเนินชีวิต

4. เพื่อให้นิสิตได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม

5. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม

6. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ

7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

สำหรับกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตที่ดีนั้น ชาญชัย อินทรประวัตติ (2541 : 12-13) ได้แนะนำไว้ดังนี้

1. ผู้คิดและทำกิจกรรมนิสิตนั้นโดยอุดมคติแล้วควรเป็นนิสิตเอง แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าสถาบันการศึกษา หรืออาจารย์จะถูกจำกัดสิทธิและโอกาสในการจัดกิจกรรมนิสิตโดยสิ้นเชิง ในบางโอกาสและบางเรื่องกิจกรรมนิสิตอาจคิดและทำโดยสถาบันการศึกษา หรืออาจเป็นการร่วมคิดร่วมทำระหว่างนิสิตกับบุคลากรของสถาบันก็ได้ อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ควรจะต้องให้ความสนใจมากกว่าคือ ผลประโยชน์ของกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นผลให้เกิดการพัฒนาให้นิสิตให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์นั่นเอง

2. การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ทั้งนี้เพราะกิจกรรมนิสิตซึ่งอาจเป็นกิจกรรมนันทนาการหรือเป็นการเล่นเพื่อสนุกสนานสำหรับนิสิตชายก็ตาม แต่เป็นการเล่นที่มีระบบและมีความหมายที่ลึกซึ้งสำหรับนิสิตแต่ในเมื่อหลักการของกิจกรรมนันทนาการคือผู้เข้าร่วมจะต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ดังนั้นจึงต้องให้นิสิตเข้าร่วมด้วยความสมัครใจด้วย

3. กิจกรรมนิสิตที่จัดขึ้นต้องเป็นเรื่องที่สนุกสนาน ให้ความเพลิดเพลินแก่นิสิตเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากภารกิจหลักคือการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นกิจกรรมนิสิตจึงไม่ควรกำหนดระบบ ระเบียบ กฎเกณฑ์ เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ไว้จนเกิดความวิตกกังวลหรือเกิดความกดดันแก่นิสิต จนกลายเป็นแหล่งความเครียดอีกแหล่งหนึ่งของนิสิต

4. กิจกรรมนิสิตต้องไม่ขัดต่อนโยบายของสถาบันการศึกษา ไม่ขัดต่อกฎหมาย บ้านเมือง และไม่ขัดต่อประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม

5. กิจกรรมนิสิตจะอยู่ภายใต้การดูแลแนะนำและให้ความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายหรือความผิดพลาดอันเนื่องมาจากความด้อยประสิทธิภาพของนิสิต สรุปได้ว่าในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตนั้น ควรจัดกิจกรรมที่ตรงต่อความต้องการของนิสิต โดยเน้นให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้รับประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม และส่งเสริมพัฒนามัยและพัฒนานุคลิกภาพของนิสิตด้วย

2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมเป็นผู้ช่วยให้กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง การนำเอาความรู้ ความคิด และประสบการณ์ของอาจารย์ที่ปรึกษามาช่วยให้กิจกรรมนิสิตเกิดประโยชน์ในการพัฒนานิสิตและประโยชน์ต่อสังคมให้มากที่สุด

ชาญชัย อินทรประวัตติ (2541 : 20-21) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาท และหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ดังนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตมีเสรีภาพที่จะคิดและทำในกรอบของนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา

2. ดูแลให้กิจกรรมนิสิตเป็นปัจจัยเสริมหรือสนับสนุนไม่ใช่ขัดขวางกิจกรรมทางวิชาการ ในบางโอกาสกิจกรรมนิสิตอาจมีความจำเป็นต้องเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับกิจกรรมการเรียนการสอน แต่นิสิตที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนิสิตมีอยู่จำนวนน้อย ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมจึงควรให้กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินต่อไป เพราะต้องยึดมั่นในปรัชญาของกิจกรรมนิสิตที่ว่าจะต้องเกิดขึ้นในเวลาว่างจากการเรียนเป็นสำคัญ

3. กิจกรรมนิสิตจะเกิดขึ้นหรือเป็นไปด้วยดีไม่ได้หากไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่ดี ดังนั้นกิจกรรมนิสิตทุกกิจกรรมต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่ดี ซึ่งหมายถึงการเป็นผู้มีศักยภาพทางด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต มีความจริงใจ มีประสบการณ์ที่เหมาะสมเพียงพอ มีความเข้าใจและศรัทธาในนโยบายของมหาวิทยาลัยพอ ๆ กับมีศรัทธาในกิจกรรมนิสิต และมีเวลาเพียงพอให้กับกิจกรรมนิสิต

4. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตจะต้องเข้าใจและยึดมั่นในนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีโอกาสได้เสนอแนะผู้บริหารในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต เพราะอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตเป็นผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้ประสานกับนิสิต จึงมีประสบการณ์และแนวคิดที่มีประโยชน์แก่การบริหารมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตว่าสิ่งใดเป็นไปได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

5. กิจกรรมนิสิตที่ดี คือกิจกรรมที่เกิดจากความคิดริเริ่มของนิสิตโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำ ชัดเจน ส่วนในการลงมือดำเนินกิจกรรมนั้นเป็นเรื่องของนิสิต โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นผู้ให้การสนับสนุน อีกทั้งการประเมินผลทั้งมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตควรมีส่วนร่วมในการประเมินกิจกรรมนิสิตด้วย

6. นิสิตไม่ได้ชอบกิจกรรมทุกคน จึงอาจมีนิสิตบางคนที่ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต และอยู่ในข่ายเข้าร่วมน้อยไป ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรดำเนินการด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ นิสิตเหล่านั้นได้เข้าร่วมกิจกรรมตามสมควร เช่น ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง โดยอาจารย์เป็นผู้กระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรม ให้มีการจัดกิจกรรมในช่วงเวลาที่นิสิตสะดวกที่จะเข้าร่วม โดยอาจจัดในช่วงว่างวันว่างวัน เพื่อการจัดกิจกรรมโดยเฉพาะ หรืออาจเชิญผู้บริหารเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ในโอกาสที่สำคัญเพื่อเป็นการสื่อความหมายให้นิสิตรู้ว่าผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

7. ควรเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีโอกาสตัดสินใจหรือรับผิดชอบกิจกรรมตามสมควร ทั้งนี้อยู่ภายใต้ดุลยพินิจของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนั้น ๆ

8. มหาวิทยาลัยอาศัยกิจกรรมนิสิตเป็นเครื่องมือในการสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนั้นถึงแม้ว่าผลงานทางกิจกรรมนิสิตในเชิงผลงาน (products) อาจไม่ดีนัก แต่ถ้าในกระบวนการของกิจกรรมนั้น นิสิตได้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาจนเป็นที่น่าพอใจ อาจารย์ที่ปรึกษา ก็ควรพอใจ กล่าวสั้น ๆ ก็คือ อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญแก่กระบวนการของกิจกรรมนิสิตมากกว่าผลของกิจกรรมนิสิตในเชิงวัตถุหรือเชิงชื่อเสียงเกียรติยศ ยกตัวอย่างเช่น ในการออกค่ายอาสาพัฒนา เพื่อสร้างสะพานให้แก่ชุมชนนั้น ถึงแม้ว่าสะพานจะไม่สวยงามนัก แต่ว่าตลอดเวลาของการออกค่ายสร้างสะพานนั้นนิสิตได้ดำเนินการอย่างถูกต้องเหมาะสม มีการพัฒนาบุคลิกภาพผู้นำอย่างน่าพึงพอใจ และมีสัมพันธภาพอันดีกับชาวบ้านที่เกี่ยวข้อง เช่นนี้ถือว่าเป็นกระบวนการกิจกรรมนิสิตที่อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องพอใจ

9. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมควรนำเสนอผู้บริหารในการจัดหาของรางวัลหรือการประกาศคุณงามความดี หรือแม้แต่การออกไปประกาศนียบัตรให้แก่ นิสิตที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเป็นกำลังใจแก่นิสิตตามความเหมาะสม

สรุปได้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมแต่ละชนิด รวมทั้งควรพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงกิจกรรมที่เห็นว่าไม่ได้รับความสนใจจากนิสิตเท่าที่ควร โดยต้องเน้นความต้องการของนิสิตเป็นหลัก

3. ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ

การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนในการเลือกอาชีพ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ การเข้าไปประกอบอาชีพ และการสร้างความก้าวหน้าในการทำงาน ดังนั้นกระบวนการแนะแนวย่อมจะประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ (คมเพชร จัตรศุภกุล. 2521 : 19-21)

1. การเลือกอาชีพ ก่อนที่บุคคลจะเลือกอาชีพได้นั้นจะต้องมีการวางแผน ทั้งนี้เพื่อจะช่วยให้สามารถเลือกอาชีพได้ถูกต้องและเหมาะสม ในการวางแผนอาชีพนั้นเป็นกระบวนการที่ต้องต่อเนื่องกันใช้เวลายาวนานมาก แต่อย่างไรก็ตามจะต้องประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1.1 การเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ หมายความว่า บุคคลจะต้องมีการศึกษาถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดของตนเอง เพื่อนำมาพิจารณาว่าจะเหมาะกับอาชีพอะไร

1.2 การมีความรู้ความเข้าใจในโลกของอาชีพ จะมีความรู้ในการเลือกอาชีพได้ก็ต้องได้รู้จักอาชีพในสังคมด้วย

1.3 การช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับตัวเองและอาชีพมาพิจารณาอย่างรอบคอบ อันจะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ สำหรับการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจดังนี้

2.1 การเลือกหลักสูตรที่จะศึกษา หมายถึง การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพจะต้องมีคุณสมบัติทางด้านการศึกษา เพื่อที่จะได้เลือกประกอบอาชีพจำเป็นจะต้องไปเลือกหลักสูตรการศึกษาเพื่อให้มีคุณสมบัติตรงตามที่อาชีพนั้นต้องการ

2.2 การเลือกสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาใดเปิดสอนวิชาชีพที่ต้องการและในหลายแห่งที่เปิดสอนควรจะเลือกแหล่งใดจึงจะมีโอกาสเข้าไปศึกษาได้

3. การเข้าไปประกอบอาชีพ ก่อนที่บุคคลจะเข้าไปประกอบอาชีพ ในเรื่องของการเตรียมตัวควรจะได้รับข้อสนเทศเกี่ยวกับงานที่จะเข้าไปทำด้วย

4. การสร้างความก้าวหน้าในการทำงาน ในเรื่องนี้ถือว่าสำคัญมาก เพราะบุคคลต้องการมีความก้าวหน้า ประสบความสำเร็จในงานที่ทำอยู่ ซึ่งได้แก่ การเลื่อนตำแหน่ง การได้ขึ้นเงินเดือน ซึ่งเป็นผู้ที่จะเข้าไปประกอบอาชีพมีความคาดหวังทางด้านนี้โดยตรง

วัชร ทรัพย์มี (2523 : 3-5) ได้กล่าวถึงหลักในการดำเนินการแนะแนวอาชีพที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ดำเนินการมีหลักยึดสำหรับเป็นแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การแนะแนวอาชีพเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากการแนะแนวอาชีพมีหลักการที่จะช่วยให้บุคคลเลือกอาชีพและประกอบอาชีพได้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ดังนั้นนักแนะแนวจำเป็นต้องรู้จักผู้รับบริการแต่ละคน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่าความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกลักษณะ สุขภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม โดยมีวิธีศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี เช่น ใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ความถนัด ความสนใจ หรือใช้แบบสอบถามต่าง ๆ และไม่ใช่เพียงแต่นักแนะแนวจะรู้จักผู้รับบริการเท่านั้น แต่ต้องช่วยให้ผู้รับบริการรู้จักและยอมรับตนเองด้วย

2. การแนะแนวอาชีพยึดหลักสิทธิและเสรีภาพของบุคคล นักแนะแนวตระหนักในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการที่จะเลือกอาชีพของตน นักแนะแนวจะเป็นผู้ช่วยให้บุคคลรู้จักตนเองและอาชีพดีขึ้น เพื่อผู้รับบริการจะได้ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักแนะแนวจะไม่เป็นผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจให้แก่ผู้รับบริการ

3. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่อง การที่จะเลือกอาชีพได้นั้นบุคคลจะต้องมีความสามารถในการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่จะกระทำได้ง่ายในช่วงเวลาอันสั้น ดังนั้นการแนะแนวอาชีพต้องมีการวางโครงการระยะยาว โดยเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และจะต้องจัดดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นขั้น ๆ เพื่อไปสู่เป้าหมาย ตั้งแต่การส่งเสริมทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพสุจริต จนถึงการวางโครงการแนะแนวอาชีพ เพื่อให้เยาวชนสามารถตัดสินใจ เลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม และปรับตัวให้มีความสุข ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพที่เลือกแล้วนั้น

4. การแนะแนวอาชีพเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเยาวชน เนื่องจากอาชีพใหม่ ๆ มีเพิ่มขึ้น ดังนั้นเยาวชนควรมีโอกาสได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับอาชีพเหล่านั้น และสภาพการทำงานในปัจจุบันมีการแข่งขันสูง เนื่องจากจำนวนหน่วยงานกับคนทำงานไม่สมดุลกัน ดังนั้นหน่วยงานต่าง ๆ จึงมีโอกาสดัดเลือกบุคคลที่ได้รับการฝึกหัดอบรมทางวิชาชีพนั้น ๆ เข้าทำงาน และบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงจะมีความมั่นคงในการทำงานมากกว่าบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำกว่า ดังนั้นบุคคลที่ได้รับการศึกษาหรือฝึกอาชีพในสาขาวิชาชีพที่เหมาะสมกับตนเองย่อมมีโอกาสได้รับเลือกเข้าทำงานมากกว่า

5. ผู้ทำหน้าที่แนะแนวอาชีพต้องมีคุณสมบัติของนักแนะแนวที่ดี และได้รับการฝึกอบรมมาทางด้านการแนะแนวโดยเฉพาะ ตลอดจนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม กล่าวคือ เป็นคนที่มี

ความจริงใจ มีเมตตา ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความอบอุ่น เป็นมิตร สุขุม มี
 วิจารณ์ญาณที่ดี

6. การเลือกอาชีพและประกอบอาชีพของบุคคลมีความสำคัญต่อตัวบุคคลและ
 ประเทศชาติ

7. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพเป็นสิ่งที่ต้องศึกษา เป็นต้นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงาน
 สภาพการทำงาน รายได้ ความมั่นคงทางอาชีพ การเตรียมตัวประกอบอาชีพ คุณสมบัติในการ
 ประกอบอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนการเตรียมตัวสมัครงาน

8. การตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาทั่วไป ไม่เพียงแต่จะเห็นความสำคัญ
 ของวิชาการเฉพาะสาขาวิชาที่จะไปประกอบอาชีพเท่านั้น

9. การตัดสินใจเลือกอาชีพควรมีความยืดหยุ่น เนื่องจากการวางแผนโครงการประกอบ
 อาชีพไม่ใช่สิ่งที่กระทำได้ดี แต่เป็นกระบวนการต่อเนื่องหลายปี ความเหมาะสมที่บุคคลจะเลือก
 วิชาชีพอาจเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา เช่น ความเคลื่อนไหวของตลาดแรงงาน ฉะนั้นการตัดสินใจ
 เลือกของบุคคลจึงควรมีความยืดหยุ่น เพราะแต่ละคนอาจมีความเหมาะสมที่จะประกอบอาชีพได้
 หลายอย่าง

10. การแนะแนวอาชีพต้องคำนึงถึงความต้องการด้านเศรษฐกิจ และโอกาสที่บุคคล
 จะได้ทำงานด้วย

11. การแนะแนวอาชีพควรมีการประสานงานระหว่างสถาบันการศึกษา กับหน่วยงาน
 ภายนอก

12. กิจกรรมแนะแนวอาชีพควรเป็นทั้งกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

13. การแนะแนวอาชีพไม่ได้มีจุดประสงค์เพียงเพื่อช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพ
 ได้เท่านั้นแต่เป็นการช่วยให้บุคคลมีทัศนคติที่ถูกต้อง ปราศจากอคติ พิจารณาสິงต่าง ๆ โดยให้เหตุผล
 ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และมีทักษะในการตัดสินใจและการทำงาน

ทบวงมหาวิทยาลัย (2530 : 7-121 อ้างอิงจาก เพ็ญพิไล ประเสริฐสม. 2542 : 18-20 ;) ได้
 กำหนดประเภทของบริการแนะแนวอาชีพในระดับอุดมศึกษา ให้ประกอบด้วยบริการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. บริการให้คำปรึกษา (Counseling Services) เป็นบริการเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เข้ารับ
 บริการมีความเข้าใจตนเอง เข้าใจโลกของการศึกษาและโลกของงาน และเข้าใจกระบวนการเลือก
 อาชีพ เพื่อให้การเลือกสาขาวิชาเรียนและอาชีพไปด้วยความมั่นใจ พึงพอใจและเหมาะสมกับตนเอง
 ตลอดจนการเตรียมพร้อมเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับปรุงการศึกษา และการประกอบอาชีพให้
 เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งเมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษาในแง่ที่
 เกี่ยวกับปัญหาของผู้เข้ารับบริการแล้ว พอสรุปได้ว่า ผู้เข้ารับบริการยังไม่สนใจสาขาวิชาเรียนและอาชีพ

ใดโดยเฉพาะ ผู้ขอรับบริการบริการเลือกอาชีพที่มีโอกาสที่จะประกอบอาชีพนั้นน้อยมาก ผู้ขอรับบริการต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาเอก ผู้ขอรับบริการต้องการเปลี่ยนอาชีพ เป็นต้น

2. บริการทดสอบในด้านต่าง ๆ (Testing Services) เป็นบริการเพื่อให้ผู้ให้บริการหรือผู้ให้คำปรึกษาได้รู้จักผู้ขอรับบริการ และเพื่อให้ผู้ขอรับบริการรู้จักตนเองดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้ขอรับบริการได้ทราบบุคลิกภาพในด้านต่าง ๆ ของตนเองเพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผนการศึกษาและอาชีพและเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการดึงดูดผู้ขอรับบริการมาใช้บริการแนะแนวอาชีพให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งประเภทของแบบทดสอบและแบบสำรวจที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปในการแนะแนวการศึกษาและอาชีพได้แก่ แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Tests) แบบสำรวจความสนใจ (Interest Inventories) แบบสำรวจค่านิยม (Values Inventories) และแบบสำรวจบุคลิกภาพ (Personality Inventories)

3. บริการห้องสมุดอาชีพ (Career Library Services) เป็นบริการเพื่อรวบรวม ประเมิน และแจกจ่ายข้อมูลด้านอาชีพที่ถูกต้อง ทันสมัย เพื่อให้ผู้ขอรับบริการได้ใช้ข้อมูลด้านอาชีพในการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพและการวางแผนชีวิต เพื่อให้ครู อาจารย์ และนักแนะแนวได้ใช้ข้อมูลด้านอาชีพเพื่อการสอนและการให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลด้านอาชีพ เช่น จำนวนและคุณภาพของบัณฑิตที่ตลาดแรงงานต้องการให้กับฝ่ายบริหารของสถาบันเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร และเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ว่างสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาและนิสิตหาประสบการณ์ในการทำงานและหารายได้พิเศษ ซึ่งข้อมูลในห้องสมุดอาชีพในสถาบันอุดมศึกษาควรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่มีสอนอยู่ในสถาบันนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น

4. บริการจัดหางาน (Placement Services) เป็นบริการเพื่อช่วยเป็นฝ่ายประสานความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายวิชาการของสถาบันอุดมศึกษากับสังคมภายนอก และช่วยให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อช่วยนิสิตสำรวจขอบข่ายของอาชีพต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความสนใจและบุคลิกภาพของนิสิต ซึ่งจะทำให้นิสิตพอใจในอาชีพและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพเพื่อช่วยให้นิสิตทุกคนที่มาจากชุมชน ซึ่งโดยทั่วไปไม่ค่อยมีโอกาสในสังคมให้มีโอกาสประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับตนเองซึ่งบริการจัดหางานประกอบด้วยบริการต่าง ๆ คือ บริการข้อมูลด้านอาชีพ บริการจัดหางานพิเศษให้นิสิตบริการจัดหางานสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา บริการศิษย์เก่า และบริการทางวิชาการ

5. บริการทะเบียนสะสมของนิสิต (Student Record Services) เป็นบริการเพื่อติดตามและประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษา และความประพฤติของนิสิตเพื่อเป็นข้อมูล

วินิจฉัยประกอบการพิจารณาแก่บริการต่าง ๆ ในส่วนของงานบริการแนะแนวอาชีพและงานอื่น ๆ เช่น การจัดหางานชั่วคราวหรืองานพิเศษ งานประจำ ส่งตัวฝึกงาน ทุนการศึกษา หอพัก เป็นต้น

6. การติดตามและประเมินผล (Follow-up Study) เป็นการดำเนินงานของบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อติดตามการปฏิบัติงานทำของบัณฑิตว่าประสบความสำเร็จในการเลือกประกอบอาชีพมากน้อยเพียงใด และสามารถนำวิชาความรู้ไปใช้ในการทำงานได้หรือไม่ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยจะได้นำไปแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานต่อไป ส่วนการประเมินผลช่วยให้ผู้ดำเนินการเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของบริการแนะแนวอาชีพได้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้ดำเนินการเห็นความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ของสถาบัน ช่วยทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ช่วยทำให้ทราบข้อบกพร่องตลอดถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน และช่วยทำให้เกิดแนวความคิดและแรงกระตุ้นให้ทำการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับบริการแนะแนวอาชีพต่อไป ซึ่งการประเมินผลทำได้หลายวิธีด้วยกัน โดยผู้ที่ทำการประเมินผลอาจเป็นบุคคลอื่นในสถาบันฝ่ายประเมินผลของกองกิจการนิสิต หรือบุคลากรของบริการแนะแนวอาชีพก็ได้

การจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษานั้นผู้ดำเนินการจัดหรือผู้รับผิดชอบจำเป็นต้องมีหลักการสำคัญ ๆ ที่ควรยึดถือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดบริการแนะแนวอาชีพให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้ (ลำเนาวัลย์ ขจรศิลป์. 2530 : 21-24 ; อ้างอิงจาก เทญพิไล ประเสริฐสม. 2542 : 18-20)

1. การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง

การที่บุคคลจะเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1.1 บุคคลจะต้องรู้จักตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านที่เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ ความสามารถ ความถนัด และค่านิยม เป็นต้น

1.2 บุคคลต้องมีความรู้เกี่ยวกับโลกของงาน คือ รู้ว่าในสังคมที่ตนอาศัยอยู่มีอาชีพอะไรอยู่บ้าง บุคคลจะต้องมีความรู้ละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่ตนสนใจ และนอกจากนั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงานอีกด้วย

1.3 บุคคลจะต้องมีระดับวุฒิภาวะที่สูงพอที่จะวิเคราะห์ตนเอง และวิเคราะห์อาชีพได้อย่างดี และสามารถใช้วิจารณญาณตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ตนเองและการวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

2. การจัดบริการแนะแนวอาชีพนั้น ผู้ให้บริการจำเป็นต้องเข้าใจผู้รับบริการและต้องให้ผู้รับบริการเข้าใจตัวเองอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นการจัดบริการแนะแนวอาชีพ จำเป็นต้องมีบททดสอบและแบบสำรวจชนิดต่าง ๆ ที่มีคุณภาพดีไว้ทดสอบหรือสำรวจบุคลิกภาพของผู้รับบริการ เพื่อให้ผู้บริการได้

ทราบและเข้าใจผู้ให้บริการได้อย่างลึกซึ้ง และเพื่อให้ผู้ให้บริการได้มีความรู้และความเข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้น การรู้จักตนเองอย่างดีพอจะทำให้บุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพได้ดียิ่งขึ้น

3. การจัดบริการแนะแนวอาชีพ จำเป็นต้องมีข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่ทันต่อเหตุการณ์ที่มีปริมาณมากและมีความถูกต้องดี ข้อมูลด้านการศึกษา ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นในประเทศและต่างประเทศ ข้อมูลด้านอาชีพ ได้แก่ ลักษณะของอาชีพต่าง ๆ แนวโน้มและความต้องการคนในอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน ตลอดจนปริมาณคนที่ต้องหางานทำในสาขาอาชีพต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้จัดบริการแนะแนวอาชีพจำเป็นต้องจัดหาห้องสรุปอาชีพที่มีคุณภาพไว้บริการผู้ที่ต้องการทราบข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพด้วย

4. การแนะแนวอาชีพส่งเสริมให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยควรยึดหลักที่ว่าบุคคลมีความสามารถในการใช้วิจารณญาณเพื่อตัดสินใจด้วยตนเองได้ ถ้าได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสม ผู้รับบริการโดยเฉพาะนิสิตเป็นจำนวนมาก ที่มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกอาชีพ แต่ยังขาดข้อมูลด้านอาชีพ เมื่อได้รับข้อมูลด้านอาชีพโดยละเอียดแล้ว ก็สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพด้วยตนเอง

5. การตัดสินใจเลือกอาชีพควรมีความยืดหยุ่น เนื่องจากการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาหลายปี ดังนั้นในช่วงเวลาดังกล่าวสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับตลาดแรงงานอาจเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนั้นบุคคลยังมีความสามารถที่จะประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมได้มากกว่าหนึ่งอย่าง การตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลจึงต้องมีความยืดหยุ่น เพราะเมื่อบุคคลตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งแล้วอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพการณ์ต่าง ๆ ในสังคมเปลี่ยนแปลงไป

6. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพเป็นสิ่งจำเป็น เพราะบุคคลจะต้องเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพที่ได้เลือกแล้ว จึงจะสามารถประกอบอาชีพนั้นได้ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพเป็นการพัฒนาบุคคลทางด้านวิชาชีพ สถิติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ นักแนะแนวและอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ จะต้องช่วยให้นิสิตตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาวิชาการแขนงต่าง ๆ ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อช่วยให้นิสิตเป็นคนที่มีสมบูรณ์ และมีความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

7. การแนะแนวอาชีพเป็นงานของบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบันการศึกษา เนื่องจากบริการแนะแนวอาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของสถาบัน ดังนั้นบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบันอุดมศึกษาควรมีส่วนร่วมในกระบวนการแนะแนวอาชีพของสถาบัน ผู้บริหารทั้งฝ่ายกิจการนิสิตและฝ่ายวิชาการ จะต้องร่วมมือกันวางแผนและดำเนินการให้ระบบการแนะแนวอาชีพมีประสิทธิภาพ ฝ่ายกิจการนิสิตกับคณะวิชาต่าง ๆ จะต้องมีการประสานงานและมีความร่วมมือกัน

อย่างใกล้ชิดเพื่อให้แก่นักแนะแนวและอาจารย์ที่ปรึกษาได้ร่วมมือกันช่วยนิสิตในการเลือกอาชีพ และเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ จึงอาจกล่าวได้ว่าโครงการแนะแนวอาชีพของสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตทั้งหมดได้ก็ด้วยความร่วมมืออย่างจริงจังของบุคลากรทุกฝ่ายของสถาบัน

8. ควรจัดบริการแนะแนวอาชีพให้มีความสมบูรณ์ บริการแนะแนวอาชีพจะมีประสิทธิภาพได้ก็จะต้องมีบริการและกระบวนการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 8.1 บริการสนเทศเกี่ยวกับอาชีพ
- 8.2 มีบริการทดสอบ
- 8.3 มีบริการให้คำปรึกษาทั้งทางด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว และสังคม
- 8.4 มีการเก็บรวบรวมระเบียบและสมมติของนิสิต
- 8.5 มีกระบวนการพัฒนานิสิตให้มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ
- 8.6 มีบริการจัดหางานให้นิสิต และผู้สำเร็จการศึกษา
- 8.7 มีการติดตามประเมินผลศิษย์เก่า

9. ควรมีการประสานงานภายนอกสถาบัน การบริการแนะแนวอาชีพของสถาบันมีความจำเป็นต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ระหว่างบริการแนะแนวอาชีพของสถาบันอื่น ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมแรงงาน บริษัทห้างร้าน เป็นต้น

สรุปได้ว่าการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพถือเป็นกระบวนการช่วยเหลือนิสิตให้ได้ทำงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของนิสิตอย่างแท้จริง อันได้แก่การจัดหางานให้นิสิต การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานให้แก่นิสิต การเตรียมตัวนิสิตเพื่อการประกอบอาชีพ รวมไปถึงการสร้าง ความก้าวหน้าในการทำงาน ทั้งนี้ควรมีนักแนะแนวอาชีพเพื่อดำเนินการโดยตรง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตในระดับอุดมศึกษา ทั้งด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ ดังต่อไปนี้

กรกช อัดตวิริยะนุภาพ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาใช้เวลาในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาโดยเฉลี่ย 13.09 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับมีส่วนร่วมปานกลาง คะแนนการพัฒนาด้านตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก โดยที่นิสิตนักศึกษามีคะแนนการพัฒนาด้านตนเองอยู่ในระดับมีการพัฒนามากใน 5 ด้าน คือ การจัดการกับอารมณ์ การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน การพัฒนาเป้าหมาย และการพัฒนาความมีคุณธรรม มีคะแนนการพัฒนาด้านตนเองอยู่ในระดับมีการพัฒนาปานกลางใน 2

ด้าน คือ การพัฒนาความสามารถ และการพัฒนาจากความเป็นตัวของตนเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองพบว่า เวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ การพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เกือบทุกด้าน ยกเว้นการจัดการกับอารมณ์ ซึ่งสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .0756 - .1416 อยู่ในระดับมีความสัมพันธ์น้อย ส่วนคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาทั้ง 7 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .2244 - .4803 อยู่ในระดับความสัมพันธ์น้อยถึงปานกลาง

ส่วนกฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ โดยรวม และรายด้าน 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนบุคคล และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ผลการวิจัย พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระดับปริญญาตรีมีพฤติกรรมเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับ โดยรวมและรายด้านในระดับมาก โดยนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน คณะวิชาที่ ศึกษาต่างกัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ไม่มีความแตกต่างของพฤติกรรมเข้าร่วม กิจกรรมในรูปแบบกิจกรรมบังคับ ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน

สำหรับณัฐวิทย์ แสงเทียน (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของ คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาใน ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ หน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 มีความเห็นว่าสิ่งที่ได้รับ จากการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ความแตกต่างของ ระยะเวลาในการศึกษาไม่ทำให้ความคิดเห็นต่อการทำกิจกรรมของนักศึกษาแตกต่างกัน อีกทั้ง นักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรม นักศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมและ ศาสนา และคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมศิลปการแสดงและ ดนตรี มีความเห็นว่าสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อีกทั้งวรัญญา เทศนา (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของ นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัย ในด้านการ จัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะ และด้านบุคลิกภาพ โดยรวมและในแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ด้านคุณค่าทางศิลปะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการจัดดำเนินงาน ด้านคุณค่าทางวิชาชีพนาฏศิลป์ ดนตรี และด้านบุคลิกภาพมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาชายและหญิง นักศึกษาที่เรียนต่างชั้นปีกัน นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และนักศึกษาที่อยู่ในภูมิภาคต่างกัน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้าน 4 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านวิชาการ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมการศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้ นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน รวมทั้งนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาวិชาการท่องเที่ยวมีทัศนะแตกต่างกับนักศึกษสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคารโดยรวมและในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง และนักศึกษาที่มีประสบการณ์การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

เนาวรัตน์ กังเม้ง (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต 4 ด้านคือ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา และด้านส่งเสริมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแต่ละด้านและโดยรวม 4 ด้าน พบว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านส่งเสริมวิชาการ และโดยรวม 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมกับด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันในด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านส่งเสริมวิชาการ และโดยรวม 4 ด้าน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4

กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันในด้านบำเพ็ญประโยชน์

พิมพ์พร ทะกอง (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะและความต้องการของนิสิตที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านอาชีพ ด้านบริการทดสอบทางอาชีพ ด้านบริการสนเทศทางอาชีพและบริการจัดหางาน จำแนกตามชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีทัศนะต่อการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านอาชีพ ด้านบริการทดสอบทางอาชีพ ด้านบริการสนเทศทางอาชีพและบริการจัดหางาน ในระดับปานกลาง นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนะต่อการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไม่แตกต่างกัน และ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีทัศนะต่อการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไม่แตกต่างกัน เช่นกัน

พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านการให้บริการวิชาการ โดยรวมและเป็นรายด้าน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีทัศนะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตโดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีทัศนะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตด้านการบำเพ็ญประโยชน์ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและด้านการให้บริการวิชาการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน และนิสิตที่ศึกษาในคณะวิชาแตกต่างกันมีทัศนะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

วารุณี ก้วยไข่มุก (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต และนิสิต ที่มีต่อปัญหาการบริหารงานองค์กรกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน 7 ด้าน คือด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการอํานวยการ ด้านการประสานงาน ด้านการรายงาน และด้านการงบประมาณ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต และนิสิต เห็นว่าการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยรวมและในแต่ละด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานของ

องค์การกิจกรรมนิสิต ด้านการรายงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกัน ในขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาต่างกัน และได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยในการให้คำปรึกษาประจำองค์การกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การกิจกรรมนิสิตโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน และนิสิตที่สังกัดองค์กรที่นิสิตดำเนินกิจกรรมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การกิจกรรมนิสิต โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่สังกัดองค์การบริหารองค์การนิสิตและสภาผู้แทนนิสิต มีปัญหาการบริหารงานขององค์การกิจกรรมนิสิตด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานและโดยรวมแตกต่างจากนิสิตที่สังกัดสโมสรนิสิตและชมรมกิจกรรมนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง ยกเว้นด้านงบประมาณ นิสิตที่สังกัดองค์การบริหารองค์การนิสิตและสภาผู้แทนนิสิต มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่สังกัดสโมสรนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

อברהฮามอวิช (Abrahamowicz, 1998 : 233 – 238) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นสมาชิกขององค์กรนักศึกษากับการรับรู้ ความพอใจ และการมีส่วนร่วมในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าการมีส่วนร่วมในองค์กรนักศึกษา และกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ สามารถส่งผลต่อการพัฒนาของนักศึกษาได้ การเข้าร่วมในองค์กรนักศึกษาจะให้นักศึกษามีส่วนร่วมจากประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ยังพบข้อแตกต่างที่มากที่สุดระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรกับกลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิกและด้านที่เป็นทางบวกมากที่สุดของกลุ่มสมาชิกก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านที่ไม่เกี่ยวกับสติปัญญา ซึ่งได้แก่ การพัฒนาและการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับประสบการณ์นอกชั้นเรียน

จิรวุฒิ วิรัตน์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประเภทจำกัดรับ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา พบว่าบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาควรมี 6 ด้าน คือ ด้านการควบคุมดูแล ด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา ด้านการช่วยเหลือและประสานงาน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษา ด้านการประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา และด้านการพัฒนานักศึกษา ในส่วนคุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ควรมีคุณลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ คุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถ คุณลักษณะด้านเจตคติ คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ และคุณลักษณะด้านทักษะการปฏิบัติงาน ในส่วนรูปแบบการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมศึกษานั้น ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า

ควรมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในปรัชญาการจัดกิจกรรมนักศึกษา บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ การเสริมสร้างเจตคติที่ดีในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา การพัฒนาศักยภาพเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา ในส่วนวิธีการในการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษานั้น ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการพัฒนาด้านการดำเนินบทบาทและคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษานั้น ควรใช้วิธีการอันหลากหลายเพื่อการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละด้าน และจากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทและคุณลักษณะที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาดำเนินบทบาทที่เป็นจริงในระดับมากในด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษา ส่วนในด้านอื่น ๆ ดำเนินบทบาทระดับปานกลาง ในส่วนคุณลักษณะที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษานั้น พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่มีคุณลักษณะที่เป็นจริงในระดับมากในทุกด้าน โดยมีคุณลักษณะด้านเจตคติสูงที่สุด ในส่วนของการเสนอรูปแบบการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาในปัจจุบัน นั้น พบว่า ในส่วนการดำเนินบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาควรเน้นการพัฒนาบทบาทในด้านการควบคุมดูแล ด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา ด้านการช่วยเหลือและประสานงาน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษา ด้านการประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา และด้านการพัฒนานักศึกษา ในส่วนการพัฒนาคุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมศึกษานั้น ควรเน้นการพัฒนาในด้านความรู้ความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ และด้านทักษะการปฏิบัติงาน

และเพ็ญพิไล ประเสริฐสม (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องอนาคตภาพของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านบริการสนเทศอาชีพ ด้านบริการทดสอบทางอาชีพ ด้านบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพ และด้านบริการจัดงาน แล้วนำผลที่วิเคราะห์ได้มาสรุปอนาคตภาพ ได้ข้อค้นพบที่สำคัญเกี่ยวกับอนาคตภาพของการจัดบริการแนะแนวอาชีFdังมีรายละเอียดต่อไปนี้

อนาคตภาพของการจัดบริการแนะแนวอาชีพที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการแนะแนวอาชีพ จัดไว้เป็นอนาคตภาพที่พึงประสงค์ โดยแยกตามด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

บริการสนเทศทางอาชีพ

ข้อที่ 1.1 อนาคตภาพของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สมควรดำเนินการจัดบริการสนเทศทางอาชีพต่อไป

ข้อที่ 1.2 การให้บริการสนเทศทางอาชีพ ควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการแก่นิสิต

ข้อที่ 1.3 การจัดบริการสนเทศทางอาชีพ ควรปฏิบัติในรูปของห้องสมุดอาชีพ มีคลังข้อมูลทันสมัยและมีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ

ข้อที่ 1.4 การให้บริการสนเทศทางอาชีพ สามารถใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้บุคลากรทางด้านแนะแนวอาชีพสามารถจัดหาข้อมูลได้ทันสมัยต่อสถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต

ข้อที่ 1.5 ในปี พ.ศ. 2545 มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนต้องออกจากระบบของทบวงมหาวิทยาลัย ท่านคิดว่าการให้บริการแนะแนวอาชีพต้องมีรูปแบบการให้บริการสนเทศทางอาชีพที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อรองรับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

ข้อที่ 1.6 การให้บริการสนเทศทางอาชีพ นักแนะแนวควรมีการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนวโดยตรง หรือวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งได้รับการอบรมด้านการแนะแนวเป็นอย่างน้อย และถูกกำหนดหน้าที่เกี่ยวกับการแนะแนวทางด้านอาชีพโดยเฉพาะ

ข้อที่ 1.7 การให้บริการสนเทศทางอาชีพ นักแนะแนวที่ดีควรมีความคล่องตัวและความสนใจในงานที่ปฏิบัติ เป็นผู้ที่มีนิสัยชอบสืบเสาะค้นหาข้อมูลใหม่ ๆ เกี่ยวกับข้อสนเทศทางอาชีพ เพื่อนำมาให้บริการแก่นิสิต และมีใจรักงานทางด้านนี้ด้วยความจริงใจ

ข้อที่ 1.8 การให้บริการข้อสนเทศทางอาชีพ เป็นบริการที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าบริการด้านอื่น ๆ ควรมุ่งเน้นรับบุคลากรแนะแนวที่มีความชำนาญด้านอาชีพโดยตรง

ข้อที่ 19 นักแนะแนวที่ปฏิบัติงานควรได้รับการฝึกอบรมทางด้านการแนะแนวอาชีพ ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกหน่วยงานเพิ่มเติมอยู่เสมออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา

ข้อที่ 1.10 การให้บริการข้อสนเทศทางอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรจัดให้มีข้อสนเทศทางอาชีพที่เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับความต้องการของนิสิต โดยการประสานงานและขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

บริการทดสอบทางอาชีพ

ข้อที่ 2.1 อนาคตภาพในการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒควรมีการจัดโครงการทดสอบบุคลิกภาพ เพื่อความเหมาะสมก่อนประกอบอาชีพ

ข้อที่ 2.2 การให้บริการแนะแนวอาชีพ ควรจัดให้มีบริการทดสอบความสนใจทางอาชีพ

ข้อที่ 2.3 ควรจัดให้มีบริการทดสอบความถนัดทางอาชีพที่สนใจ และบริการทดสอบค่านิยมที่มีต่ออาชีพ

ข้อที่ 2.4 ควรจัดให้มีบริการทดสอบความถนัดทางการเรียนเฉพาะด้าน

ข้อที่ 2.5 การให้บริการทดสอบอาชีพ ควรใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเป็นการช่วยให้ นิสิตสามารถค้นคว้าในการทดสอบทำงานอาชีพด้วยตัวเอง

บริการให้คำปรึกษาทางอาชีพ

ข้อที่ 3.1 บทบาทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการจัดบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพใน 10 ปีข้างหน้าควรมีการเปลี่ยนแปลงจากปัจจุบัน

ข้อที่ 3.2 การให้คำปรึกษาส่วนตัว โดยแยกเป็น ด้านอาชีพ ด้านครอบครัว ด้านสังคม ฯลฯ

ข้อที่ 3.3 การทดสอบทางจิตวิทยา

ข้อที่ 3.4 ในการบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพ ควรจัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาที่มีอาจารย์ประจำตามคุณสมบัติและวุฒิการให้คำปรึกษา โดยกำหนดวันเวลาทำการที่แน่นอน

ข้อที่ 3.5 ในการบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพ ควรให้มีเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา

ข้อที่ 3.6 ในการให้คำปรึกษาทางอาชีพควรมีการให้คำปรึกษาโดยมีบุคลากรสำหรับให้บริการแก่บุคคลที่มารับคำปรึกษาต่อไป

ข้อที่ 3.7 ในการบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพควรมีการจัดบริการให้แก่บุคคลทั้งในและนอกสถาบันได้ โดยสามารถให้บริการผ่านอินเทอร์เน็ต

ข้อที่ 3.8 ในการบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพข้อมูลของการให้คำปรึกษาควรสอดคล้องกับตลาดแรงงานในปัจจุบันสืบเนื่องไปสู่อนาคต

ข้อที่ 3.9 ในการบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพควรให้ผู้มารับคำปรึกษามีความสำนึกในการสร้างสรรค์ทางอาชีพโดยตรงต้องทราบถึงศักยภาพของตนเอง

ข้อที่ 3.10 ในการบริการให้คำปรึกษาทางอาชีพควรมุ่งให้ผู้มารับคำปรึกษาสามารถสร้างอาชีพหลักและมีอาชีพรอง เพื่อรองรับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ข้อที่ 3.11 ในปี พ.ศ. 2545 มหาวิทยาลัยของรัฐต้องออกนอกระบบราชการ ท่านคิดว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ เมื่อถึงเวลาการจัดบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสมควรดำเนินการต่อไป

บริการจัดหางาน

ข้อที่ 4.1 อนาคตภาพของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ควรยังคงมีการจัดบริการจัดหางานให้แก่บัณฑิตด้วย

ข้อที่ 4.2 การให้บริการจัดหางานควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ให้บริการข้อมูลของแหล่งงาน เช่น ข้อมูลจากแหล่งจัดหางาน หรือบริษัทห้างร้านต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสำหรับบริการให้กับนิสิต

ข้อที่ 4.3 นักแนะแนวอาชีพที่ทำงานทางด้านการให้บริการจัดหางานเพื่อให้เกิดความชำนาญเฉพาะด้านนั้น ควรมีการส่งนักแนะแนวไปฝึกอบรมเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลและแนวคิดใหม่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และครอบคลุมสู่ออนาคต

ข้อที่ 4.4 การให้บริการจัดหางานควรจัดหาข้อมูลที่ตอบสนองต่อสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันในอีก 10 ปีข้างหน้า เพื่อเตรียมนิสิตจะได้มีข้อมูลสำหรับเตรียมตัวในการทำงานต่อไป

ข้อที่ 4.5 การให้บริการจัดหางานควรให้นักแนะแนวอาชีพสามารถให้แนวความคิดแก่นิสิต ในการเตรียมตัวเพื่อสร้างอาชีพให้แก่ตนเอง นอกเหนือจากจะสมัครงานตามที่จบการศึกษามา เพราะว่าการสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันและอนาคตไม่มีอะไรแน่นอน

ข้อที่ 4.6 การให้บริการจัดหางานสมควรให้นิสิตเข้ารับการอบรมเพื่อเตรียมตัวสู่โลกอาชีพและมองหาอาชีพเสริม เพื่อรองรับปัญหาการว่างงานในอนาคต

ข้อที่ 4.7 การให้บริการจัดหางานควรมีนักแนะแนวอาชีพที่มีความสามารถเฉพาะด้านนี้โดยตรง หรือการเชิญวิทยากรและนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในการสร้างอาชีพมาให้แนวทางในการสร้างอาชีพแก่นิสิต

ข้อที่ 4.8 การให้บริการจัดหางาน ควรส่งเสริมจัดให้มีการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศแก่นิสิตที่สนใจ เพราะในอนาคตคาดว่าจะมีบริษัทข้ามชาติเข้ามาร่วมทุนทำการค้าในประเทศไทย และสามารถทำงานร่วมกับคนต่างชาติได้ต่อไป

ข้อที่ 4.9 การให้บริการจัดหางานควรมีการจัดอบรมการฝึกทักษะของนิสิต ตามสาขาที่จบมา โดยจัดอบรมให้นิสิตสามารถใช้ประกอบอาชีพได้

ข้อที่ 4.10 การให้บริการจัดหางานควรจัดให้นักแนะแนวอาชีพทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการจัดหางานกับเจ้าหน้าที่แรงงานจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อกระจายนิสิตที่สำเร็จการศึกษาได้มีโอกาสกลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม และเป็นการกระจายแรงงานอย่างเหมาะสมกับท้องถิ่น

ข้อที่ 4.11 การให้บริการจัดหางานควรจัดให้นักแนะแนวอาชีพเปิดเสรี ในการให้แนวทางการประกอบอาชีพไม่เฉพาะแก่นิสิต แต่สามารถให้บริการทางด้านนี้แก่บุคคลทั่วไปที่ยังไม่มีงานทำหรือต้องการเปลี่ยนงานใหม่ด้วย

สุวิรัตน์ จินพงษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้าน

สาธารณสุขชุมชนท้องถิ่นและด้านส่งเสริมวิชาการชุมชนท้องถิ่น มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น และด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน รวมทั้งนักศึกษาที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่พักอาศัยในเขตเทศบาลเมืองและนอกเขตเทศบาลเมือง มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

หวั่น วงศ์แก่นท้าว (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยรวมและเป็นรายด้าน 6 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับมากที่สุดส่วนด้านอื่น ๆ นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมาก นักศึกษาชายและหญิงต่างมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน รวมทั้งนักศึกษาที่อยู่ในคณะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในคณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

จารุวรรณ คงขุนเทียน (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของนิสิต ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่าบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของนิสิตด้านวิชาการ ด้านกิจการนิสิต และด้านการบริการวิชาการ โดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของนิสิต โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน สำหรับนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของนิสิตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 และนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจการนิสิต นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง และด้านการบริการวิชาการ นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 และนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง ส่วนนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของนิสิตโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านวิชาการ นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นแตกต่างกับนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

อุกฤษฏ์ มนุจันทรัง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนที่มีต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการ ในแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง นิสิตชายและหญิงมีความพึงพอใจโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหอพัก ด้านอนามัย และด้านอาหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับนิสิตคณะเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการในแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตชั้นปีต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านอนามัย นิสิตชั้นปีที่ 2 และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันอุดมศึกษาที่เก่าแก่แห่งหนึ่งของประเทศไทยมีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน เริ่มตั้งแต่เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร แล้วยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังประวัติความเป็นมาต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2546 : 1 - 9)

ในปี พ.ศ. 2489 ม.ล. ปิ่น มาลากุล ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสามัญศึกษาในขณะนั้น มีความคิดที่จะจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูที่มีมาตรฐานสูงขึ้น จึงได้ซื้อที่ดินบริเวณทุ่งบางกะปิ ซอยประสานมิตร ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร จากเจ้าของที่ดินหลายราย จนได้ที่ดินจำนวน 93 ไร่ 1 งาน 18 ตารางวา และดำเนินการก่อสร้างโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตรขึ้นในวันที่ 28 เมษายน 2492 กระทรวงศึกษาธิการ โดยพลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศเปิดโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร โดยให้สังกัดกรมสามัญศึกษา และแต่งตั้ง หลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ (สวัสดิ์ สุมิตร) อธิบดีกรมสามัญศึกษาในขณะนั้นให้รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร อีกตำแหน่งหนึ่ง และบรรจุแต่งตั้งนาย สวัสดิ์ สิงหพงษ์ ม.ร.ว. จุรีพรหม กมลาศน์ และนายเกยูร ลิมทอง ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำรุ่นแรก พร้อมกันนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบว่าด้วยการจัดการโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร กรมสามัญศึกษาซึ่งมีหน้าที่จัดการฝึกหัดครูในเวลานั้นได้คัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครูชาย อายุไม่เกิน 17 ปี จากโรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจำนวน 12 คน และจากโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร (วังจันทร์เกษม) 19 คน รวม 31 คน ให้เข้ามาเรียนเป็นนักเรียนฝึกหัดครู ณ โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตรเป็นรุ่นแรก ซึ่งเข้าศึกษาและประจำอยู่ในสำนักตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2492 ส่วนนักเรียนรุ่นที่ 2, 3, 4, 5 โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร สอบคัดเลือกเองโดยรับนักเรียนรุ่นละประมาณ 30 คน รวมระยะเวลา 5 ปี มีนักเรียนฝึกหัดครู ณ สถานศึกษาแห่งนี้ 168 คน

ในปี พ.ศ. 2495 กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งแต่งตั้ง ดร. ลาโรช บัวศรี ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร สืบต่อจากหลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ

ด้วยเหตุที่ในขณะนั้นวุฒิครูสูงสุดคือ ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม (ป.ม.) ซึ่งเทียบเท่าอนุปริญญา ทำให้เกิดความล่าช้าในการประกอบอาชีพครู ไม่ทัดเทียมกับผู้ประกอบอาชีพด้านอื่น ครูเหล่านั้นจึงลาออกและเปลี่ยนอาชีพไปเป็นส่วนมาก ทำให้ครูขาดแคลน ครูประจำการที่เหลืออยู่ก็ด้อยคุณภาพ เป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของชาติ

ในปี พ.ศ. 2495 ม.ล. ปิ่น มาลากุล ซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ดำริจะแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้ประชุมปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาทั้งหลาย ในการปฏิรูปครั้งนั้น ดร.

สาโรช บัวศรี ได้เสนอให้จัดตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาเพื่อเพิ่มวุฒิครูให้ถึงขั้นปริญญา แบบเดียวกับวิชาชีพอื่น ซึ่ง ม.ล. ปิ่น มาลากุล ก็เห็นด้วยกับความคิดที่เสนอนั้น ต่อจากนั้นในปี พ.ศ. 2496 กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา ณ สถานที่เดียวกับโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร โดยให้สังกัดกรมวิสามัญศึกษา วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2496 และแต่งตั้ง หลวงสวัสดิศาสตรานุรักษ์ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยวิชาการศึกษาอีกตำแหน่งหนึ่ง ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศรวมโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร เข้ากับวิทยาลัยวิชาการศึกษา และให้เรียกชื่อว่า "วิทยาลัยวิชาการศึกษา" ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2496 พร้อมกันนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา และนำขึ้นทูลเกล้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2497 โดย ม.ล. ปิ่น มาลากุล เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ ดร. สาโรช บัวศรี เป็นศาสตราจารย์ และดำรงตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 2499

วิทยาลัยวิชาการศึกษา แบ่งส่วนราชการตาม พ.ร.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497 ดังนี้

1. สำนักงานอธิการบดี
2. คณะวิชาการศึกษา
3. คณะวิชาวิจัยการศึกษา
4. คณะวิชามนุษยธรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์
5. คณะวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

วิทยาลัยอยู่ในความควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย

1. กรรมการโดยตำแหน่ง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าสำนักงานอธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ
 2. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวนไม่เกินสองในสามของคณะกรรมการโดยตำแหน่ง
- อนึ่ง ศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับสี ปรัชญา และตราของวิทยาลัยต่อสภาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งได้รับความเห็นชอบให้ใช้ได้ดังนี้

(1) สีของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ใช้ สีเทา-แดง มีความหมายดังนี้ สีเทาเป็นสีของสมอง หมายถึง ความเฉลียวฉลาด สีแดงเป็นสีของเลือด หมายถึง ความกล้าหาญ ฉะนั้น สีเทา-แดง จึงหมายความว่า มีทั้งความเฉลียวฉลาดและความกล้าหาญ

(2) ปรัชญาของมหาวิทยาลัย ได้แก่ "การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Education is Growth" และตรงกับภาษาบาลีว่า "สิกขา วิรุพฺพิ สมฺปตฺตา" ภาษา

บาลีนี้ ศาสตราจารย์ ดร. บรรจบ พันธุเมธา เป็นผู้กำหนดให้ อันหมายถึง การเติบโตอย่างได้สัดส่วน
เหมาะสมกับกาลเทศะ ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

(3) ตรา ใช้ตราอันมาจากสมการ $y = e^x$ เมื่อนำค่า x และ y มาเขียนเป็นกราฟ

วิทยาลัยวิชาการศึกษาเปิดสอนครั้งแรก 4 สาขาวิชา มีนิสิตรวม 31 คน ได้แก่ สาขาวิชาการ
ประถมศึกษา มีนิสิต 8 คน สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มีนิสิต 7 คน สาขาวิชาบริหารการศึกษา มีนิสิต
8 คน และสาขาวิชาอาชีวศึกษา มีนิสิต 8 คน

เมื่อมีพระราชบัญญัติก่อตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นแล้ว วิทยาลัยวิชาการศึกษาก็ได้เจริญ
และขยายตัวโดยเริ่มตั้งวิทยาเขตใหม่ ตามลำดับดังนี้

พ.ศ. 2498 ตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน โดยยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูเตรียม
อุดมศึกษา ขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัย และตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ที่ตำบลแสนสุข
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี นับเป็นสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคแห่งแรกในประเทศไทยที่สอนถึง
ระดับปริญญา

พ.ศ. 2510 ตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก ที่ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัด
พิษณุโลก

พ.ศ. 2511 ตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม ที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม และ
ตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาสงขลา ที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2512 ตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร อยู่ในบริเวณเดียวกับวิทยาลัยครูพระนคร
ต่อมาเรียกชื่อว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางเขน กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2513 วิทยาลัยพลศึกษา ของกรมพลศึกษา ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยวิชา
การศึกษา เรียกชื่อว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา

อนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาไปสังกัดกรมการฝึกหัดครู
หลังจากที่ ศาสตราจารย์ ดร. สูดใจ เหล่าสุนทร เข้ารับตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษาในปี พ.ศ. 2512 ได้ดำเนินการยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นเป็นหน่วยงานระดับกรมใน
กระทรวงศึกษาธิการ โดยแยกออกจากกรมการฝึกหัดครูตามประกาศ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่
29 กันยายน 2515

เมื่อศาสตราจารย์ ดร. สูดใจ เหล่าสุนทร ดำรงตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยวิชาการศึกษาเห็นว่า
การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยวิชาการศึกษาไม่มีความคล่องตัวอยู่มาก จึงได้ร่าง พ.ร.บ. ยกฐานะ
วิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2512 และ
รอฟังการพิจารณาอยู่ 1 ปีเต็ม จนถึงวันที่ 28 กรกฎาคม 2513 จึงได้เสนอร่าง พ.ร.บ. นี้ต่อ
ประธานสภาวิทยาลัยวิชาการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งเสนอต่อเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ

เพื่อพิจารณาอีกทางหนึ่ง การพิจารณาดำเนินไปจนกระทั่ง วันที่ 15 มกราคม 2517 คณะรัฐมนตรีมีมติให้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย

วันที่ 6 มีนาคม 2517 สำนักพระราชเลขาธิการ สำนักพระราชวัง ได้มีหนังสือแจ้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อมหาวิทยาลัยว่า "ศรีนครินทรวิโรฒ"

วันที่ 28 มิถุนายน 2517 ประกาศใช้ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 91 ตอนที่ 112

ตามความในมาตรา 6 แห่ง พระราชบัญญัติ 2517 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาทั้ง 8 แห่ง จึงรวมกันเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยระบุที่ตั้งเช่นที่เคยเรียกมาแต่เดิม ยกเว้นวิทยาลัยการศึกษาพระนคร ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน	4. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
5. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน	6. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
7. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก	8. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

และมีสถาบันสมทบอีก 1 แห่ง คือ วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ (ปัจจุบันคือวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีย์) กระทรวงสาธารณสุข เมื่อ พ.ศ. 2521

โดยเหตุที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวิทยาเขตตั้งอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ กัน การบริหารมหาวิทยาลัยจึงมีรูปแบบวิทยาเขต กล่าวคือ แต่ละวิทยาเขตมีรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นหัวหน้าส่วนราชการ บริหารงานในวิทยาเขตนั้น ๆ ตามอำนาจหน้าที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแบ่งส่วนราชการดังนี้

1. สำนักงานอธิการบดี	2. คณะพลศึกษา
3. คณะมนุษยศาสตร์	4. คณะวิทยาศาสตร์
5. คณะศึกษาศาสตร์	6. คณะสังคมศาสตร์
7. บัณฑิตวิทยาลัย	8. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
9. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา	10. สำนักหอสมุดกลาง

ในปี พ.ศ. 2528 ตั้งคณะแพทยศาสตร์

ในปี พ.ศ. 2535 ตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2532 ได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา รวมกับคณะพลศึกษา เป็นคณะพลศึกษา

ปี พ.ศ. 2533 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน แยกตัวและยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก แยกตัวและยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยนเรศวร

ปี พ.ศ. 2536 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน และวิทยาเขตบางเขน รวมกับวิทยาเขตประสานมิตร เป็นวิทยาเขตกลาง

ปี พ.ศ. 2537 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม แยกตัวและยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปี พ.ศ. 2539 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา แยกตัวและยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ

อนึ่ง ปี พ.ศ. 2538 วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ (ปัจจุบันคือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี) กระทรวงสาธารณสุข แยกตัวไปสมทบกับมหาวิทยาลัยมหิดล

ในส่วนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดตั้งส่วนราชการใหม่ดังนี้

พ.ศ. 2537 ตั้งคณะทันตแพทยศาสตร์

พ.ศ. 2539 ตั้งคณะเภสัชศาสตร์

ในระยะต่อมา มหาวิทยาลัยได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2517 และในที่สุดก็ได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับ พ.ศ. 2541 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 115 ตอนที่ 51ก วันที่ 4 กันยายน 2541 และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน 2541

โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติจัดตั้งส่วนงานในกำกับของมหาวิทยาลัย 9 ส่วนงาน และหน่วยงานที่เทียบเท่าส่วนงาน 2 หน่วยงาน ในปี 2543 ดังนี้

1. คณะสหเวชศาสตร์	2. คณะพยาบาลศาสตร์
3. สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร	4. สถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา
5. สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม	6. สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา
7. สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	8. ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา
เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	
9. สำนักวิชาศึกษาทั่วไปและวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์พื้นฐาน	
หน่วยงานเทียบเท่าส่วนงาน	
1. ศูนย์วิจัยและบริการ	

2. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านทัศนศิลป์และศิลปการแสดง

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งส่วนราชการและส่วนงานดังนี้

1. สำนักงานอธิการบดี	2. คณะพลศึกษา
3. คณะมนุษยศาสตร์	4. คณะวิทยาศาสตร์
5. คณะศึกษาศาสตร์	6. คณะสังคมศาสตร์
7. บัณฑิตวิทยาลัย	8. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
9. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา	10. สำนักหอสมุดกลาง
11. คณะเภสัชศาสตร์	12. คณะทันตแพทยศาสตร์
13. คณะแพทยศาสตร์	14. คณะวิศวกรรมศาสตร์
15. คณะศิลปกรรมศาสตร์	16. สำนักคอมพิวเตอร์

นอกจากนี้ยังมีส่วนงานในกำกับของมหาวิทยาลัย 9 ส่วนงาน

1. คณะสหเวชศาสตร์	2. คณะพยาบาลศาสตร์
3. สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร	4. สถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา
5. สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม	6. สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา
7. สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	8. ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษาเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
9. สำนักวิชาศึกษาทั่วไปและวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์พื้นฐาน	

หน่วยงานเทียบเท่าส่วนงาน

1. ศูนย์วิจัยและบริการ
2. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านทัศนศิลป์และศิลปการแสดง

3. สำนักงานบริหารกิจการหอพัก

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดหลักสูตรเพื่อใช้จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2547. 13 - 16) ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา การประถมศึกษา การแนะแนว เทคโนโลยีการศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์-เคมี วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา วิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ ดุริยางคศาสตร์ (ไทย-สากล) ศิลปศึกษา ศิลปศาสตรศึกษา สังคมศึกษา

2. หลักสูตรทันตแพทยศาสตร์ เปิดสอนในสาขาวิชา ทันตแพทยศาสตร์

3. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา การตลาด (2 ปีต่อเนื่อง, 4 ปี)
การบัญชี (2 ปีต่อเนื่อง, 4 ปี) การจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม การเงินและการธนาคาร
4. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา แพทยศาสตร์
5. หลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา เภสัชศาสตร์ (5 ปี) เภสัชศาสตร์ (6 ปี)
(บริหารทางเภสัชกรรม)
6. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา พยาบาลศาสตร์
7. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา กายภาพบำบัด ภูมิศาสตร์
คณิตศาสตร์ คณิตศาสตร์ เคมี จุลชีววิทยา ชีววิทยา ฟิสิกส์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์
การอาหารและโภชนาการ วัสดุศาสตร์ (อัญมณีและเครื่องประดับ) สถิติ จิตวิทยา สุขศึกษา
นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา
8. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น
ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเพื่ออาชีพ ปรัชญาและศาสนา วรรณกรรมสำหรับเด็ก
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การพัฒนาชุมชน การพัฒนาชุมชนเมือง
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการจัดการภาคบริการ
9. หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา รัฐศาสตร์
10. หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์
11. หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต เปิดสอนในสาขาวิชา การออกแบบทัศนศิลป์
ทัศนศิลป์ ศิลปการแสดง ศิลปศึกษา ดุริยางคศาสตร์ (ไทย-สากล) ดุริยางคศาสตร์สากล
12. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) เปิดสอนในสาขาวิชา วิศวกรรมเคมี
วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมโยธาและ
สิ่งแวดล้อม
13. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 3 ปี) วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมเครื่องกล
วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมอุตสาหการ

มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพ การศึกษา จำนวน 12 มาตรฐาน 50 ตัวบ่งชี้ สำหรับมาตรฐานด้านการเรียนการสอนและมาตรฐาน ด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต มีข้อกำหนดดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ฝ่ายประกันคุณภาพ การศึกษา. 2543 : 27 - 86)

มาตรฐานด้านการเรียนการสอน

1. ด้านหลักสูตร

ภาควิชา คณะ สถาบัน และสำนัก ที่มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจะต้องมีมาตรการ ในการประเมินหลักสูตร ดังนี้

1.1 กำหนดแผนและระบบการประเมินหลักสูตรอย่างชัดเจน

1.2 กำหนดให้มีการประเมินหลักสูตรเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อ นิสิตที่เข้าศึกษาแต่ละรุ่น ทุกหลักสูตร

1.3 การประเมินจะต้องดำเนินการหรืออยู่ในความรับผิดชอบของบุคคลหรือคณะบุคคลที่ ได้รับมอบหมายจากภาควิชา คณะ สถาบัน และสำนัก

1.4 การดำเนินการประเมินต้องอาศัยข้อมูลจากนิสิตที่กำลังศึกษา บัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษาแล้ว ผู้ใช้ประโยชน์จากบัณฑิต (นายจ้าง) อาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิ

1.5 การประเมินหลักสูตรจะต้องครอบคลุมประเด็นสำคัญต่อไปนี้

1) ความสอดคล้องของกระบวนการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2) ความสอดคล้องของกระบวนการดำเนินงานในเชิงคุณภาพที่เกิดขึ้นจริงกับ กระบวนการดำเนินงานที่คาดหวัง

3) ความสอดคล้องในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณของปัจจัยนำเข้า (ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ นิสิต อาคารสถานที่เรียน และปัจจัยเกี่ยวเนื่องอื่น ๆ) ที่เกิดขึ้นจริงกับปัจจัยนำเข้าที่คาดหวัง

4) ความสอดคล้องในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณของผลผลิต (ประสิทธิภาพและ คุณภาพของนิสิต/บัณฑิต)

1.6 ต้องนำผลการประเมินทุกครั้งไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

2. ด้านอาจารย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้กำหนดให้มีระบบการสรรหาบุคคลเพื่อเข้ารับตำแหน่ง อาจารย์ของมหาวิทยาลัย โดยปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ภายใต้กฎระเบียบ ข้อบังคับของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและทบวงมหาวิทยาลัย บุคคลผู้สามารถ

ดำรงตำแหน่งอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการสอนในหลักสูตรต่าง ๆ ระดับต่าง ๆ จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติดังปรากฏในประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2542 และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 และต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ระบุในประกาศรับสมัครคัดเลือกของมหาวิทยาลัย

อาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีภารกิจหรือพันธกิจที่จะต้องปฏิบัติคือ การเรียน การสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการและการบริหารภายใน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

2.1 ภารกิจ/พันธกิจด้านการสอน

อาจารย์มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องสอน ควบคุมห้องปฏิบัติการ โดยการสังเคราะห์และผสมผสานบูรณาการความรู้ (Synthesizing and Integrating Knowledge) กล่าวคือ ประมวลความรู้ที่มีอยู่แล้วและกระจายอยู่ให้เป็นหมวดหมู่ เป็นระบบและมีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อการถ่ายทอดต่อไป โดยผ่านกระบวนการสอนหรือวิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ซึ่งอาจเป็นการสอนโดยการบรรยาย สอนข้างเคียง อภิปรายกลุ่มย่อย เป็นต้น

พันธกิจด้านการสอนนี้ควรมีชั่วโมงสอนซึ่งรวมถึงการสอนในห้องปฏิบัติการไม่น้อยกว่า 8 – 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา และอาจารย์ควรมีเวลาดำเนินคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อพัฒนาตนเอง 3 – 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพราะการสอนเป็นการใช้ “ความรู้” ซึ่งมีความสลับซับซ้อนเป็นฐานในการปฏิบัติงาน ความแตกต่างจะเห็นได้อย่างชัดเจนที่ผลลัพธ์ (Outcome) หรือผลผลิต (Output) ภายหลังจากที่สิ้นสุดการปฏิบัติงานแล้ว

ในการเตรียมการสอน อาจารย์ผู้รับผิดชอบในการสอนจะต้องเตรียมหัวข้อที่ต้องสอน เตรียมเนื้อหาของแต่ละหัวข้อ เตรียมความลึกซึ้งของเนื้อหาให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ทราบ เตรียมอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน สื่อต่าง ๆ สำหรับการสอน ข้อมูลที่ต้องการจะให้นิสิต ข้อมูลเกี่ยวกับหลักและวิธีการประเมินผล ตารางเวลาที่จะให้นิสิตเข้าพบเพื่อให้คำปรึกษาหารือ และเตรียมการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนด้วย

พันธกิจที่สำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับคณาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษา ได้แก่ การควบคุมปริญญาโท วิทยานิพนธ์ หรือโครงการเฉพาะเรื่อง ที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อให้ประสบการณ์การศึกษา ค้นคว้า และวิจัยด้วยตนเองแก่นิสิต

2.2 ภารกิจ/พันธกิจด้านการวิจัย

เป็นพันธกิจด้านการสร้างความรู้ใหม่ การวิจัย และพัฒนา มหาวิทยาลัยได้มี การสนับสนุนให้อาจารย์มีโอกาสทำการวิจัยด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้มหาวิทยาลัย และทุนอุดหนุนจากแหล่งอื่น โดยการวิจัยนั้นมีทั้งงานวิจัยเพื่อการพัฒนา งานวิจัยเพื่อการเรียนการสอน งานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง

2.3 ภารกิจ/พันธกิจด้านการบริการวิชาการและการบริหารภายใน

2.3.1 การบริการวิชาการ

การบริการวิชาการสามารถจำแนกเป็น การบริการวิชาการภายในและภายนอก

การบริการวิชาการภายใน ได้แก่ การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิต เป็นที่ปรึกษาองค์การหรือสโมสรนิสิต อาจารย์แนะแนวนิสิต ประธานกรรมการ กรรมการหรืออนุกรรมการในการจัดประชุม ผูกอบรม สัมมนาทางวิชาการหรือการจัดนิทรรศการ กรรมการอ่านผลงานขอตำแหน่งทางวิชาการ กรรมการสภานุกรม กรรมการบัญญัติศัพท์ กรรมการพิจารณาให้ทุน กรรมการตัดสินให้รางวัล กรรมการค่ายวิทยาศาสตร์ กรรมการการฝึกภาคสนาม เวรนอกเวลาราชการ วิทยากรเพื่อออกรายการวิทยุโทรทัศน์ และงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย การบริการวิชาการส่วนนี้ รวมถึงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของตัวอาจารย์เอง ซึ่งอาจจัดดำเนินการได้ในรูปแบบของการเขียนบทความเผยแพร่ หรือการจัดทำแผ่นปลิวคำสอนทุกสัปดาห์

การบริการวิชาการภายนอก หมายถึง อาจารย์ได้ไปบรรยาย อภิปราย เสนอผลงานวิจัย เขียนบทความลงในเอกสาร/วารสารทางวิชาการ กรรมการอ่านบทเรียนของสถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย กรรมการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันอื่น ๆ รวมถึงการสอนในสถาบันอื่น ๆ ด้วย เวลาที่ใช้ในกิจกรรมส่วนนี้จะต้องไม่มากกว่าการบริการวิชาการภายในสถาบัน และต้องไม่มากเกินไปจนเวลามีน้อยสำหรับนิสิตภายในสถาบันตนเอง

2.3.2 การบริการด้านการบริหารภายใน

การบริการด้านการบริหารภายใน ได้แก่ การที่อาจารย์ไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งเวลาส่วนมากจะหมดไปกับการประชุม สัมมนา การตรวจสอบงานทั้งด้านเอกสารและด้านการปฏิบัติงาน ความมากน้อยของเวลาที่ใช้ขึ้นอยู่กับภาระงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละตำแหน่ง

2.4 ภารกิจ/พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ถือเป็นการรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ไทย หากขาดการดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาแล้ว ศิลปวัฒนธรรมของชาติจักสูญหายไปในที่สุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยในฐานะเป็นสถาบันการศึกษาที่มีภารกิจในด้านการให้ความรู้ทางวิชาการแล้วยังมีการกิจด้านการเป็นผู้นำสังคมในด้านต่าง ๆ รวมถึงการธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของชาติด้วย โดยการบำรุงรักษานั้นมักจัดในรูปของกิจกรรมถึงประชาชนโดยตรงก็ได้ หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ก็ได้ บางกิจกรรมอาจารย์จะต้องเข้าไปร่วมโดยตรง ได้แก่ การเป็นกรรมการ/อนุกรรมการพิจารณาศิลปวัตถุ ศิลปการแสดง กรรมการตัดสินให้รางวัล การสะสมศิลปวัตถุ การสำรวจและศึกษาด้านศิลปวัตถุ

การบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านศิลปวัฒนธรรม การศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องศิลปวัฒนธรรม การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม งานศิลปะในรูปแบบสิ่งพิมพ์ การจัดแสดงการเล่นต่าง ๆ ต่อชุมชนเป็นประจำหรือตามฤดูกาล รวมไปถึงการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยผ่านสื่อมวลชน การจัดบรรยาย อภิปราย สัมมนา และการประชุมทางวิชาการ การทำนุบำรุงและการดำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของชาติก่อให้เกิดความมีน้ำใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเป็นการรวมเผ่าพันธุ์รวมชาติ มีความเป็นตัวของตัวเองในชาติ ตลอดจนการสอดแทรกศิลปวัฒนธรรมไทยเข้าไปในการสอนแต่ละครั้งด้วย เช่น การใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง การใช้ผลิตภัณฑ์ไทย

3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีข้อบังคับปฏิทินการศึกษา และข้อควรปฏิบัติที่สำคัญดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยได้จัดทำข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับต่าง ๆ เพื่อให้ภาควิชา คณะ สถาบัน สำนัก ได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้เหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ

3.2 ปฏิทินการศึกษาประจำปีการศึกษา มหาวิทยาลัยได้จัดทำปฏิทินการศึกษาประจำปีการศึกษาต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี เพื่อให้หน่วยงาน บุคลากรและนิสิตได้ทราบกำหนดการเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของแต่ละปีการศึกษา

3.3 ข้อควรปฏิบัติของอาจารย์ นิสิต และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

(1) อาจารย์ผู้สอนจัดทำและแจ้งประมวลรายวิชาให้ผู้ประสงค์จะเรียนทราบก่อนลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่า 15 วัน

(2) ในการสอนแต่ละรายวิชา อาจารย์ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมเอกสาร ข้อมูลเพื่อแจกให้นิสิตทราบในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(2.1) ชื่อผู้สอน/ผู้ประสานงานในรายวิชา พร้อมสถานที่ติดต่อที่ง่าย สะดวก และรวดเร็ว

(2.2) โครงร่างหัวข้อที่จะเสนอในรายวิชานั้น

(2.3) รายชื่อตำรา เอกสารอ้างอิง เอกสารอ่านประกอบเพิ่มเติม

(2.4) ข้อกำหนดอื่น ๆ เช่น เวลาเข้าชั้นเรียน การส่งงานล่าช้ากว่ากำหนดการสอนซ่อมเสริม เวลาที่ศึกษาดูงานเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน

(3) อาจารย์จะต้องเตรียมเอกสารประกอบการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับระดับที่ต้องเรียนต้องสอน สอดคล้องกับเวลาเรียน และให้มีเวลาเพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนด้วย

(4) นิสิตจะต้องรู้กฎเกณฑ์และระเบียบการศึกษาในแต่ละวิชาเอกและหลักสูตรของตนเอง การแก้ปัญหาพร้อมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์อื่นตามลักษณะปัญหา การแสวงหาความช่วยเหลือเพื่อแก้ปัญหา เพื่อได้รับคำชี้แนะ การพยายามรักษาสถาบันการเรียนให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจ การส่งงานตามเวลา การไม่ก่อความรำคาญต่อผู้อื่นในห้องเรียน ห้องสมุด ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตนเองมีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้า การไม่ทุจริตในการสอบ การไม่ลอกเลียนงานผู้อื่น การยอมรับโทษจากการทุจริตและลอกเลียน การเข้าใจและยอมรับระเบียบและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการสอบซ่อมเสริมและการวัดและประเมินผล

(5) บุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากภาควิชา/คณะ/สถาบัน/สำนัก ให้ดำเนินการประเมินการจัดการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ จะต้องดำเนินการให้มีการประเมินการจัดการเรียนการสอนโดยนิสิตเป็นผู้ให้ข้อมูลเป็นประจำทุกรายวิชาทุกภาคเรียน อย่างน้อยรายวิชาละ 1 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินกลางตามกำหนดเวลา ซึ่งคณะ/สถาบัน/สำนัก ได้ตกลงร่วมกัน ในกรณีของรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนพิเศษแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนปกติก็สามารถใช้วิธีการหรือแบบประเมินเฉพาะเพิ่มเติมได้

(6) อาจารย์ผู้สอนจะต้องนำผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนในข้อ (5) ไปปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเพิ่มขึ้น

นอกจากอาจารย์จะใช้เวลาในการสอนและปฏิบัติงานอื่นตามที่ภาควิชา คณะ และ/หรือมหาวิทยาลัยมอบหมายแล้ว จะต้องจัดสถานที่ วัน เวลา ให้นิสิตเข้าพบได้โดยสะดวก ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตได้สอบถามปัญหาทางวิชาการ ชี้แนะแนวทางวิชาการ หรือเพื่อปรึกษาและแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอนร่วมกัน

4. ด้านนิสิต

นิสิตมีหน้าที่รับผิดชอบต่อตนเองและต่อมหาวิทยาลัย โดยภาพรวมทั้งด้านการบริหารและด้านวิชาการดังต่อไปนี้

- (1) รู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวม
- (2) ศึกษาและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
- (3) ศึกษานโยบายและวิธีปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ในคณะวิชาที่ตนสังกัด
- (4) ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในสาขาวิชาที่ตนเรียนอย่างถ่องแท้
- (5) พยายามทุ่มเทกับการศึกษาของตนเองอย่างเต็มกำลังความสามารถ

- (6) รักษาความก้าวหน้าในการศึกษาอย่างคงที่ให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจ
- (7) ในกรณีมีปัญหาใด ๆ ให้ริเริ่มปรึกษาหาทางแก้ไขกับอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง
- (8) ประพฤติตนอยู่ในกรอบระเบียบวินัย ในฐานะเป็นนิสิต
- (9) ไม่ก่อความไม่สงบเรียบร้อยในห้องสมุด ในห้องเรียน หรือในสถานที่อื่น ๆ อันเป็น

การทำลายบรรยากาศการทำงานของผู้อื่น

(10) เข้าชั้นเรียน เข้าศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด เข้าร่วมสัมมนา เข้าร่วมกิจกรรมอื่นอันจะ
ช่วยส่งเสริมความรู้และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

- (11) เข้าฝึกภาคปฏิบัติตามรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนด้วยวิริยะอุตสาหะ
- (12) ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการศึกษาในสาขาวิชาของตนอย่าง

สม่ำเสมอ

- (13) แสวงหาความช่วยเหลือเมื่อได้รับคำแนะนำโดยไม่เพิกเฉย
- (14) ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลอย่างเคร่งครัด โดยการไม่ทุจริตใน

การสอน

- (15) ส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าภายในเวลาที่กำหนด
- (16) ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในกิจกรรมของมหาวิทยาลัยทุกชนิด
- (17) ไม่ใช้ผลงานหรือความคิดผู้อื่นเสมือนเป็นของตนเองโดยเจตนาทุจริต กรณีที่

จำเป็นต้องใช้ผลงานผู้อื่นให้เขียนอ้างอิงตามหลักกว่าด้วยการอ้างอิง

- (18) จะต้องรู้ว่าการลอกเรียนงานไม่เป็นจริยธรรม มีโทษทางวินัย
- (19) งานที่ส่งให้อาจารย์ประเมินจะต้องเป็นผลงานของตัวเองเท่านั้น
- (20) กรณีที่เกิดความไม่แน่ใจว่า การประเมินระดับชั้นของอาจารย์ไม่สะท้อน

ความสามารถที่แท้จริงของตน ให้ดำเนินการร้องเรียนตามลำดับขั้นตอนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(21) รู้และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการเขียนนิติกรรมประกาศกับผลเสียและโทษของการไม่
ปฏิบัติตามด้วย

5. ด้านการวัดและประเมินผล

เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษาต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียน
ของนิสิตเป็นประจำ เพื่อประโยชน์เบื้องต้น 3 ประการ คือ ประการแรก วัดความสามารถเพื่อให้ระดับ
ชั้น เพื่อรู้ว่าผู้เรียนมีความพร้อมเพียงใดในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อรู้ว่าผู้เรียนมีความสัมฤทธิ์
ผลในการเรียนระดับใด ประการที่สอง เพื่อให้ได้ข้อมูลสะท้อนกลับไปยังผู้เรียน ชี้ให้เห็นระดับความสำเร็จ
วิเคราะห์ข้อผิดพลาดและเรื่องที่เข้าใจผิดของผู้เรียน ปัญหาอุปสรรคในการเรียน และให้ข้อมูล
ย้อนกลับไปยังอาจารย์ ชี้ให้เห็นจุดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขการสอน ประการที่สาม เพื่อส่งเสริมการ

เรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อให้การวัดและการประเมินผลดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ การวัดและการประเมินผลจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

5.1 กำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบการวัด การประเมินผล และวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน ระบบการวัดและการประเมินผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

- (1) รูปแบบของการประเมินและวิธีการประเมิน
- (2) น้ำหนักในการประเมินในภาพรวมและในแต่ละส่วน
- (3) เงื่อนไขในการมีสิทธิ์เข้าสอบ
- (4) เวลาเข้าชั้นเรียน
- (5) รายละเอียดเกี่ยวกับส่วนที่จะประเมิน
- (6) ขั้นตอนการส่งงาน
- (7) การปรับคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน
- (8) เกณฑ์ขั้นต่ำที่ผ่านการประเมิน

องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องมีการปรึกษาหารือ และตกลงให้ความเห็นชอบร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มการเรียนการสอน โดยแจ้งให้ผู้เข้าเรียนทราบภายในสัปดาห์แรกของการเปิดเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

5.2 ความรับผิดชอบในการวัดและประเมินผล

ในการวัดและประเมินผลนั้น ต้องมีผู้รับผิดชอบตามลำดับชั้น เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทบทวนได้ตามกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้มีการปรึกษาหารือและตกลงกันไว้ ดังนี้

(1) คณะกรรมการบริหารวิชาการหรือสภามหาวิทยาลัย มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอบไล่ เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาตามเวลาที่กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา และมีหน้าที่ตรวจสอบการทบทวนระดับชั้นการวัดผลการศึกษา โดยการตรวจสอบว่าคณะ/ภาควิชา ได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้หรือไม่ การตรวจสอบนี้จะมีขึ้นก็ต่อเมื่อนิสิตมีความคับข้องใจในระดับชั้นที่ตนได้รับว่าไม่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของตน และนิสิตได้ดำเนินการอุทธรณ์ตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(2) คณะกรรมการวัดผลประเมินผลระดับภาควิชา มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจรับรองข้อสอบ และตรวจรับรองผลการสอบก่อนนำเสนอคณะกรรมการประจำคณะ

(3) หัวหน้าภาควิชา รับผิดชอบทั่วไปในการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาของภาควิชาทุกระดับการศึกษา มีหน้าที่กำกับวิธีการประเมินผลและมาตรฐานสัมฤทธิ์ผลเพื่อกำหนดระดับชั้นคะแนน โดยการประสานงานปรึกษาหารือร่วมกันกับคณะกรรมการวัดและประเมินผลระดับภาควิชา

(4) อาจารย์ มีหน้าที่รับผิดชอบในการวัดและประเมินผลในรายวิชาที่ตนสอนภายใต้วิธีการและเกณฑ์มาตรฐานที่ภาควิชา/คณะกำหนด แจ้งข้อมูลต่าง ๆ ให้นิสิตทราบตั้งแต่สัปดาห์แรกของภาคเรียน ให้เวลานิสิตเข้าพบปรึกษาหารือ ช่วยแก้ปัญหาและจัดสอบอย่างเป็นธรรม ปราศจากอคติ

(5) นิสิต มีความรับผิดชอบด้านการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งที่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับเรื่องการเขียนกิตติกรรมประกาศ ส่งรายงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ เฉพาะส่วนที่เป็นผลงานของตนเองจริง ๆ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ไม่ทุจริตในการสอบ และไม่ช่วยเหลือผู้อื่นให้ทุจริตในการสอบ

(6) ข้อสอบและการจัดสอบ ข้อสอบอาจออกโดยอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์หลายคนก็ได้ โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชา และโดยการตรวจรับรองของคณะกรรมการประจำภาควิชา ข้อสอบจะต้องมีความเป็นกลางในเนื้อหาวิชา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา คำสั่งและ/หรือคำถามของข้อสอบต้องชัดเจน กระชับรัดกุม ไม่กำกวม และไม่ผิดพลาด ใช้ถ้อยคำถูกต้องเหมาะสมกับรายวิชา คำถามต้องเป็นธรรมชาติสามารถตอบได้อย่างมีหลักเกณฑ์ มีเหตุผล และสามารถทำข้อสอบเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

ส่วนการจัดสอบนั้น สถานที่สอบจะต้องเหมาะสมในเรื่องของอาคารสถานที่ เวลาที่กำหนด และระบบการควบคุมจะต้องไม่เป็นเงื่อนไขกดดันให้ผู้เข้าสอบเกิดความกลัวและกังวลใจในขณะทำการสอบ

6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการดูแลและควบคุมคุณภาพของปัจจัยเกื้อหนุนต่อการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญในด้านต่าง ๆ คือ ด้านแหล่งความรู้ ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมและบริการนิสิต ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

6.1 ด้านแหล่งความรู้

มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งสำนักหอสมุดกลาง สำนักคอมพิวเตอร์ สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนโดยการทำหน้าที่ดังนี้

6.1.1 สำนักหอสมุดกลาง เป็นศูนย์วิชาการและบริการเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อประกอบการเรียนการสอน การวิจัย การส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการ เช่น ตำรา วารสาร นิตยสาร และสิ่งพิมพ์อื่นในสาขาวิชาต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีสื่อโสตทัศนวัสดุ เช่น ฟิล์มภาพยนตร์ ฟิล์มสไลด์ แถบบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ ใสเตอร์ ภาพนิ่ง ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช แผ่นที่ สไลด์ เป็นจำนวนมาก

6.1.2 สำนักคอมพิวเตอร์ ทำหน้าที่ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับงานทะเบียนเรียนนิสิต งานทะเบียนประวัติบุคลากร และให้บริการแก่อาจารย์ นิสิต หน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยในด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริหาร เป็นต้น นอกจากนี้ยังเปิดอบรมการใช้คอมพิวเตอร์แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไปด้วย

6.1.3 สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

ทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการการใช้การผลิตและการบำรุงรักษาสื่อและเทคโนโลยี การศึกษาที่ทันสมัยแก่อาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และนิสิตของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า วิจัย เกี่ยวกับการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน เป็นแหล่งฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ และใช้เป็นสถานที่ฝึกทักษะปฏิบัติสำหรับนิสิตสาขาเทคโนโลยีการศึกษาและสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง

6.2 ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดตั้งสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อเป็นศูนย์ให้บริการใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาแก่ภาควิชา คณะ สถาบัน สำนัก และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งที่ประสานมิตรและองครักษ์ พร้อมทั้งให้บริการความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนขนาดใหญ่ และการให้บริการในการจัดการเรียนการสอนทางไกลระหว่างประสานมิตรและองครักษ์

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยติดตั้งระบบเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงการให้บริการของสำนักหอสมุดกลาง สำนักคอมพิวเตอร์ สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยเรียกว่า ระบบเครือข่ายบัวศรี (Buasri Net) ระบบเครือข่ายบัวศรีประกอบด้วย ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ ระบบการเรียนการสอนทางไกล ระบบสารสนเทศอินเทอร์เน็ต (Internet) และระบบโทรศัพท์เครือข่าย ซึ่งเชื่อมโยงหน่วยงานต่าง ๆ ทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยทั้งที่ประสานมิตรและองครักษ์

7. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการดูแลควบคุมคุณภาพการศึกษาด้านกิจกรรม การพัฒนานิสิตในด้านวิชาการและกิจกรรม โดยการจัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและอาจารย์ที่ปรึกษาทางกิจกรรม/ชมรม พร้อมทั้งกำหนดจรรยาบรรณและบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาดังนี้

(1) จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษา

(2) จะต้องรักษาความลับเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนตัวของนิสิต กรณีที่จะต้องนำเรื่องปรึกษากับเพื่อนร่วมงาน ควรปกปิดหลักฐานการแสดงตัวของนิสิต

(3) จะต้องพยายามช่วยเหลือนิสิตจนสุดความสามารถ หากนิสิตมีปัญหาเกินความสามารถที่จะช่วยได้ ควรส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน/สาขาเพื่อให้ความช่วยเหลือโดยถูกต้องรวดเร็ว

(4) จะต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพ ผลดีผลเสีย ที่จะเกิดแก่นิสิต ไม่กระทำการใดที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นิสิตโดยไม่เป็นธรรม และเพิกเฉยหรือบ่ายเบี่ยงในกรณีที่สามารถช่วยเหลือนิสิตได้

(5) จะต้องยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต ทำให้เกิดศรัทธา เชื่อมมั่นต่อมหาวิทยาลัย

บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

บทบาทที่มีต่อมหาวิทยาลัย

(1) เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิต โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการประสานงาน

(2) รับนโยบายด้านการบริหาร ด้านวิชาการ และด้านกิจการนิสิต ไปปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

(3) เป็นผู้ให้ข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การเรียนการสอน และปัญหาต่าง ๆ ของนิสิตแก่ผู้บริหาร และนักวิชาการของมหาวิทยาลัย และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องดังกล่าวด้วย

บทบาทที่มีต่อนิสิต

(1) ให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการ เช่น แผนการเรียน การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน การเขียนรายงาน การเขียนเค้าโครงปริญญานิพนธ์

(2) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ระเบียบของมหาวิทยาลัยให้นิสิตได้รู้ เพื่อที่จะปฏิบัติได้ถูกต้อง

(3) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการที่นิสิตจะพึงได้รับ เช่นทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล งานพิเศษเพื่อหารายได้ช่วยเหลือตนเอง

(4) ให้คำปรึกษาแนะนำนิสิตที่มีปัญหาส่วนตัว เพื่อการแก้ปัญหาและช่วยนิสิตให้มีพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสังคม บุคลิกภาพ

(5) จัดรวบรวมข้อมูลนิสิตที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแล เช่น ประวัติส่วนตัว การลงทะเบียนเรียน การติดตามผลการเรียนนิสิต การช่วยแก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ของนิสิตปัญหาที่พบ บ่อยเกี่ยวกับนิสิต พฤติกรรมเบี่ยงเบนเฉพาะราย

(6) ปฏิบัติงานอันเกี่ยวกับการบริการนิสิต ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือมหาวิทยาลัย มอบหมาย เช่น การคัดเลือกนิสิตเพื่อรับทุนประเภทต่าง ๆ การคัดเลือกนิสิตเข้าร่วมกิจกรรม สภารณประโยชน์ การคัดเลือกตัวแทนนิสิตปฏิบัติการเฉพาะกิจ

หน้าที่ทั่วไปของอาจารย์ที่ปรึกษา

(1) หน้าที่แนะแนวทางให้นิสิตเลือกวิชาเรียนให้ครบและตรงตามหลักสูตร แนะนำให้เรียนตามแผนการเรียนของแต่ละสาขาวิชาเอก วิธีการเรียน วิธีการลงทะเบียน และการแจ้งจบ เป็นต้น

(2) ศึกษาหลักสูตร คู่มือการเรียนการสอน ตารางสอนประจำปี แผนการเรียนในแต่ละสาขา/วิชาเอกของนิสิตในกลุ่มที่อยู่ในความดูแล

(3) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของสาขาวิชาเอกแก่กลุ่มนิสิตที่ตนดูแลรับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ

(4) ชี้แหล่งศึกษาค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

(5) จัดเวลา/สถานที่ เพื่อการนัดหมายให้นิสิตมาพบเพื่อขอคำปรึกษา คำแนะนำ อย่างชัดเจน และประกาศให้นิสิตทราบทั่วกัน และนัดพบนิสิตเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มอย่างน้อย ภาคเรียนละ 2-3 ครั้ง

(6) ลงชื่ออนุมัติการลงทะเบียนเรียน การเพิ่ม-ลดรายวิชา เป็นต้น

(7) เสนอความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขต่อคณะ/มหาวิทยาลัย กรณีนิสิตมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(8) ปฏิบัติงานอันเกี่ยวข้องกัมนิสิตตามที่มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มอบหมาย

มาตรฐานด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการดูแลควบคุมมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต โดยการกำหนดระเบียบการดำเนินงานและจัดสรรงบประมาณให้ใช้ในการจัดกิจกรรมต่อไปนี้เป็นประจำปี

1. ด้านกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต

1.1 กิจกรรมพัฒนานิสิตทางร่างกาย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการสร้างเสริมบุคลิกภาพและสมรรถภาพต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวของนิสิตนอกเหนือจากการฟังบรรยายในห้องเรียน จึงจัดกิจกรรม

ต่าง ๆ ให้นิสิตตามความสนใจภายใต้ชมรมและสโมสรต่าง ๆ ซึ่งมีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต และกองกิจการนิสิตเป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษา

1.2 กิจกรรมพัฒนานิสิตทางด้านจิตใจ/อารมณ์ (มีคุณธรรม/จริยธรรม)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีมาตรการในการพัฒนานิสิตทางด้านจิตใจ/อารมณ์ โดยการจัดบริการด้านการแนะแนวและบริการด้านสุขภาพอนามัยให้แก่นิสิตดังนี้

บริการด้านการแนะแนว จัดตั้งศูนย์บริการให้คำปรึกษาและแนะแนว รวมทั้งห้องสมุดแนะแนวอาชีพ โดยร่วมมือกับภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางให้คำปรึกษาแนะแนวทั้งปัญหาส่วนตัว สังคม การศึกษา อาชีพ และบริการจิตบำบัด

บริการด้านสุขภาพอนามัย บริการตรวจสุขภาพแก่นิสิตและข้าราชการ โดยความร่วมมือจากคณะแพทยศาสตร์ และโรงพยาบาลตำรวจ จัดแพทย์มาบริการตรวจรักษาทุกวันจันทร์ เวลา 12.30 – 15.30 น. และทุกวันพฤหัสบดี เวลา 9.00 – 11.00 น. นอกจากนี้ยังมีบริการตรวจร่างกายประจำปี ซึ่งจะจัดเป็นคราว ๆ ไป

1.3 กิจกรรมพัฒนานิสิตทางด้านสังคม (มีระเบียบวินัย/ประชาธิปไตย/อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม/ความรับผิดชอบ)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดให้นิสิตได้มีกิจกรรม ได้รู้จักใช้ชีวิตร่วมกัน รู้จักการปรับตัวในการดำเนินชีวิต โดยมีมาตรการต่อไปนี้

การจัดให้นิสิตจากคณะต่าง ๆ ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไปพร้อม ๆ กันในชั้นปีที่ 1 หรือชั้นปีที่ 2

การจัดให้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของชมรมและสโมสร ซึ่งมีระบบการบริหารงานโดยคณะกรรมการซึ่งเป็นนิสิตจากคณะต่าง ๆ

การจัดหอพักขึ้นที่ศูนย์องค์กรฯ จังหวัดนครนายก และการประสานงานกับหอพักเอกชนในการให้บริการด้านที่พักแก่นิสิตที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. ด้านกิจกรรมแนะนำเกี่ยวกับอาชีพและการจัดหางาน

2.1 บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพให้แก่นิสิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีมาตรการในการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับนิสิตโดยเจ้าหน้าที่แนะแนว และคณาจารย์ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา

2.2 บริการช่วยเหลือในการจัดหางานให้แก่นิสิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดให้มีบริการจัดหางานให้แก่นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ และกำลังจะสำเร็จการศึกษา และนิสิตที่ต้องการหารายได้พิเศษ โดยเป็นผู้ประสานงานระหว่าง

นายจ้างกับนิสิตติดประกาศการรับสมัครงาน จัดงานวันนัดพบแรงงาน ตลอดจนฝึกอบรมทางด้านการเตรียมตัวในการสมัครงาน

3. ด้านการบริการในด้านทุนการศึกษา และสวัสดิการอื่น ๆ

3.1 ทุนการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดทุนการศึกษา เพื่อช่วยเหลือนิสิตที่มีความเดือดร้อนทางด้านการเงินโดยได้รับทุนจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน มูลนิธิ บุคคล บริษัท และธนาคารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละปีจะมีทุนประมาณ 450 - 500 ทุน

3.2 การบริการและสวัสดิการอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้จัดบริการและสวัสดิการอื่น ๆ ให้แก่นิสิตดังนี้ การให้บริการด้านการศึกษาวิชาการทหาร ด้านโปรษณียภัณฑ์ ด้านการเดินทาง โดยประสานงานกับการรถไฟแห่งประเทศไทย และองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ เพื่อลดค่าโดยสารนิสิตที่เดินทางกลับต่างจังหวัดและการให้บริการตัวเดือน เป็นต้น

สรุปได้ว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้คุณภาพในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายความเป็นเลิศทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสามารถสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการจัดการศึกษาในองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างมีหลักเกณฑ์ตามดัชนีชี้วัดคุณภาพ โดยเฉพาะในการผลิตบัณฑิตนั้นองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และการพัฒนานิสิตมีความสำคัญยิ่งเพราะบัณฑิตคือผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษา หากสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะและคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) เป็นการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยนำเสนอสาระการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 11,034 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 385 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามวิธีของยามานะ (Yamane, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\alpha = .05$) จากนั้นจึงทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ และกลุ่มสาขาวิชา โดยเทียบตามสัดส่วนและทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวมทั้งสิ้น	ชาย	หญิง	รวมทั้งสิ้น
กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	1,558	3,747	5,305	55	131	186
กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	1,176	1,459	2,635	44	47	91
กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี	1,232	1,862	3,094	43	65	108
รวมทั้งสิ้น	3,966	7,068	11,034	142	243	385

(กองบริการการศึกษา, 22 สิงหาคม 2548)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษา และการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาและของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำมากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามและมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีการของ ไคเคิร์ต (Likert) จากหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536 : 161-167)
3. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต เพื่อใช้เป็นแนวในการสร้างคำถามของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
4. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1, 2 และ 3 มาสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพ

การศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำนวน 71 ข้อ และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต จำนวน 26 ข้อ รวมเป็นจำนวน 97 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อรับคำแนะนำในการตรวจแก้ไขเนื้อหาของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามส่งผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (ภาคผนวก ข) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาทำการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

8. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 27 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 27 ของกลุ่มต่ำ จากนั้นใช้การทดสอบที (t-test) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้ใช้ในแบบสอบถาม ผลปรากฏว่า ได้ข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์จำนวน 94 ข้อ (ภาคผนวก ง)

9. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1984 : 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.9773

10. ปรับปรุงแบบสอบถามก่อนนำไปใช้

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (ภาคผนวก ค) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนตามระดับของความคิดเห็น ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณภาพในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณภาพในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณภาพในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณภาพในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณภาพในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างเสรี โดยการแจกแจงความถี่ และนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่งถึงคณบดีทุกคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ภาคผนวก ก) เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และให้คะแนนตามค่าน้ำหนักคะแนนที่กำหนด

2. แบบสอบถามส่งไปจำนวน 385 ฉบับ ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 385 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ส่วนชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์โดยการหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดนำมาพิจารณารวบรวมข้อคิดเห็น จัดกลุ่ม และแจกแจงความถี่ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย และนำไปประกอบในการอภิปรายผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
 - 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่
 - 2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 27 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 27 ของกลุ่มต่ำ และใช้การทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981 : 108)
 - 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984 : 169)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบที (t-test)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) (Ferguson. 1981 : 190 - 299) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) (Ferguson. 1981 : 308)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งหมด 385 คน เพื่อให้สื่อความหมายตรงกันผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตอนที่ 4 ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็น ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต จำแนกเป็น ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และนำเสนอในเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	162	42.10
หญิง	223	57.90
รวม	385	100.00
2. ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	80	20.80
ชั้นปีที่ 2	104	27.00
ชั้นปีที่ 3	137	35.60
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	64	16.60
รวม	385	100.00
3. กลุ่มสาขาวิชา		
กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	194	50.40
กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	98	25.50
กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	93	24.20
รวม	385	100.00
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ต่ำกว่า 2.50	39	10.10
ตั้งแต่ 2.50 ถึง 2.99	106	27.50
ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	240	62.30
รวม	385	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 57.90) มากกว่าเพศชาย กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มากที่สุด รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มสาขาวิชา พบว่าส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รองลงมา ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ถึง 2.99 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 3 - 12

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน

องค์ประกอบคุณภาพการจัดการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>			
1. ด้านหลักสูตร	3.50	0.53	มาก
2. ด้านอาจารย์	3.73	0.57	มาก
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	3.50	0.56	มาก
4. ด้านนิสิต	3.65	0.60	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.36	0.69	ปานกลาง
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	3.23	0.68	ปานกลาง
รวม	3.50	0.49	มาก
<u>องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต</u>			
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต	3.33	0.66	ปานกลาง
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.30	0.80	ปานกลาง
3. ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ	3.16	0.81	ปานกลาง
รวม	3.26	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวม พบว่ามีคุณภาพในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านอาจารย์ ด้านนิสิต ด้านหลักสูตร และด้านกระบวนการเรียนการสอน มีคุณภาพในระดับมาก ส่วนด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา มีคุณภาพในระดับปานกลาง ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม พบว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าทุกด้านมีคุณภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	คู่มือระเบียบการและหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีรายละเอียดทำให้นิสิตเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่กำลังศึกษา	3.55	0.81	มาก
2	มีการชี้แจงรายละเอียดของหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนให้นิสิตทราบ	3.44	0.85	มาก
3	แผนการเรียนที่กำหนดให้นิสิตเรียนตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม	3.39	0.83	ปานกลาง
4	หลักสูตรที่เปิดสอนพัฒนาให้นิสิตมีทักษะในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน	3.43	0.74	มาก
5	หลักสูตรที่เปิดสอนพัฒนาให้นิสิตมีความรู้ในด้านวิชาการเป็นอย่างดี	3.59	0.73	มาก
6	เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย	3.49	0.86	มาก
7	เนื้อหาของแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	3.54	0.83	มาก
8	เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับคุณธรรมจริยธรรม	3.47	0.85	มาก
9	การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม	3.60	0.74	มาก
10	การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม	3.49	0.81	มาก
	รวม	3.50	0.53	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตรโดยรวม มีคุณภาพในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าเกือบทุกข้อมีคุณภาพในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 3 แผนการเรียนที่กำหนดให้นิสิตเรียนตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสม ที่นิสิตเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านอาจารย์ เป็นรายชื่อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านอาจารย์	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	อาจารย์มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	3.93	0.82	มาก
2	อาจารย์สอนตรงตามประมวลการสอน และ/หรือแผนการเรียนการสอน	3.70	0.79	มาก
3	อาจารย์มีสัมพันธภาพที่ดีกับนิสิต	3.73	0.88	มาก
4	อาจารย์เอาใจใส่ติดตามพฤติกรรม การเรียนของนิสิตอย่างต่อเนื่อง	3.51	0.90	มาก
5	อาจารย์มีการพัฒนาความรู้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน	3.82	0.87	มาก
6	อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นระหว่างการสอน	3.72	0.86	มาก
7	อาจารย์ใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนทันสมัย	3.70	0.83	มาก
8	เมื่อนิสิตมีปัญหาการเรียนสามารถพบเพื่อขอคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้สอนได้อย่างสะดวก	3.40	0.99	ปานกลาง
9	อาจารย์มีความรับผิดชอบต่อการสอน	3.85	0.81	มาก
10	อาจารย์เข้าสอนตรงเวลา	3.72	0.84	มาก
11	อาจารย์มีคุณวุฒิตรงตามสาขาที่สอน	4.01	0.76	มาก
12	อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล	3.71	0.79	มาก
	รวม	3.73	0.57	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านอาจารย์โดยรวม มีคุณภาพในระดับ

มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกือบทุกข้อมีคุณภาพในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 8 เมื่อนิสิตมี
ปัญหาการเรียนสามารถพบเพื่อขอคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้สอนได้อย่างสะดวก ที่นิสิตเห็นว่ามี
คุณภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้าน
การเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	มีการจัดทำประมวลการสอน/แผนการสอน	3.64	0.76	มาก
2	อาจารย์จัดทำแผนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาที่สอน	3.68	0.73	มาก
3	อาจารย์เตรียมการสอนในรายวิชาที่สอนมาเป็น อย่างดี	3.73	0.80	มาก
4	บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริม การเรียนรู้ของนิสิต	3.45	0.86	มาก
5	มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นิสิตมีส่วน ร่วมทำให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียน อย่างสม่ำเสมอ	3.46	0.80	มาก
6	อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.68	0.79	มาก
7	อาจารย์มีแนวทางการช่วยเหลือนิสิตที่มีผลการ เรียนอ่อนเช่น การให้คำอธิบายนอกเวลาเรียน การ จัดชั่วโมงสอนเสริมเพื่อตอบข้อสงสัยในรายวิชาที่ สอน เป็นต้น	3.26	1.00	ปานกลาง
8	นิสิตสามารถแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการ เรียนการสอนในแต่ละรายวิชา	3.51	0.90	มาก
9	อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ หลากหลาย	3.31	0.82	ปานกลาง
10	จำนวนอาจารย์มีสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนนิสิต	3.36	0.94	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
11	การจัดตารางสอนมีความเหมาะสม	3.41	0.90	มาก
12	อาจารย์สอนโดยเน้นความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.40	0.91	ปานกลาง
13	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตฝึกการคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล	3.59	0.76	มาก
14	อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่กระตุ้นความสนใจในการเรียน แก่นิสิต	3.44	0.78	มาก
	รวม	3.50	0.56	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกือบทุกข้อมีคุณภาพในระดับมาก ยกเว้น ข้อที่ 7 อาจารย์มีแนวทางการช่วยเหลือนิสิตที่มีผลการเรียนอ่อน เช่น การให้คำอธิบายนอกเวลาเรียน การจัดชั่วโมงสอนเสริมเพื่อตอบข้อสงสัยในรายวิชาที่สอน เป็นต้น ข้อที่ 9 อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ข้อที่ 10 จำนวนอาจารย์มีสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนนิสิต และข้อที่ 12 อาจารย์สอนโดยเน้นความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่นิสิตเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิต เป็นรายชื่อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิต	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง	3.82	0.78	มาก
2	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความขยันและอดทน	3.75	0.75	มาก
3	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์	3.73	0.82	มาก
4	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อการเรียน	3.83	0.80	มาก
5	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม	3.71	0.83	มาก
6	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกลุ่มเพื่อน	3.84	0.85	มาก
7	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม	3.82	0.84	มาก
8	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้เป็นคนมีคุณธรรมและจริยธรรม	3.74	0.81	มาก
9	มีการติดตามผลการเรียนของนิสิตเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนิสิต	3.43	0.90	มาก
10	เมื่อมีการประชุมและสัมมนาทางวิชาการนิสิตมีโอกาสเข้าร่วมรับฟังตามความสนใจ	3.32	0.95	ปานกลาง
11	นิสิตมีโอกาสจัดแสดงผลงานทางวิชาการตามความถนัดของตนเอง	3.18	1.05	ปานกลาง
	รวม	3.65	0.60	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิตโดยรวม มีคุณภาพในระดับมาก

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกือบทุกข้อมีคุณภาพในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 10 เมื่อมีการประชุม และสัมมนาทางวิชาการ นิสิตมีโอกาสร่วมรับฟังตามความสนใจ และข้อที่ 11 นิสิตมีโอกาสดำเนินงานทางวิชาการตามความถนัดของตนเอง ที่นิสิตเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายข้อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านการวัดและประเมินผล	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	นิสิตได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล แต่ละรายวิชาจากอาจารย์	3.50	0.90	มาก
2	วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนของนิสิต ในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม	3.49	0.81	มาก
3	นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการเรียน การสอนในแต่ละรายวิชา	3.31	0.94	ปานกลาง
4	นิสิตทราบผลการศึกษาศึกษาของตนเอง ได้อย่างรวดเร็ว	3.17	1.02	ปานกลาง
5	นิสิตได้รับการอธิบายเกี่ยวกับผลการศึกษา ของตนเอง อย่างเป็นระบบและเข้าใจง่าย	3.29	0.93	ปานกลาง
6	เกณฑ์การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับเนื้อหาวิชา	3.52	0.84	มาก
7	มีการนำผลของการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้ง มาใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) ให้แก่นิสิต	3.29	0.92	ปานกลาง
8	การแจ้งผลการเรียนเป็นไปตามกำหนดการ	3.31	0.99	ปานกลาง
	รวม	3.36	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวม มีคุณภาพในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกือบทุกข้อมีคุณภาพในระดับ

ปานกลาง ยกเว้นข้อที่ 1 นิสิตได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลแต่ละรายวิชาจากอาจารย์
ข้อที่ 2 วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนของนิสิตในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม และข้อที่ 6
เกณฑ์การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ที่นิสิตเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้าน
การเรียนการสอน ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา เป็นรายชื่อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอกับความ ต้องการใช้บริการของนิสิต	2.96	1.14	ปานกลาง
2	การจัดเวลาให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อ การศึกษาของนิสิตมีความเหมาะสม	3.04	1.02	ปานกลาง
3	ห้องสมุดมีจำนวนหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ ต่าง ๆ หลากหลาย ทันสมัย	3.24	1.05	ปานกลาง
4	บรรยากาศของห้องสมุดส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลของนิสิต	3.41	0.94	มาก
5	อุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้กับนิสิตมีความทันสมัย	3.36	0.91	ปานกลาง
6	มหาวิทยาลัยจัดให้มีสถานที่เพื่อการพักผ่อน ระหว่างการเรียนของนิสิตอย่าง เหมาะสม	3.04	0.95	ปานกลาง
7	ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนิสิต ทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย	3.28	0.86	ปานกลาง
8	จำนวนห้องเรียนมีเพียงพอและเหมาะสมกับ จำนวนนิสิตทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย	3.23	0.89	ปานกลาง
9	มีศูนย์หนังสือจัดจำหน่ายหนังสือ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัย หลากหลายและตรงตามความต้องการ ของนิสิต	3.19	1.02	ปานกลาง
10	ที่นั่งอ่านหนังสือในห้องสมุดมีจำนวนเพียงพอ	3.37	0.94	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
11	ห้องประชุมสำหรับนิสิตในหอสมุดมีจำนวนเพียงพอ	3.17	0.94	ปานกลาง
12	มีการให้บริการร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าและวัสดุที่ใช้ในการเรียนตรงตามความต้องการของนิสิต	3.29	0.93	ปานกลาง
13	มีการให้บริการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัยและสืบค้นสะดวก	3.45	0.91	มาก
	รวม	3.24	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาโดยรวม มีคุณภาพในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกือบทุกข้อมีคุณภาพในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่ 4 บรรยากาศของห้องสมุดส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าข้อมูลของนิสิต และข้อที่ 13 มีการให้บริการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัยและสืบค้นสะดวก ที่นิสิตเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต เป็นรายชื่อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านการส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	มีการชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์แผนงานด้านกิจกรรมให้นิสิตได้รับทราบ	3.29	0.88	ปานกลาง
2	นิสิตได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	3.35	0.88	ปานกลาง
3	กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นตรงกับความสนใจของนิสิต	3.20	0.90	ปานกลาง
4	กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นส่งเสริมให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่อตนเอง	3.38	0.83	ปานกลาง
5	กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้นิสิตเป็นผู้มีระเบียบวินัย	3.46	0.85	มาก
6	กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้นิสิตมีความเป็นประชาธิปไตย	3.37	0.89	ปานกลาง
7	กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้นิสิตรู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.37	0.87	ปานกลาง
8	กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรม	3.49	1.29	มาก
9	นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการและกิจกรรมพัฒนานิสิต	3.21	0.96	ปานกลาง
10	นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินกิจกรรมพัฒนานิสิต	3.15	0.95	ปานกลาง
	รวม	3.33	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตโดยรวม มีคุณภาพในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกือบทุกข้อมีคุณภาพ

ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่ 5 กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้นิสิตเป็นผู้มีระเบียบวินัย และข้อที่ 8 กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรม ที่นิสิตเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นรายข้อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมจัดเวลาให้นิสิตเข้าพบได้เหมาะสม	3.18	1.01	ปานกลาง
2	อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิต	3.37	1.00	ปานกลาง
3	อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมเข้าร่วมกิจกรรมที่ชมรมจัดอย่างสม่ำเสมอ	3.19	0.97	ปานกลาง
4	เมื่อนิสิตมีปัญหาสามารถเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมได้ทันที	3.19	1.02	ปานกลาง
5	อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่นิสิต	3.34	0.94	ปานกลาง
6	อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมมีบุคลิกที่น่าเชื่อถือ	3.47	0.94	มาก
7	อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมมีการให้คำปรึกษาแนะนำนิสิตอย่างสม่ำเสมอ	3.32	0.92	ปานกลาง
8	อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมเข้าใจรูปแบบวิธีการจัดกิจกรรม และเป้าหมายของกิจกรรม/ชมรมเป็นอย่างดี	3.34	0.98	ปานกลาง
	รวม	3.30	0.80	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษาโดยรวม

มีคุณภาพในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกือบทุกข้อมีคุณภาพในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่ 6 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมมีบุคลิกที่น่าเชื่อถือ ที่นิสิตเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ เป็นรายข้อ

ข้อที่	องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ	นิสิต (n = 385)		ระดับคุณภาพ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	มีการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำการศึกษาต่อ	3.21	0.93	ปานกลาง
2	มีการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ	3.16	0.97	ปานกลาง
3	มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับสมัครงานอย่างทั่วถึง	3.20	0.91	ปานกลาง
4	มีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงาน ทำให้นิสิตมี โอกาสเลือกสมัครงานที่ตนเองสนใจและมีความ ถนัด	3.12	0.96	ปานกลาง
5	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ แก่นิสิตที่สนใจ	3.13	0.98	ปานกลาง
6	มีการบริการจัดหางานพิเศษให้นิสิตทำเพื่อหา รายได้ระหว่างเรียน	3.17	1.00	ปานกลาง
7	มหาวิทยาลัยให้บริการช่วยเหลือในการจัดหางาน ทำแก่นิสิต	3.12	0.99	ปานกลาง
8	มีการให้นิสิตได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบ อาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษา	3.13	0.96	ปานกลาง
	รวม	3.16	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพโดยรวม มีคุณภาพในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีคุณภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบคุณภาพการจัดการศึกษา	เพศ			
	ชาย (n = 162)		หญิง (n = 223)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>				
1. ด้านหลักสูตร	3.49	0.48	3.51	0.56
2. ด้านอาจารย์	3.67	0.63	3.77	0.52
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	3.44	0.57	3.54	0.55
4. ด้านนิสิต	3.62	0.58	3.68	0.62
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.35	0.67	3.38	0.71
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	3.23	0.64	3.25	0.71
รวม	3.47	0.49	3.53	0.49
<u>องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต</u>				
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต	3.25	0.63	3.39	0.68
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.29	0.72	3.32	0.86
3. ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ	3.10	0.76	3.21	0.84
รวม	3.21	0.61	3.31	0.68

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านิสิตชายและหญิงเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ที่นิสิตชายและหญิงเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม นิสิตชายและหญิงเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านิสิตชายและหญิงเห็นด้วยในระดับปานกลางทุกด้านเช่นกัน

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามชั้นปี

องค์ประกอบคุณภาพ การจัดการศึกษา	ชั้นปี							
	ชั้นปีที่ 1 (n = 80)		ชั้นปีที่ 2 (n = 104)		ชั้นปีที่ 3 (n = 137)		ชั้นปีที่ 4 และ สูงกว่า (n = 64)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>								
1. ด้านหลักสูตร	3.67	0.54	3.38	0.51	3.47	0.49	3.57	0.55
2. ด้านอาจารย์	3.49	0.52	3.77	0.55	3.81	0.57	3.86	0.57
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	3.49	0.52	3.43	0.51	3.53	0.58	3.56	0.65
4. ด้านนิสิต	3.59	0.58	3.65	0.60	3.65	0.59	3.77	0.65
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.47	0.68	3.19	0.70	3.39	0.63	3.40	0.76
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	3.41	0.58	3.18	0.69	3.16	0.64	3.29	0.83
รวม	3.52	0.48	3.43	0.46	3.50	0.48	3.59	0.57
<u>องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนา นิสิต</u>								
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาการของนิสิต	3.47	0.60	3.29	0.65	3.26	0.63	3.39	0.78
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.33	0.70	3.15	0.86	3.35	0.77	3.42	0.86
3. ด้านการให้บริการแนะนำ เกี่ยวกับอาชีพ	3.23	0.75	3.01	0.77	3.13	0.77	3.38	0.98
รวม	3.34	0.61	3.15	0.63	3.25	0.51	3.49	0.67

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความ
คิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน
องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านิสิต
ชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีคุณภาพในระดับมากทุกด้าน สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 2 เห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก
เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ที่เห็น

ว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง และนิสิตชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกับนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า โดยเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ที่เห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง ยกเว้นนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่เห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ที่เห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลางทุกด้าน และนิสิตชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ที่เห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

องค์ประกอบคุณภาพ การจัดการศึกษา	กลุ่มสาขาวิชา					
	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์		วิทยาศาสตร์สุขภาพ		วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>						
1. ด้านหลักสูตร	3.41	0.53	3.66	0.45	3.54	0.56
2. ด้านอาจารย์	3.71	0.59	3.86	0.54	3.68	0.55
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	3.43	0.55	3.67	0.57	3.47	0.53
4. ด้านนิสิต	3.59	0.63	3.81	0.54	3.64	0.58
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.27	0.71	3.57	0.61	3.34	0.68
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	3.18	0.72	3.34	0.68	3.24	0.58
รวม	3.43	0.51	3.65	0.46	3.49	0.45
<u>องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนา นิสิต</u>						
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ของนิสิต	3.28	0.66	3.44	0.68	3.34	0.65
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.25	0.86	3.43	0.75	3.28	0.72
3. ด้านการให้บริการแนะนำ เกี่ยวกับอาชีพ	3.10	0.86	3.24	0.77	3.21	0.71
รวม	3.21	0.68	3.37	0.64	3.24	0.60

จากตาราง 15 แสดงว่า นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัด
การศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยเห็นว่ามี

คุณภาพในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน การศึกษา ที่เห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง สำหรับนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ เห็นว่ามีคุณภาพในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ที่เห็นว่ามีคุณภาพใน ระดับปานกลาง ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความเห็นสอดคล้อง กัน โดยเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลางทุกด้าน สำหรับนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลับเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ ที่เห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบคุณภาพ การจัดการศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>						
1. ด้านหลักสูตร	3.49	0.51	3.49	0.55	3.61	0.52
2. ด้านอาจารย์	3.77	0.55	3.72	0.54	3.56	0.73
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	3.50	0.54	3.49	0.58	3.50	0.64
4. ด้านนิสิต	3.67	0.59	3.63	0.63	3.64	0.59
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.37	0.68	3.34	0.71	3.42	0.72
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	3.24	0.69	3.19	0.70	3.35	0.57
รวม	3.51	0.48	3.48	0.50	3.51	0.54
<u>องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต</u>						
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต	3.33	0.66	3.32	0.67	3.37	0.63
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.30	0.84	3.23	0.73	3.52	0.67
3. ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ	3.16	0.83	3.13	0.79	3.24	0.68
รวม	3.27	0.69	3.23	0.61	3.38	0.52

จากตาราง 16 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลาง เห็นว่ามีคุณภาพในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ที่เห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง สำหรับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เห็นว่ามีคุณภาพในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาที่

เห็นว่ามีความภาพในระดับปานกลาง ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ เห็นว่ามีความภาพในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลาง มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยเห็นว่ามีความภาพในระดับปานกลางทุกด้าน สำหรับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เห็นว่ามีความภาพในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ที่เห็นว่ามีความภาพในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที ส่วนชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 17 - 27

ตาราง 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบคุณภาพการจัดการศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย (n = 162)		หญิง (n = 223)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>						
1. ด้านหลักสูตร	3.49	0.48	3.51	0.56	-0.45	0.656
2. ด้านอาจารย์	3.67	0.63	3.77	0.52	-1.84	0.066
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	3.44	0.57	3.54	0.55	-1.67	0.096
4. ด้านนิสิต	3.62	0.58	3.68	0.62	-0.99	0.321
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.35	0.67	3.38	0.71	-0.45	0.657
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	3.23	0.64	3.25	0.71	-0.36	0.723
รวม	3.47	0.49	3.53	0.49	-1.15	0.250

ตาราง 17 (ต่อ)

องค์ประกอบคุณภาพการจัดการศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย (n = 162)		หญิง (n = 223)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
<u>องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต</u>						
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ของนิสิต	3.25	0.63	3.39	0.68	-2.11	0.035
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.29	0.72	3.32	0.86	-0.35	0.727
3. ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับ อาชีพ	3.10	0.76	3.21	0.84	-1.30	0.196
รวม	3.21	0.61	3.31	0.68	-1.39	0.167

จากตาราง 17 แสดงว่า นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวม และในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ที่นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปี

องค์ประกอบ คุณภาพการจัดการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>						
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	4.18	3	1.39	5.20	0.002
	ภายในกลุ่ม	102.13	381	0.27		
	รวม	106.31	384			
2. ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	6.72	3	2.24	7.27	0.001
	ภายในกลุ่ม	117.30	381	0.31		
	รวม	124.02	384			
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.85	3	0.28	0.90	0.444
	ภายในกลุ่ม	120.42	381	0.32		
	รวม	121.27	384			
4. ด้านนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	1.17	3	0.39	1.08	0.358
	ภายในกลุ่ม	137.65	381	0.36		
	รวม	138.82	384			
5. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4.81	3	1.22	2.66	0.017
	ภายในกลุ่ม	177.74	381	0.46		
	รวม	182.55	384			
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.66	3	1.22	2.66	0.048
	ภายในกลุ่ม	174.73	381	0.46		
	รวม	178.39	384			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.98	3	0.33	0.35	0.257
	ภายในกลุ่ม	91.50	381	0.24		
	รวม	92.48	384			

ตาราง 18 (ต่อ)

องค์ประกอบ คุณภาพการจัดการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
<u>องค์ประกอบด้านกิจกรรม</u>						
<u>พัฒนานิสิต</u>						
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ของนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	2.62	3	0.87	2.00	0.113
	ภายในกลุ่ม	165.80	381	0.44		
	รวม	168.42	384			
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.68	3	1.23	1.93	0.124
	ภายในกลุ่ม	241.96	381	0.64		
	รวม	245.64	384			
3. ด้านการให้บริการแนะนำ เกี่ยวกับอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	6.04	3	2.01	3.15	0.025
	ภายในกลุ่ม	243.12	381	0.64		
	รวม	249.16	384			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.03	3	1.01	2.39	0.068
	ภายในกลุ่ม	160.94	381	0.42		
	รวม	163.97	384			

จากตาราง 18 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าในด้าน หลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง และเมื่อพิจารณาตาม องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 19 – 21

สำหรับองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัย
 เกื้อหนุนการศึกษา เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่แล้วไม่พบว่าคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ทั้งนี้ความแตกต่างที่เกิดขึ้นอาจเนื่องมาจากความแปรปรวนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น

ตาราง 19 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
 ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
 ในด้านหลักสูตร จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่

ชั้นปี		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
	$\bar{x}$	3.67	3.38	3.47	3.57
ชั้นปีที่ 1	3.67		*		
ชั้นปีที่ 2	3.38				
ชั้นปีที่ 3	3.47				
ชั้นปีที่ 4	3.57				
และสูงกว่า					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
 ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
 ในด้านหลักสูตร แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ในด้านอาจารย์ จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่

ชั้นปี		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
	$\bar{x}$	3.49	3.77	3.81	3.86
ชั้นปีที่ 1	3.49		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	3.77				
ชั้นปีที่ 3	3.81				
ชั้นปีที่ 4	3.86				
และสูงกว่า					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ในด้านอาจารย์ แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต
ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่

ชั้นปี		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
	$\bar{x}$	3.23	3.01	3.13	3.38
ชั้นปีที่ 1	3.23				
ชั้นปีที่ 2	3.01				*
ชั้นปีที่ 3	3.13				
ชั้นปีที่ 4	3.38				
และสูงกว่า					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต
ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

องค์ประกอบ คุณภาพการจัดการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>						
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	4.22	2	2.11	7.89	0.00
	ภายในกลุ่ม	102.10	382	0.27		
	รวม	106.32	384			
2. ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	1.87	2	0.94	2.92	0.055
	ภายในกลุ่ม	122.14	382	0.32		
	รวม	124.01	384			
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4.02	2	2.01	6.55	0.002
	ภายในกลุ่ม	117.25	382	0.31		
	รวม	121.27	384			
4. ด้านนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	3.10	2	1.55	4.36	0.013
	ภายในกลุ่ม	135.72	382	0.36		
	รวม	138.82	384			
5. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	5.72	2	2.86	6.17	0.002
	ภายในกลุ่ม	176.83	382	0.46		
	รวม	182.55	384			
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.61	2	0.80	1.74	0.178
	ภายในกลุ่ม	176.78	382	0.46		
	รวม	178.39	384			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.14	2	1.57	6.72	0.001
	ภายในกลุ่ม	89.33	382	0.23		
	รวม	92.47	384			

ตาราง 22 (ต่อ)

องค์ประกอบ คุณภาพการจัดการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
<u>องค์ประกอบด้านกิจกรรม</u>						
<u>พัฒนานิสิต</u>						
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ของนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	1.71	2	0.86	1.96	0.142
	ภายในกลุ่ม	166.70	382	0.44		
	รวม	168.41	384			
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.11	2	1.05	1.65	0.193
	ภายในกลุ่ม	243.53	382	0.64		
	รวม	245.64	384			
3. ด้านการให้บริการแนะนำ เกี่ยวกับอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.59	2	0.79	1.22	0.296
	ภายในกลุ่ม	247.57	382	0.65		
	รวม	249.16	384			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.70	2	0.85	2.00	0.137
	ภายในกลุ่ม	162.27	382	0.43		
	รวม	163.97	384			

จากตาราง 22 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าในด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านอาจารย์ และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ที่ไม่พบความแตกต่าง และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต พบว่าโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 23 - 27

ตาราง 23 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ในด้านหลักสูตร จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่

กลุ่มสาขาวิชา		กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
	$\bar{x}$	3.41	3.66	3.54
กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	3.41		*	
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	3.66			
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.54			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ในด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่

กลุ่มสาขาวิชา		กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี
	$\bar{x}$	3.43	3.67	3.47
กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	3.43			
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	3.67	*		*
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.47			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความคิดเห็นต่อ
คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบ
ด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอน แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 25 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิต จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่

กลุ่มสาขาวิชา		กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
	$\bar{x}$	3.59	3.81	3.65
กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	3.59		*	
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	3.81			
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.65			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิต แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ในการวัดและประเมินผล จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่

กลุ่มสาขาวิชา	กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี
$\bar{x}$	3.27	3.57	3.34
กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	3.27	*	
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	3.57		
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.34		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในการวัดและประเมินผล แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษา
ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่พบ
ความแตกต่าง

ตาราง 27 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวม
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่

กลุ่มสาขาวิชาที่ ศึกษา	กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพ	กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี
$\bar{x}$	3.43	3.65	3.48
กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	3.43	*	
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ สุขภาพ		3.65	
กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี			3.48

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวม แตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์
สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 28 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบ คุณภาพการจัดการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
<u>องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน</u>						
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	0.51	2	0.26	0.93	0.397
	ภายในกลุ่ม	105.80	382	0.28		
	รวม	106.31	384			
2. ด้านอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	1.51	2	0.75	2.35	0.097
	ภายในกลุ่ม	122.50	382	0.32		
	รวม	124.01	384			
3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.00	2	0.00	0.00	0.994
	ภายในกลุ่ม	121.26	382	0.32		
	รวม	121.26	384			
4. ด้านนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	0.15	2	0.07	0.20	0.817
	ภายในกลุ่ม	138.67	382	0.36		
	รวม	138.82	384			
5. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	0.22	2	0.11	0.23	0.797
	ภายในกลุ่ม	182.33	382	0.48		
	รวม	182.55	384			
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.70	2	0.35	0.75	0.472
	ภายในกลุ่ม	177.69	382	0.47		
	รวม	178.39	384			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.08	2	0.04	0.15	0.857
	ภายในกลุ่ม	92.40	382	0.24		
	รวม	92.48	384			

ตาราง 28 (ต่อ)

องค์ประกอบ คุณภาพการจัดการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
องค์ประกอบด้านกิจกรรม พัฒนานิสิต						
1. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ของนิสิต	ระหว่างกลุ่ม	0.06	2	0.03	0.07	0.936
	ภายในกลุ่ม	168.35	382	0.44		
	รวม	168.41	384			
2. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.39	2	1.20	1.88	0.155
	ภายในกลุ่ม	243.25	382	0.64		
	รวม	245.64	384			
3. ด้านการให้บริการแนะนำ เกี่ยวกับอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.40	2	0.20	0.30	0.739
	ภายในกลุ่ม	248.76	382	0.65		
	รวม	249.16	384			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.65	2	0.32	0.76	0.471
	ภายในกลุ่ม	163.32	382	0.43		
	รวม	163.67	384			

จากตาราง 28 แสดงว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละองค์ประกอบโดยรวม และในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็น ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต จำแนกเป็น ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และนำเสนอในเชิงบรรยาย ดังแสดงในตาราง 29 - 37

ตาราง 29 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านหลักสูตร	ความถี่ของคำตอบ
1. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐาน และทันสมัย	25
2. หลักสูตรที่เปิดใหม่ ควรมีความพร้อมมากกว่านี้จึงจัดการเรียนการสอน เช่น โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) เป็นต้น	12
3. จำนวนวิชาที่เรียนต่อ 1 เทอมมากเกินไป ควรคัดเลือกวิชาที่ไม่มี ความจำเป็น หรือมีความจำเป็นน้อยออกไปจากหลักสูตร และคัดเลือกเฉพาะวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรมากกว่าแทน	4
4. หลักสูตรที่เปิดสอนควรเน้นการนำไปประกอบอาชีพได้จริง	4
5. บางหลักสูตรยังไม่มี ความชัดเจน อาจารย์ควรแจ้งรายละเอียดของหลักสูตรให้นิสิตทราบอย่างละเอียดและทั่วถึง	3

จากตาราง 29 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตรว่า ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐาน และทันสมัย อีกทั้งหลักสูตรที่เปิดใหม่ ควรมีความพร้อมกว่านี้จึงจัดการเรียนการสอน เช่น โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) เป็นต้น รวมทั้งจำนวนวิชาที่เรียนต่อ 1 เทอมมีมากเกินไป จึงควรจัดเลือกวิชาที่ไม่มีความจำเป็น หรือจำเป็นน้อยออกไปจากหลักสูตร และคัดเลือกเฉพาะวิชาที่สอดคล้องกับ

หลักสูตรมากกว่าแทน ทั้งนี้หลักสูตร ที่เปิดสอนควรเน้นการนำไปประกอบอาชีพได้จริง และบางหลักสูตรยังไม่มี ความชัดเจน อาจารย์ควรแจ้งรายละเอียดของหลักสูตรให้นิสิตทราบ อย่างละเอียดและทั่วถึง

ตาราง 30 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านอาจารย์ จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านอาจารย์	ความถี่ของคำตอบ
1. ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้มากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับจำนวน นิสิต	8
2. อาจารย์ต้องมีความรู้ตรงกับวิชาที่สอน และสอนในรายละเอียด ของวิชาอย่างลึกซึ้ง	6
3. อาจารย์ควรมีเวลาให้กับนิสิตมากกว่าที่เป็นอยู่ และจัดเวลาให้ นิสิตเข้าพบอย่างชัดเจน	5
4. อาจารย์ควรอบรมด้านคุณธรรมแก่นิสิต นอกเหนือไปจากเนื้อหา ที่สอน	5
5. อาจารย์ควรมีการอบรมพัฒนาความรู้อยู่เสมอ	4
6. ควรเสริมสร้างจรรยาบรรณให้กับอาจารย์	4
7. อาจารย์ควรมีคำแนะนำเพิ่มเติมหลังนิสิตทำกิจกรรมหรือ รายงานเสร็จ	3
8. อาจารย์ควรเข้าสอนให้ตรงเวลา	2
9. อาจารย์ที่มีอาวุโสมากควรปรับทัศนคติ และรู้เท่าทันเทคโนโลยี ในปัจจุบันเพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างทางความคิดระหว่าง อาจารย์กับนิสิต	1

จากตาราง 30 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัด การศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านอาจารย์ว่า ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้มากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับจำนวนนิสิต ทั้งนี้อาจารย์ ต้องมีความรู้ตรงกับวิชาที่สอน และสอนในรายละเอียดของวิชาอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งควรมีเวลาให้กับ

นิสิตมากกว่าที่เป็นอยู่ และจัดเวลาให้นิสิตเข้าพบอย่างชัดเจน อาจารย์ควรอบรมด้านคุณธรรมแก่นิสิต นอกเหนือไปจากเนื้อหาที่สอนด้วย และอาจารย์ควรมีการอบรมพัฒนาความรู้อยู่เสมอ ตลอดทั้งควรมี การเสริมสร้างจรรยาบรรณให้กับอาจารย์ ทั้งนี้หลังจากนิสิตทำกิจกรรมหรือรายงานเสร็จแล้วอาจารย์ ควรมีคำแนะนำเพิ่มเติมให้กับนิสิตอาจารย์ควรเข้าสอนให้ตรงเวลา และอาจารย์ที่มีอาวุโสมากควร ปรับทัศนคติ และรู้เท่าทันเทคโนโลยีในปัจจุบันเพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างทางด้านความคิดระหว่าง อาจารย์กับนิสิต

ตาราง 31 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการ การเรียนการสอน จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ความถี่ของคำตอบ
1. ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัย เพื่อจะทำให้ บรรยากาศในห้องเรียนมีความน่าสนใจมากขึ้น	11
2. ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายนอกเหนือจากการบรรยาย	5
3. ควรมีสื่อการสอนที่เพียงพอกับจำนวนนิสิตที่เพิ่มขึ้น	4
4. ควรมีการเรียนภาคปฏิบัติมากขึ้นกว่าเดิมไม่ควรเน้นภาคทฤษฎี อย่างเดียว	3
5. การสอนควรเน้นความเข้าใจของนิสิตเป็นหลัก	1
6. ควรให้นิสิตได้ไปค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง	1

จากตาราง 31 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการ การศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านกระบวนการเรียนการสอนว่า ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัย และเพื่อจะทำให้ บรรยากาศในห้องเรียนมีความน่าสนใจมากขึ้น ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายนอกเหนือจากการบรรยาย รวมทั้งควรมีสื่อการสอนที่เพียงพอกับจำนวนนิสิตที่เพิ่มขึ้น ควรมีการเรียนภาคปฏิบัติมากขึ้นกว่าเดิม ไม่ควรเน้นภาคทฤษฎีอย่างเดียว และการสอนควรเน้นความเข้าใจของนิสิตเป็นหลักโดยควรให้นิสิตได้ ไปค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

ตาราง 32 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านนิสิต
จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านนิสิต	ความถี่ของคำตอบ
1. นิสิตขาดความขยัน ไม่ตั้งใจเรียน	11
2. ควรปลูกฝังให้นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรมโดยเน้นความ ซื่อสัตย์ สุจริต	4
3. ควรส่งเสริมให้นิสิตมีคำพูดที่สุภาพ รวมทั้งมีมารยาท ให้ความ เคารพผู้ใหญ่	4
4. นิสิตควรแต่งกายให้เรียบร้อยตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย	2

จากตาราง 32 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการ
ศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ในด้านนิสิตว่า นิสิตขาดความขยัน ไม่ตั้งใจเรียน และควรปลูกฝังให้นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรม
โดยเน้นความซื่อสัตย์ สุจริต ควรส่งเสริมให้นิสิตมีคำพูดที่สุภาพ รวมทั้งมีมารยาทให้ความเคารพ
ผู้ใหญ่ นิสิตควรแต่งกายให้เรียบร้อยตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย

ตาราง 33 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านการวัด
และประเมินผล จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านการวัดและประเมินผล	ความถี่ของคำตอบ
1. ควรมีเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสมสำหรับแต่ละคณะ และ แจ้งให้นิสิตทราบอย่างชัดเจน และทั่วถึง	17
2. ควรมีความยุติธรรม เทียบตรง รวดเร็ว และนิสิตตรวจสอบได้	7
3. ในรายวิชาที่มีนิสิตลงทะเบียนเรียนจำนวนมากควรมีเกณฑ์การ ประเมินผลที่ชัดเจน รวมทั้งชี้แจงวิธีการประเมินผล	2
4. ควรกำหนดวันเวลา และหัวข้อที่จะสอบวัดผลให้นิสิตทราบใน วันที่ทำการเรียนการสอนวันแรก	1
5. ควรมีคะแนนจากรายงาน และคะแนนจากกิจกรรมเพื่อช่วยเพิ่ม คะแนนให้มากขึ้น	1
6. ควรแจ้งคะแนนเก็บก่อนสอบปลายภาค	1
7. ควรแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้นิสิตทราบ	1
8. ควรให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินผลมากขึ้น	1

จากตาราง 33 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัด
การศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ในด้านการวัดและประเมินผลว่า ควรมีเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสมสำหรับแต่ละคณะ และแจ้งให้
นิสิตทราบอย่างชัดเจนและทั่วถึง ทั้งนี้การวัดและประเมินผลควรมีความยุติธรรม เทียบตรง รวดเร็ว
และนิสิตตรวจสอบได้ และในรายวิชาที่มีนิสิตลงทะเบียนเรียนจำนวนมากควรมีเกณฑ์การประเมินผล
ที่ชัดเจน รวมทั้งชี้แจงวิธีการประเมินผลด้วย ควรกำหนดวัน เวลา ตลอดทั้งหัวข้อที่จะสอบวัดผล
ให้นิสิตทราบในวันที่ทำการเรียนการสอนวันแรก อีกทั้งควรมีคะแนนจากรายงาน และคะแนนจาก
กิจกรรมเพื่อช่วยเพิ่มคะแนนให้มากขึ้น ควรแจ้งคะแนนเก็บก่อนสอบปลายภาค ควรแจ้งเกณฑ์การวัด
และประเมินผลให้นิสิตทราบ และควรให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินผลมากขึ้น

ตาราง 34 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านปัจจัยเกื้อหนุน
การศึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา	ความถี่ของคำตอบ
1. สำนักหอสมุดกลางควรนำหนังสือที่ทันสมัยมาบริการแก่นิสิต อย่างเพียงพอ	11
2. ควรมีจำนวนรวมทั้งมูลค่าของทุนการศึกษามากกว่านี้	9
3. ขยายเวลาเปิด-ปิด ห้องสมุด และห้องคอมพิวเตอร์	9
4. ควรเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์ และห้องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อ ความต้องการของนิสิต	9
5. ควรมีการติดตั้งอุปกรณ์ที่ทันสมัยในห้องเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ เป็นต้น	6
6. ควรมีสถานที่พักผ่อน หรือสถานที่ทำกิจกรรมหลังเลิกเรียน เพิ่มเติม	2

จากตาราง 34 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการ
ศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาว่า สำนักหอสมุดกลางควรนำหนังสือที่ทันสมัยมาบริการแก่นิสิต
อย่างเพียงพอ ควรมีจำนวนรวมทั้งมูลค่าของทุนการศึกษามากกว่านี้ ควรขยายเวลาเปิด-ปิด ห้องสมุด
และห้องคอมพิวเตอร์ อีกทั้งควรเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์ และห้องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อความ
ต้องการของนิสิต ตลอดจนติดตั้งอุปกรณ์ที่ทันสมัยในห้องเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ เป็นต้น
และควรมีสถานที่พักผ่อน หรือสถานที่ทำกิจกรรมหลังเลิกเรียนเพิ่มเติม

ตาราง 35 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต	ความถี่ของคำตอบ
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทั่วถึงนิสิตทุกคน	10
2. ควรเปิดโอกาสให้นิสิตได้เลือกทำกิจกรรมที่ตนสนใจ	8
3. ควรมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์และแฝงจริยธรรมมาก ๆ	4
4. ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดกิจกรรมมากขึ้นกว่าเดิม	4
5. ควรจูงใจนิสิตที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมมาทำกิจกรรมด้วย	1
6. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตแก่อาจารย์ผู้สอน	1
7. ควรจัดกิจกรรมในช่วงเวลาที่นิสิตทุกคนมีเวลาว่าง เช่น ช่วงเวลา หลังเลิกเรียน เป็นต้น	1

จากตาราง 35 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ทั่วถึงนิสิตทุกคน และเปิดโอกาสให้นิสิตได้เลือกทำกิจกรรมที่ตนสนใจ ทั้งนี้ควรมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์และแฝงจริยธรรมมาก ๆ และเพิ่มงบประมาณในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้นกว่าเดิม รวมทั้งจูงใจนิสิตที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมมาทำกิจกรรมด้วย ตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานิสิตแก่อาจารย์ผู้สอน และควรจัดกิจกรรมในช่วงเวลาที่นิสิตทุกคนมีเวลาว่าง เช่น ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน เป็นต้น

ตาราง 36 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	ความถี่ของคำตอบ
1. อาจารย์ที่ปรึกษาควรเอาใจใส่นิสิตมากกว่านี้ รวมทั้งควรระบุเวลาให้นิสิตเข้าพบอย่างชัดเจน	16
2. อาจารย์ที่ปรึกษาควรหาเวลาไปพบกับนิสิตบ้าง เช่น ในโอกาสที่นิสิตได้ร่วมกันจัดกิจกรรมขึ้น	5

จากตาราง 36 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษาว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรเอาใจใส่นิสิตมากกว่านี้ รวมทั้งควรระบุเวลาให้นิสิตเข้าพบอย่างชัดเจน และอาจารย์ที่ปรึกษาควรหาเวลาไปพบกับนิสิตบ้าง เช่น ในโอกาสที่นิสิตได้ร่วมกันจัดกิจกรรมขึ้น

ตาราง 37 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ จากแบบสอบถามปลายเปิด

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ	ความถี่ของคำตอบ
1. ควรจัดกิจกรรมแนะนำอาชีพให้บ่อยครั้งกว่านี้	17
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ โดยประกาศให้ทราบล่วงหน้าอย่างทั่วถึง	11
3. ควรมีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่เชื่อถือได้ และข้อมูลต้องทันสมัย	3
4. ควรมีการบริการแนะนำในหลากหลายอาชีพ	2
5. ควรมีการแนะนำอาชีพแยกกันไปในแต่ละคณะว่าแต่ละคณะ หรือแต่ละสาขาวิชา มีทางเลือกในอาชีพใดบ้าง	2

จากตาราง 37 แสดงว่า นิสิตมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพว่า ควรจัดกิจกรรมแนะนำอาชีพให้บ่อยครั้งกว่านี้ ซึ่งต้องมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ โดยประกาศให้ทราบล่วงหน้าอย่างทั่วถึง รวมทั้งมีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่เชื่อถือได้ และข้อมูลต้องทันสมัย ควรมีการบริการแนะนำในหลากหลายอาชีพ และควรมีการแนะนำอาชีพแยกกันไปในแต่ละคณะว่าแต่ละคณะ หรือแต่ละสาขาวิชา มีทางเลือกในอาชีพใดบ้าง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 385 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ในการประกันคุณภาพการศึกษา คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็น ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต จำแนกเป็น ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ จำนวน 94 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9773

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษา

ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที ส่วนชั้นปี กลุ่มสาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ

4. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็น ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต จำแนกเป็น ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และนำเสนอในเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา โดยรวมว่ามีคุณภาพในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าเกือบทุกด้านมีคุณภาพในระดับมาก ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับปานกลาง ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต ในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ โดยรวมมีคุณภาพในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าทุกด้านมีคุณภาพในระดับปานกลาง

2. นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม และในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ พบว่าไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวม และในด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านหลักสูตรที่นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 และด้านอาจารย์ที่นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม และในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต และด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพที่นิสิตชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และในด้านกระบวนการเรียนการสอน นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันเช่นกัน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าเกือบทุกด้านมีคุณภาพในระดับมาก ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผล ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษามีคุณภาพในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในคู่มือหรือระเบียบการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีรายละเอียดที่ทำให้นิสิตเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่กำลังศึกษาได้อย่างชัดเจน รวมไปถึงมีการชี้แจงรายละเอียดของแต่ละหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนให้นิสิตทราบ และหลักสูตรที่เปิดสอนก็สามารถพัฒนาให้นิสิตมีความรู้ในด้านวิชาการเป็นอย่างดีโดยที่เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัยอยู่เสมอ อีกทั้งยังจัดหลักสูตรได้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในขณะที่การเรียนการสอนภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติก็มีความเหมาะสม มีการกำหนดแผนและระบบการประเมินหลักสูตรอย่างชัดเจน อีกทั้งยังกำหนดให้มีการประเมินหลักสูตรเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อนิสิตที่เข้าศึกษาแต่ละรุ่น สำหรับการดำเนินการประเมินหลักสูตรที่อาศัยข้อมูลจากองค์กร หน่วยงาน หรือแม้กระทั่งจากบุคคลที่หลากหลาย เช่น ข้อมูลจากผู้ใช้ประโยชน์จากบัณฑิต (นายจ้าง) อาจารย์ประจำหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิทุกหลักสูตร และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งนี้ได้มีการนำผลการประเมินทุกครั้งไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรด้วย ส่งผลให้แต่ละหลักสูตรมีความทันสมัยอันจะทำให้นิสิตแต่ละหลักสูตรมีทักษะที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานในปัจจุบันมาก อีกทั้งยังมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในหลักสูตรด้วย ดังที่ ธวัช เต็มบุญ (2548 : 147) ได้กล่าวว่าหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานในปัจจุบัน อีกทั้งควรมีการจัดทำแผนปฏิบัติการในการใช้หลักสูตรในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยควรทำเป็นระยะ ๆ ได้แก่ 1 ปีการศึกษา หรือ 1 ภาคการศึกษา และให้มีการจัดประชุมชี้แจงการใช้หลักสูตรให้อาจารย์ผู้สอนทราบ ทั้งนี้ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2543 : 50) ก็เห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นเรื่องสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างเป็นระบบ และจากผลการวิจัยของ วรณพร จิตรทอง (2546 : 114) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในด้านหลักสูตร นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก

1.2 ด้านอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับรายวิชาที่สอน และสอนตรงตามประมวลการสอนและ/หรือแผนการเรียนการสอนที่ได้อธิบายให้กับนิสิตทราบตั้งแต่ครั้งแรกของการสอน อีกทั้ง

อาจารย์ยังมีสัมพันธภาพที่ดีกับนิสิตโดยการเอาใจใส่ติดตามพฤติกรรมการเรียนของนิสิตอย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นระหว่างการสอน รวมทั้งเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล แสดงให้เห็นว่าอาจารย์มีความรับผิดชอบต่อการสอนเป็นอย่างดี และอาจารย์ยังค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งส่งผลให้อาจารย์มีการพัฒนาความรู้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน สอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544 : 55) ที่กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของอาจารย์คือ ต้องมีความตั้งใจจริงที่จะสอน มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม และมีความยุติธรรม เอาใจและเอาใจใส่ผู้เรียน ทั้งนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย (2544 : 7-11) ได้กำหนดว่า บุคคลที่สามารถดำรงตำแหน่งอาจารย์ในการสอน หลักสูตรระดับปริญญาตรี จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติดังปรากฏในประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2542 และต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ระบุในประกาศรับสมัครคัดเลือกของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้อาจารย์ต้องได้รับการประเมินผลงาน และเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญและความสามารถของตนเองอยู่เสมอ อีกทั้งจากข้อมูลของ ทีก และไกรท์ (Teague ; & Grite. 1980 : 40 - 44) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อตกลงของอาจารย์เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาทางวิชาการ โดยเห็นว่าการให้คำปรึกษาทางวิชาการควรเป็นหน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างหนึ่งของอาจารย์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า หน้าที่ดังกล่าวจะถูกละเลยในข้อตกลงหรือสัญญาและการมอบหมาย หน้าที่การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่อาจารย์อาจต้องเพิ่มคำตอบแทนให้กับอาจารย์ นอกจากนั้นอาจารย์จะไม่สามารถทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ดี ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุน และการยอมรับ ผู้บริหารจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับอาจารย์ให้รับหน้าที่และรับผิดชอบในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และอาจจำเป็นต้องมีงบประมาณสนับสนุน หรือลดภาระงานสอนของอาจารย์ที่ปรึกษาลง และจากผลงานวิจัยของ วรณพร จัตรทอง (2546 : 114) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในด้านการจัดผู้สอน นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก และผลงานวิจัยของ นารีนันกุล (2547 : 108) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ในด้านอาจารย์ ในระดับมาก

1.3 ด้านกระบวนการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีการจัดทำประมวลการสอน/แผนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน อีกทั้งบรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตโดยมีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วม นิสิตได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล รวมทั้งส่งเสริมให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และสามารถแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียน

การสอนในแต่ละรายวิชา ซึ่งส่งผลให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งการจัดตารางสอนมีความเหมาะสม กระบวนการเรียนการสอนมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้เหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานของแต่ละหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดทำปฏิทินการศึกษาประจำปี การศึกษาต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี เพื่อให้ นิสิตได้ทราบกำหนดการเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของแต่ละปีการศึกษา ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544 : 109-110) ระบุว่าวิธีการสอนที่จะทำให้ นิสิตได้รับประโยชน์มากที่สุดคือ การสอนโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นวิธีการสอนสมัยใหม่ที่คำนึงถึงภูมิหลังและความต้องการของนิสิตแต่ละคนเป็นหลัก ในการดำเนินการสอนในชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนอยู่ในฐานะเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ควบคุม เป็นที่ปรึกษา และบ่อยครั้งเป็นผู้รับประสบการณ์จากชั้นเรียนร่วมกับนักศึกษา วิธีการสอนแบบนี้ออกมาในลักษณะเป็นการสอนกลุ่มย่อย มีการอภิปรายโต้แย้งแลกเปลี่ยนความเห็น การทดลองปฏิบัติและการใช้อุปกรณ์การสอนสมัยใหม่เข้าช่วย เพื่อให้ นักศึกษาและอาจารย์หาข้อมูล ข้อสรุป และทางแก้ไขปัญหาร่วมกันในระหว่างการเรียนรู้ ดังผลการวิจัยของ ธวัช เต็มดวง (2548 : 152) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกรมศิลปากร พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะในด้านการจัดทำแผนการสอน คือ ควรมีการจัดทำแผนการสอนและการจัดลำดับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสม เช่น ความยากง่าย ความสอดคล้อง ความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน ควรมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูศรี สะพรั่ง (2549 : 114) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นิสิตเห็นด้วยในระดับมาก

1.4 ด้านนิสิต ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตได้รับการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น ความรับผิดชอบ ความขยัน ความซื่อสัตย์ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ความมีคุณธรรมและจริยธรรม อีกทั้งนิสิตยังมีโอกาสเข้ารับฟังการประชุมและสัมมนาทางวิชาการตามที่แต่ละคนสนใจอย่างแท้จริง ตลอดจนมีโอกาสจัดแสดงผลงานทางวิชาการตามความถนัดของตนเอง ทั้งนี้สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2544 : 33) กล่าวว่า การพัฒนานิสิตเป็นการแสดงความพยายามที่จะทำให้ นิสิตมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ใน 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ ด้านสติปัญญา โดยเน้นเรื่องการใช้ความคิด การวิเคราะห์ด้วยเหตุผล ด้านศีลธรรมโดยให้ยึดมั่นในความเชื่อและแนวทางปฏิบัติของศาสนา และด้านสังคมและวัฒนธรรมของประเทศ เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพเปรียบพร้อมด้วยคุณค่า คุณภาพ และคุณประโยชน์ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนารี รมย์นุกูล (2547 : 109)

ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า ในด้านนักศึกษานั้น นักศึกษาเห็นด้วยในระดับมาก

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา รวมไปถึงการแจ้งผลการศึกษาของนิสิตที่มีความล่าช้ากว่ากำหนด ซึ่งไม่เป็นไปตามกำหนดการที่นิสิตแต่ละคนได้รับข้อมูลมาตั้งแต่เปิดภาคการศึกษา นิสิตยังไม่ได้รับการอธิบายผลการศึกษาของตนเอง และผลของการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้งไม่มีความชัดเจนในการนำมาใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่นิสิตส่งผลให้นิสิตไม่สามารถประเมินตัวเองเพื่อจะทบทวนความรู้ในแต่ละวิชาที่กำหนดได้ไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้ ไพศาล หวังพานิช (2526 : 11-15) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลที่ดีต้องวัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ โดยในการวัดแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งที่ต้องการได้อย่างแท้จริง มีการใช้เครื่องมือที่ดีในการวัดแต่ละครั้ง ถ้าเครื่องมือมีคุณภาพดี ผลการวัดย่อมดีเชื่อถือได้ ในทางตรงข้ามถ้าเครื่องมือไม่ดี ไม่แน่นอนผลการวัดก็ย่อมต้องผิดพลาดคลาดเคลื่อน รวมทั้งต้องมีความยุติธรรมในการวัดผลการศึกษา กล่าวคือการที่จะนำผลการวัดมาเปรียบเทียบกับในกลุ่มหรือนำไปเทียบกับมาตรฐานอย่างอื่น เพื่อจะตัดสินระดับสูงต่ำของความสามารถในการเรียนของผู้เรียนจะต้องเป็นผลการวัดที่ได้มาจากการวัดที่ยุติธรรมกับทุกคน อีกทั้งควรดำเนินการแปลผลได้ถูกต้อง ซึ่งโดยทั่วไปมักมีการแปลผลการสอบอยู่สองลักษณะคือ แปลโดยเปรียบเทียบผลการวัดภายในกลุ่มของผู้เรียนกับเปรียบเทียบมาตรฐานที่มีอยู่ และควรจะใช้ผลการวัดให้คุ้มค่าเนื่องจากการวัดผลที่ดีมิได้มีความมุ่งหมายแต่เพียงการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนว่ามีคุณภาพเป็นเช่นไร ได้หรือตกเท่านั้น แต่ควรมุ่งหวังที่จะค้นหาความเด่นหรือด้อยของผู้เรียน เพื่อจะได้พัฒนาหรือปรับปรุงความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนให้ดีขึ้น ดังนั้นการวัดผลแต่ละครั้งควรจะได้นำผลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ คุ้มค่าการลงทุน และสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่แท้จริงของการวัดผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรณพร จัตทอง (2546 : 120) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในด้านการวัดและประเมินผล นิสิตเห็นว่ามีคุณภาพเหมาะสมในระดับปานกลาง แต่จากผลการวิจัยของ ชูศรี สะพรั่ง (2549 : 122) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลับพบว่า ในด้านการวัดและประเมินผล นิสิตเห็นด้วย ในระดับมาก

1.6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ค่อยเพียงพอกับความต้องการใช้บริการของนิสิต อีกทั้งการจัดเวลาให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของนิสิตไม่ค่อยมีความ

เหมาะสม รวมไปถึงจำนวนหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ภายในห้องสมุด ตลอดจนอุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตไม่ค่อยมีความทันสมัย และยังขาดสถานที่เพื่อการพักผ่อนระหว่างการเรียนของนิสิต ห้องเรียนสำหรับการเรียนกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อยค่อนข้างคับแคบ จำนวนห้องเรียนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิตทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย และศูนย์หนังสือมีขนาดเล็กทำให้หนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่นำมาจำหน่ายไม่ค่อยเพียงพอและไม่ตรงกับความต้องการของนิสิต ถ้าอยู่ในช่วงสอบที่นิสิตต้องใช้ห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือร่วมกันแล้วมักพบว่าที่นั่งอ่านหนังสือในห้องสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต รวมไปถึงห้องประชุมสำหรับนิสิตในห้องสมุดมีขนาดเล็กเกินไปและจำนวนห้องยังไม่เพียงพอ ร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าและวัสดุที่ใช้ในการเรียนยังมีขนาดเล็กทำให้ไม่สนองต่อความต้องการของนิสิตเท่าที่ควร ทั้งนี้ทบวงมหาวิทยาลัย (2543 : 8) ได้ระบุว่าสถาบันอุดมศึกษาพึงจัดปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ มีอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนในหลายรูปแบบ เช่น แบบกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และแบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีห้องสมุด ตำรา หนังสือ วารสารทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการสืบค้นและแสวงหาความรู้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ มีอาณาบริเวณและบรรยากาศที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และการใฝ่รู้ของนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้จากผลการวิจัยของภิรัช รัตนันต์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา นิสิตเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้าน พบว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีการชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์แผนงานด้านกิจกรรมให้นิสิตได้รับทราบ และงบประมาณในการจัดกิจกรรมอาจจะมีไม่เพียงพอหากนิสิตเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก แต่นิสิตก็ไม่ค่อยได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันเท่าที่ควร อีกทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่ค่อยตรงกับความต้องการของนิสิต และเป็นกิจกรรมที่อาจจะไม่ส่งเสริมให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่อตนเอง รวมทั้งไม่มีกิจกรรมที่สร้างสามัคคีกันเพื่อส่วนรวมให้แก่นิสิตเท่าที่ควร เช่น กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมปลูกฝังให้นิสิตรู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น และนิสิตยังอาจจะไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการ กิจกรรม และการประเมินกิจกรรมพัฒนานิสิตด้วย ทั้งนี้หากพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตที่ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 :

7) ได้กำหนดไว้จะพบว่ากิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตนั้นจัดขึ้นมาเพื่อให้ให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในต้วนิสิต อีกทั้งนิสิตจะได้นำความรู้ทางวิชาการบริการสร้างสรรคพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านวัตถุและการดำเนินชีวิต และเพื่อให้ให้นิสิตได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม รวมทั้งเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ส่งเสริมพละนามายและพัฒนาบุคลิกภาพ ตลอดจนเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย อีกทั้ง ชาญชัย อินทรประวัติ (2541 : 12-13) ได้แนะนำแนวทางของการดำเนินงานกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตที่ดีว่า ผู้คิดและผู้ทำกิจกรรมนิสิตนั้นโดยอุดมคติแล้วควรเป็นนิสิตเอง ในบางโอกาสและบางเรื่องกิจกรรมนิสิตอาจคิดและทำโดยสถาบันการศึกษา หรืออาจเป็นการร่วมคิดร่วมทำระหว่างนิสิตกับ บุคลากรของสถาบันก็ได้ อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ควรจะต้องให้ความสนใจมากกว่าคือ ผลประโยชน์ของกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นผลให้เกิดการพัฒนาให้นิสิตให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์นั่นเอง สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งกิจกรรมนิสิตที่จัดขึ้นต้องเป็นเรื่องที่สนุกสนาน ให้ความเพลิดเพลินแก่นิสิต เพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากภารกิจหลักคือการศึกษาเล่าเรียน ที่สำคัญคือกิจกรรมนิสิตต้องไม่ขัดต่อนโยบายของสถาบัน การศึกษา ไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง และไม่ขัดต่อประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม และกิจกรรมนิสิตจะอยู่ภายใต้การดูแลแนะนำและให้ความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายหรือความผิดพลาดอันเนื่องมาจากความด้อยประสบการณ์ของนิสิต ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พบว่านักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมการศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และผลการวิจัยของเนาวรัตน์ กังเม่ง (2543 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิต ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2.2 ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงเวลาที่ยาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมจัดให้นิสิตเข้าพบเป็นช่วงเวลาที่นิสิตกำลังติดภารกิจอย่างอื่น เช่น กำลังเรียน คั่นคว้าข้อมูลในห้องสมุด เป็นต้น อีกทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมอาจไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิตทำให้นิสิตไม่กล้าจะเข้าพบ รวมไปถึงในช่วงที่มีกิจกรรมที่นิสิตร่วมกันจัดขึ้นนั้นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมไม่มีเวลาเข้าร่วมด้วยเท่าที่ควร ทำให้เมื่อนิสิตเกิดปัญหาจากการจัดกิจกรรมก็ขาดที่ปรึกษาที่น่าเชื่อถือและปรึกษาได้ทันที และอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมไม่ได้ปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่นิสิตอย่าง

เพียงพอ หรือแม้กระทั่งการได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมของนิสิตที่จัดกิจกรรมที่อาจยังขาดการประสานงานให้กิจกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี ทั้งนี้สาเหตุประการหนึ่งก็อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมไม่เข้าใจรูปแบบ วิธีการจัดกิจกรรม และเป้าหมายของกิจกรรม/ชมรมเป็นอย่างลึกซึ้ง ดังที่ ชาญชัย อินทรประวัติ (2541 : 20-21) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาท และหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมว่าอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมแต่ละชนิด รวมทั้งควรพัฒนา ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงกิจกรรมที่เห็นว่าไม่ได้รับความสนใจจากนิสิตเท่าที่ควร โดยต้องเน้นความต้องการของนิสิตเป็นหลัก ซึ่งจากผลการวิจัยของ จีรวัฒน์ วิรงกร (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประเภทจำกัดรับ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมควรมี 6 ด้าน คือ ด้านการควบคุมดูแล ด้านการแนะนำและให้คำปรึกษา ด้านการช่วยเหลือและประสานงาน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษา ด้านการประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา และด้านการพัฒนานักศึกษา ทั้งนี้ในส่วนคุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ควรมีคุณลักษณะสำคัญ 4 ประการคือ คุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถ คุณลักษณะด้านเจตคติ คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ และคุณลักษณะด้านทักษะการปฏิบัติงาน

2.3 ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่าคุณภาพในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำการศึกษาต่อรวมทั้งกิจกรรมแนะแนวอาชีพมีอยู่เป็นจำนวนน้อย อีกทั้งการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับสมัครงานก็เป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง นิสิตบางคนไม่ได้รับข้อมูลหรือนิสิตบางคนสนใจที่จะสมัครงานแต่ก็ได้รับข้อมูลการรับสมัครงานก็ปรากฏว่าอยู่ในช่วงที่ปิดรับสมัครไปแล้ว และถึงแม้จะมีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงาน แต่นิสิตก็ไม่ค่อยมีโอกาสเลือกสมัครงานที่ตนเองสนใจและมีความถนัด เนื่องจากตำแหน่งงานที่มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนิสิต เมื่อมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระแก่นิสิตที่สนใจ ก็ปรากฏว่าอาชีพอิสระเหล่านั้นถึงแม้จะเป็นอาชีพเสริมเพิ่มเติมเข้ามาจากการสมัครงานปกติ แต่ก็ไม่มีที่น่าสนใจมากพอที่จะดึงดูดให้นิสิตซึ่งเรียนมาในสาขาวิชาที่ไม่สอดคล้องกับอาชีพอิสระนั้น สำหรับการบริการจัดหางานพิเศษให้นิสิตทำเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนก็เป็นกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อการเรียนของนิสิตทั้งนี้เนื่องจากงานพิเศษเหล่านั้นส่วนมากจะเป็นงานที่นิสิตต้องทำในช่วงเวลาเรียน หรือในช่วงเวลาว่างจากการเรียน เช่น เป็นเจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุด หรือเจ้าหน้าที่ประจำแผนกต่าง ๆ ในสถาบัน เป็นต้น ทำให้เวลาว่างสำหรับการทบทวนความรู้ การทำการบ้านส่งอาจารย์ หรือแม้แต่การทบทวนวิชาที่เรียนมากับเพื่อน ๆ ก่อนสอบก็ทำไม่ได้ อีกทั้งการให้บริการช่วยเหลือในการจัดหางานทำแก่นิสิตก็ยังมีไม่มากเท่าที่ควร และเมื่อนิสิตต้องการคำปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษาก็ยังไม่มีผู้ที่มีประสบการณ์ที่จะให้ความชัดเจนในเรื่อง

เหล่านี้โดยตรงได้ ดังที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2534 : 21-24) กล่าวว่า การจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษานั้นมีหลักการสำคัญที่ควรยึดถือเพื่อให้ประกอบการพิจารณาในการจัดบริการแนะแนวอาชีพให้มีประสิทธิภาพกล่าวคือ การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักสิทธิและเสรีภาพของบุคคล นักแนะแนวอาชีพตระหนักในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการที่จะเลือกอาชีพของตน การแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่อง การที่จะเลือกอาชีพได้นั้นบุคคลจะต้องมีความสามารถในการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน ซึ่งจำเป็นต้องมีข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่ทันต่อเหตุการณ์ที่มีปริมาณมากและมีความถูกต้องดีผู้ทำหน้าที่แนะแนวอาชีพต้องมีคุณสมบัติของนักแนะแนวที่ดี และได้รับการฝึกอบรมมาทางด้านการแนะแนวโดยเฉพาะ ตลอดจนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม กล่าวคือ เป็นคนที่มีความจริงใจ มีเมตตา ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความอบอุ่น เป็นมิตร สุขุม มีวิจารณญาณที่ดี ควรมีการประสานงานภายนอกสถาบัน การบริการแนะแนวอาชีพของสถาบันมีความจำเป็นต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ระหว่างบริการแนะแนวอาชีพของสถาบันอื่น ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมแรงงาน บริษัทห้างร้าน เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิมพ์พร ทะกอง (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตมีทัศนะต่อการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยรวมในระดับปานกลาง

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตชายและหญิง ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชายและหญิงได้รับประสบการณ์จากการศึกษาที่เหมือนกัน คือ ในด้านหลักสูตร นิสิตชายและหญิงได้รับคู่มือระเบียบการและหลักสูตรการศึกษาซึ่งมีรายละเอียดที่ทำให้นิสิตเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่กำลังศึกษา มีการชี้แจงรายละเอียดของหลักสูตรและวิธีการสอน รวมถึงแผนการเรียนที่กำหนดให้นิสิตเรียนตลอดทั้งปีตลอดจนเนื้อหาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ในด้านอาจารย์นั้นนิสิตชายและหญิงอาจได้รับการสอนจากอาจารย์ในแต่ละรายวิชา อีกทั้งสัมพันธภาพของอาจารย์กับนิสิต การติดตามพฤติกรรมเรียนของนิสิต การพัฒนาความรู้ทันของอาจารย์ รวมทั้งการใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียน และการเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล ในด้านกระบวนการเรียนการสอนนิสิตอาจมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา รวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นส่งเสริมให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บรรยายภาคในห้องเรียน และอาจารย์สอนโดยเน้นความสนใจของนิสิตทั้งชายและหญิง อีกทั้งกิจกรรม

การเรียนการสอนนั้นฝึกให้นิสิตคิดอย่างเป็นระบบและกระตุ้นความสนใจในการเรียนแก่นิสิตชายและหญิงได้เท่า ๆ กัน ในด้านนิสิต นิสิตชายและหญิงอาจได้รับการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ เช่น ความขยันอดทน ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทักษะการทำงาน รวมทั้งในด้านคุณธรรมและจริยธรรม และเมื่อมีการประชุมสัมมนาทางวิชาการนิสิตก็มีโอกาสเข้าร่วมรับฟังและจัดแสดงผลงานทางวิชาการตามความสนใจของนิสิตแต่ละคน ด้านการวัดและประเมินผล นิสิตชายและหญิงอาจได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดผลแต่ละรายวิชาจากอาจารย์ประจำวิชานั้น ๆ และนิสิตอาจมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา รวมทั้งการรับทราบผลการศึกษาของตนเองของนิสิต เกณฑ์การวัดและประเมินผล และอาจมีการนำผลของการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้งมาใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ และในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา นิสิตชายและหญิงอาจพบว่ามีการให้บริการสืบค้นข้อมูล มีการให้บริการร้านค้า จำนวนห้องเรียนมีเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนิสิตทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย รวมทั้งมีสถานที่พักผ่อนระหว่างเรียนให้กับนิสิต ทั้งนี้ถึงแม้ว่านิสิตชายและหญิงจะมีความผิดแผกในการตอบสนองต่อสังคมต่างกัน โดยนิสิตหญิงมีความเจริญทางสังคมได้เร็วและดีกว่านิสิตชาย (ทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538 : 31) แต่อาจได้รับประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เหมือนกัน จึงส่งผลให้นิสิตมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นารี รมย์นุกูล (2547 : 113) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่านักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตชายและหญิง ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม และในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชายและหญิงอาจได้รับประสบการณ์เหมือนกัน ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา กล่าวคือนิสิตอาจได้รับการจัดเวลาให้นิสิตเข้าพบกับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรม การปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนิสิต การเข้าพบอาจารย์ของนิสิตที่มีปัญหาด้านกิจกรรม รวมทั้งบุคลิกและการให้คำแนะนำของอาจารย์เหล่านี้ที่เหมือนกัน รวมทั้งในด้านการให้บริการแนะแนวเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งมีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงานให้กับนิสิต การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และการให้บริการช่วยเหลือ การจัดหางานให้นิสิตนั้นเป็นการจัดกิจกรรมด้านการบริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพให้นิสิตทั้งชายและหญิงแบบเดียวกัน จึงทำให้นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ที่นิสิตชายและหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้ว่านิสิตชายและหญิงจะได้รับ

จะได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เหมือนกันแต่กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจได้รับความสนใจจากนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย รวมถึงนิสิตหญิงอาจมีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการและกิจกรรมมากกว่านิสิตชาย และกิจกรรมที่จัดขึ้นอาจเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะโดยธรรมชาติของนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย ดังที่ มุกดา ศรีพวงค์ (2542 : 51) ได้กล่าวว่า โดยธรรมชาติของชายและหญิงมีความแตกต่างกันซึ่งเป็นผลมาจากความแตกต่างด้านพันธุกรรม พื้นฐานครอบครัว การศึกษา สภาพแวดล้อม และกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เช่น พฤติกรรม ความสนใจ อุปนิสัย ทำให้เพศชายและเพศหญิงอาจมีมุมมองต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พบว่านักศึกษาชายและหญิงมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวม และในด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตแต่ละชั้นปีได้รับประสบการณ์จากการศึกษาที่เหมือนกันทั้งในด้านกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา บรรยากาศในห้องเรียน และการสอนของอาจารย์ รวมทั้งการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ เช่น ความขยันอดทน ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม ทักษะการทำงาน รวมทั้งในด้านคุณธรรมและจริยธรรม และเมื่อมีการประชุม สัมมนาทางวิชาการนิสิตก็มีโอกาสเข้าร่วมรับฟังและจัดแสดงผลงานทางวิชาการตามความถนัดและความสนใจตลอดจนความสามารถของนิสิตแต่ละชั้นปี ในการวัดและประเมินผลนิสิตได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดผลแต่ละรายวิชาจากอาจารย์ประจำวิชานั้น ๆ รับทราบเกณฑ์การวัดและประเมินผลเช่นเดียวกัน และในด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา นิสิตแต่ละชั้นปีได้รับการบริการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัยและสืบค้นสะดวก การบริการร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าและวัสดุที่ใช้ในการเรียนตรงตามความต้องการ ได้เรียนในห้องเรียนที่เหมาะสมกับจำนวนนิสิตทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย รวมทั้งมีสถานที่พักผ่อนระหว่างเรียนเช่นเดียวกัน จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกกับการเรียนการสอนของ วูล์ฟอล์ค (Woolfolk, 1995 : 202) ที่ได้กล่าวว่า ทั้งอารมณ์และเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนจะมีอิทธิพลในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ อยากรู้ อยากเห็น อยากเรียน ทุกมเทกำลังความสามารถในการเรียนอย่างเต็มที่จนประสบความสำเร็จในการเรียนตามเป้าหมายที่ได้วางเอาไว้ ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงควรทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน โดยการจัดห้องเรียนให้น่าเรียน

สะอาด และอากาศถ่ายเทสะดวก และเน้นให้ผู้เรียนมีการแข่งขันหรือทำงานเป็นกลุ่ม มากกว่าการทำงานเป็นรายบุคคล และถ้าในการเรียนนั้นต้องมีการฝึกฝนทักษะในการเรียนรู้ก็ต้องทำให้การฝึกมีความสนุกสนาน หากผู้เรียนมีความวิตกกังวล ต้องพยายามช่วยให้ผู้เรียนได้พบกับความสำเร็จ และผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ตลอดจนมีเทคนิคการสอนและการถ่ายทอดความรู้ที่ดี รู้จักใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม เข้าใจและสนใจผู้เรียนทุกคนโดยไม่เลือกว่าผู้เรียนคนใดฉลาดหรือไม่ฉลาด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูศรี สะพรั่ง (2549 : 127) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านหลักสูตร นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชั้นปีที่ 1 เพิ่งเข้าศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทำให้อาจไม่เข้าใจหลักสูตร และแผนการเรียน ซึ่งหลักสูตรในระดับปริญญาตรีมีความแตกต่างกับหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่นิสิตชั้นปีที่ 1 ได้ศึกษามา ถึงแม้จะมีคู่มือการศึกษาตามหลักสูตร แต่นิสิตก็ยังไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากหลักสูตรปริญญาตรีแบ่งการสอนออกเป็นหมวดวิชาคือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเอก และหมวดวิชาเลือกเสรี และในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไป ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2 ผ่านการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีมาแล้ว 1 ปี และได้เรียนในรายวิชาในหมวดวิชาเอกบ้างแล้ว ทำให้เข้าใจหลักสูตรมากขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในด้านหลักสูตรแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูศรี สะพรั่ง (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านอาจารย์ นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชั้นปีที่ 1 อาจยังไม่คุ้นเคยกับอาจารย์ผู้สอน เมื่อนิสิตมีปัญหาก็ไม่ได้ปรึกษากับอาจารย์ ในขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความสนิทสนมและคุ้นเคยกับอาจารย์มากกว่า โดยเฉพาะนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่รายวิชาที่เรียนส่วนมากเป็นวิชาเอกของหลักสูตร ซึ่งได้เรียนกับอาจารย์ประจำสาขาวิชาซึ่งมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นทำให้นิสิตเห็นว่าอาจารย์มีคุณวุฒิ และความรู้ความสามารถเหมาะสมกับวิชาที่สอน รวมทั้งทำให้มีโอกาสใกล้ชิดและขอคำปรึกษากับอาจารย์ได้โดยสะดวก และหากมีปัญหาในห้องเรียนก็สามารถสอบถามหรือแสดง

ความคิดเห็นได้ทันที ดังนั้นหากอาจารย์มีสัมพันธภาพที่ดีกับนิสิตมากเท่าใดก็จะทำให้นิสิตได้รับความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ จากอาจารย์มากขึ้น เพราะนิสิตจะมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตัวเอง รวมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนั้นกับนิสิตด้วยกันเองและกับอาจารย์ผู้สอน หรือกับบุคคลอื่นที่มีส่วนในการเรียนการสอน โดยมีอาจารย์ผู้สอนคอยชี้แนะแนวทาง ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่ออาจารย์ในทางที่ดีขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2543 : 10-11) ที่กล่าวว่าบทบาทของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงจากการที่เคยสอนอย่างเดียวเป็นมีภาระใหม่ ๆ เกิดขึ้น ได้แก่ การเปลี่ยนบทบาทมาเน้นที่สร้างองค์ความรู้ การพัฒนาการสอนโดยเน้นกระบวนการสอนเชิงสร้างสรรค์ การเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม การดูแลศิลปวัฒนธรรมของชาติ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และการดูแลคุณภาพและมาตรฐาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูศรี สะพรั่ง (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวม และในด้านการส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต และด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในด้านการส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต นิสิตอาจไม่ค่อยได้รับการชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์แผนงานด้านกิจกรรมให้ทราบเท่าที่ควร รวมทั้งอาจไม่ค่อยมีการส่งเสริมให้นิสิตแต่ละชั้นปีเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างทั่วถึง และกิจกรรมที่จัดขึ้นอาจไม่เน้นส่งเสริมให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่อตนเองหรือเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความเป็นประชาธิปไตย รวมทั้งอาจไม่ค่อยส่งเสริมให้นิสิตรู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและด้านคุณธรรมจริยธรรม อีกทั้งนิสิตอาจได้รับการจัดเวลาให้เข้าพบเหมือนกัน รวมไปถึงปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนิสิต การเข้าพบอาจารย์ของนิสิตที่มีปัญหาด้านกิจกรรม รวมทั้งบุคลิกและการให้คำแนะนำของอาจารย์ ตลอดจนรูปแบบและวิธีจัดกิจกรรม และในด้านการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ การจัดกิจกรรมนัดพบแรงงานให้กับนิสิต การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และการให้บริการช่วยเหลือ การจัดหางานให้แก่นิสิต เหล่านี้ที่นิสิตแต่ละชั้นปีอาจได้รับประสบการณ์เหมือนกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาสุวัฒน์ ปรีธปริง (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต พบว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีทัศนะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านการให้บริการแนะแนวเกี่ยวกับอาชีพ พบว่านิสิตชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า กำลังจะจบการศึกษา ในขณะที่เดียวกันก็กำลังค้นหาแหล่งงาน เพื่อจะสมัครเข้าทำงานตามความสนใจและความถนัดของนิสิตแต่ละคน ทำให้เห็นว่ามีกิจกรรมนัดพบ แรงงาน และกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ตลอดจนบริการจัดหางานต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี อีกทั้งนิสิตก็ต้องการคำปรึกษาจากอาจารย์เกี่ยวกับการประกอบอาชีพมากขึ้น ทั้งนี้กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจจะเน้นหนักไปที่นิสิตที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาอย่างนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มากกว่านิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งยังต้องศึกษาเรียนรู้ตามหลักสูตรอีกมาก และหากนิสิตชั้นปีที่ 2 ต้องการงานพิเศษเพื่อหารายได้ระหว่างที่ศึกษาอยู่ก็สามารถทำได้ แต่อาจจะไม่ได้รับการส่งเสริมให้ทำงานประจำ เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนิสิต และเมื่อนิสิตชั้นปีที่ 2 เริ่มที่จะคิดถึงการหางานในอนาคต ก็อาจจะไม่สามารถปรึกษากับอาจารย์ผู้สอนได้เนื่องจากไม่ใช่ อาจารย์ประจำสาขาที่นิสิตศึกษาอยู่ ทำให้ไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนจากอาจารย์ผู้สอน แต่หากนิสิต ค้นหาด้วยตนเองก็ไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควรด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ดังที่ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2534 : 21-24) กล่าวว่าบุคคลจะต้องมีระดับวุฒิภาวะที่สูงพอที่จะวิเคราะห์ตนเอง และวิเคราะห์ อาชีพได้อย่างดี และสามารถใช้วิจารณ์ญาณตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ตนเองและการวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน และเพ็ญพิไล ประเสริฐสม (2542 : 88) ได้ศึกษาอนาคตภาพของการ จัดบริการแนะแนวอาชีพ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักแนะแนวอาชีพควรช่วยให้นิสิต มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างอาชีพให้กับตนเองเพื่อรองรับปัญหาการว่างงานในอนาคต อีกทั้งควรมีการ ส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรมภาษาต่างประเทศแก่นิสิตที่สนใจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพิพร ทะกอง (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวอาชีพ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีทัศนะต่อการ จัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไม่แตกต่างกัน

7. นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นแตกต่างกับ นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาใน แต่ละด้านพบว่า ด้านอาจารย์ และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในด้านอาจารย์ นิสิตแต่ละกลุ่มสาขาวิชาอาจเห็นว่าอาจารย์ มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่สอนเหมือนกัน ทั้งนี้รวมถึงสัมพันธภาพของอาจารย์กับนิสิต การติดตามพฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิต การพัฒนาความรู้ของอาจารย์ รวมทั้งการใช้อุปกรณ์และสื่อ การเรียน และการเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล ในด้าน

ปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา นิสิตแต่ละกลุ่มสาขาวิชาอาจได้รับประสบการณ์ที่เหมือนกันทั้งการให้บริการ สืบค้นข้อมูล การให้บริการร้านค้า จำนวนห้องเรียนทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย และมีสถานที่พักผ่อน ระหว่างเรียน จากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นในด้านอาจารย์ และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภิราษ รัตนันต์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบทัศนะที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิต สาขาวิชาต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านสื่อการสอน และปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านหลักสูตร นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรที่จัดให้แก่ นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาผ่านเอกสารทางวิชาการ ไม่ค่อยมีการทดลองในห้องปฏิบัติการ หรือการฝึกปฏิบัติงานนอกห้องเรียนเหมือนกับนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพที่นอกจากจะเน้น การศึกษาภาคปฏิบัติแล้วยังต้องมีการทดลองให้เห็นจริงตามทฤษฎีอีกด้วย หากพิจารณาถึงความ ทันสมัยของหลักสูตรก็จะพบว่าหลักสูตรในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีรายวิชา ส่วนหนึ่งที่เน้นศึกษาข้อมูลทางวิชาการในอดีต เช่น วิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งอาจทำให้นิสิตเห็นว่าเนื้อหา รายวิชาในหลักสูตรไม่ค่อยมีความทันสมัย ส่งผลให้นิสิตเห็นว่าเป็นรายวิชาที่ไม่มีการปรับปรุงหลักสูตร ในขณะที่นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ นิสิตต้องต้องอาศัยข้อเท็จจริงที่นิสิตค้นพบจากการ ทดลอง หรือจากการศึกษาภาคปฏิบัติ ทำให้นิสิตค้นพบด้วยตนเองและข้อมูลที่ได้ก็ใหม่อยู่ และอาจ เป็นผลมาจากหลักสูตรที่จัดให้แก่ นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพนั้นมีการชี้แจงรายละเอียด ของหลักสูตรให้นิสิตทราบ อีกทั้งแผนการศึกษาที่กำหนดให้แก่ นิสิตได้ศึกษาตลอดทั้งหลักสูตร และ หลักสูตรพัฒนาให้นิสิตมีทักษะในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน รวมไปถึงการจัดหลักสูตร ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม มากกว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2543 : 1) กล่าวว่าหลักสูตรจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี และสอดคล้องกับ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจำเป็นจะต้องมี การประเมินหลักสูตรก่อนเพื่อจะดูว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่เหมาะสมหรือไม่เพียงใด มีจุดเด่นจุดด้อยที่ใด มีปัญหาหรือข้อบกพร่องอย่างไรเพื่อจะได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นให้ทันสมัยและ เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งของประเทศและของโลก จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ นิสิตกลุ่มสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย

ของ นารี รมย์นุกูล (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มคณะวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในด้านหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่จัดให้แก่ นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความหลากหลาย อีกทั้งเป็นนิสิตที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาชีพที่ต้องใช้ความรู้เฉพาะด้านไปปฏิบัติงานเมื่อสำเร็จการศึกษา จึงต้องมีกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติงานจริงเพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญ มากกว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อีกทั้งอาจเป็นผลมาจากการจัดทำแผนการสอน การเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นความสนใจของนิสิต และบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิต รวมทั้งการเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพอาจจัดกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวได้เป็นที่พอใจของนิสิต มากกว่ากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อีกทั้ง วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544 : 109-110) ได้กล่าวถึงการสอนสมัยใหม่ว่า เป็นการสอนโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในการสอนต้องคำนึงถึงภูมิหลังและความต้องการของนักศึกษาแต่ละคนเป็นหลัก อาจารย์ผู้สอนอยู่ในฐานะเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ควบคุม เป็นที่ปรึกษา และบ่อยครั้งเป็นผู้รับประสบการณ์จากชั้นเรียนร่วมกับนักศึกษา วิธีการสอนแบบนี้ออกมาในลักษณะเป็นการสอนกลุ่มย่อย มีการอภิปรายโต้แย้งแลกเปลี่ยนความเห็น การทดลองปฏิบัติและการใช้อุปกรณ์การสอนสมัยใหม่เข้าช่วย เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์หาข้อมูลข้อสรุป และทางแก้ไขปัญหาร่วมกันในระหว่างการเรียนรู้ วิธีนี้จะทำให้การศึกษาได้ผลประโยชน์ที่สุด สร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ นำความสนุกสนานและความพอใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน จากเหตุผลดังกล่าวอาจส่งผลให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นด้านกระบวนการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภิราศ รัตนันต์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบทัศนะที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของ นิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีทัศนะต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

ด้านนิสิต นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพอาจได้รับการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความขยันและอดทน การมีปฏิสัมพันธ์ มีทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม รวมถึงความมีคุณธรรมและจริยธรรม อย่างเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของนิสิตมากกว่ากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งนี้ในการศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ และมีลักษณะส่วนบุคคลเพื่อไปปฏิบัติงาน และมีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้นั้น บัณฑิตที่พึงประสงค์ควรประกอบด้วย การมีคุณลักษณะที่สำคัญได้แก่ ความเป็นผู้นำ การมีส่วนร่วมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม การสร้างความรู้และพัฒนาการนำไปใช้ปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการ การมีคุณธรรม การเป็นผู้มีวัฒนธรรมสันติ การเป็นผู้มีความทันสมัยและมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้มีสติปัญญา การเป็นผู้ใฝ่รู้ มีความสามารถในการใช้ภาษา มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความเป็นประชาธิปไตย (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. 2543 : 68-70) จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาต่าง ๆ มีความคิดเห็นในด้านนิสิตแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นารี รมย์นุกูล (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มคณะวิชาต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในด้านนิสิตไม่แตกต่างกัน

และด้านการวัดและประเมินผล นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษย์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้มหาวิทยาลัยจะมีคำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล อีกทั้งการวัดและประเมินผลที่จัดขึ้นใช้เกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งสถาบัน โดยให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินผล รวมทั้งคำนึงถึงความรวดเร็วในการแจ้งผลการศึกษาแก่นิสิต รวมไปถึงการอธิบายผลการศึกษาแก่นิสิต แต่ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผลเหล่านี้อาจเป็นที่พอใจของนิสิตนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มากกว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งนี้ ไพศาล หวังพานิช (2526 : 11-15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ถือว่าเป็นหลักของการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาไว้ว่า การวัดและประเมินผลที่ดีนั้นต้องวัดให้ตรงจุดประสงค์โดยใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ มีความยุติธรรม รวมทั้งต้องแปลผลของการวัดได้ถูกต้อง และใช้ผลของการวัดนั้นได้อย่างคุ้มค่า จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นิสิต

กลุ่มสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับวรรณพร จัตรทอง (2546 : 123) ที่ได้เปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามความคิดเห็นของนิสิต พบว่านิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในด้านการวัดและประเมินผล

8. นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในด้านการส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต นิสิตในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาอาจได้รับประสบการณ์แบบเดียวกันกล่าวคือ ได้รับการชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์แผนงานด้านกิจกรรมให้ทราบ รวมทั้งการส่งเสริมให้นิสิตแต่ละชั้นปีเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความเป็นประชาธิปไตย รวมทั้งรู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการมีคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ โดยรวมและรายด้าน 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนบุคคล และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบกิจกรรมบังคับทั้งโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน สำหรับในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษานั้นนิสิตอาจได้รับการจัดเวลาให้เข้าพบเหมือนกัน รวมไปถึงปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์ที่มีต่อนิสิต การเข้าพบอาจารย์ของนิสิตที่มีปัญหาด้านกิจกรรม รวมทั้งบุคลิกและการให้คำแนะนำของอาจารย์ ตลอดจนรูปแบบและวิธีจัดกิจกรรม ส่วนในด้านการจัดกิจกรรมให้คำแนะนำวิชาชีพ การจัดกิจกรรมนัดพบแรงงานให้กับนิสิต การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และการให้บริการช่วยเหลือ การจัดหางานให้แก่ นิสิต เหล่านี้ที่นิสิตแต่ละชั้นปีอาจได้รับประสบการณ์เหมือนกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมหวังชัย เจริญสุรากรณ์ (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้ นิสิตจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันแต่ก็ได้รับประสบการณ์จากการเรียนที่เหมือนกัน เช่น มี

การจัดหลักสูตรที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของนิสิต การชี้แจงรายละเอียดของหลักสูตร และวิธีการสอนให้นิสิตทุกคนทราบอย่างทั่วถึง อาจารย์สัมพันธภาพที่ดีกับนิสิตทำให้นิสิตมีความกล้าที่จะขอคำปรึกษาจากอาจารย์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นส่งเสริมให้นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียน บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนที่ฝึกให้นิสิตคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมทั้งได้รับการส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกลุ่มเพื่อน มีโอกาสจัดแสดงผลงานทางวิชาการและเข้าร่วมรับฟังการประชุมและสัมมนาทางวิชาการ ได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลแต่ละรายวิชาจากอาจารย์ มีการใช้คอมพิวเตอร์และห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าข้อมูล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภิราศ รัตนันต์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบทัศนะที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยรวมไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ผลการวิจัยของ ชูศรี สะพรั่ง (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง ในด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางในด้านวิธีการสอน และด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

10. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจไม่ค่อยส่งเสริมให้นิสิตมีพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมเท่าที่ควร ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันไม่ได้ส่งผลต่อการทำกิจกรรมของนิสิต อีกทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นส่งเสริมให้นิสิตได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ความเป็นประชาธิปไตย รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรมและจริยธรรม และนิสิตยังมีส่วนร่วมในการประเมินกิจกรรมเหล่านั้นเหมือนกัน เนื่องจากนิสิตได้ทำกิจกรรมเดียวกัน สำหรับกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตที่ได้นั้น ชาญชัย อินทรประวัติ (2541 : 12-13) ได้แนะนำไว้อย่างน่าสนใจว่า ผู้คิดและผู้ทำกิจกรรมนิสิตนั้นโดยอุดมคติแล้วควรเป็นนิสิตเอง ทั้งนี้การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตจะต้องเป็นไป

ด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งกิจกรรมนิสิตที่จัดขึ้นต้องเป็นเรื่องที่สนุกสนาน ให้ความเพลิดเพลินแก่นิสิตเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากภารกิจหลักคือ การศึกษาเล่าเรียน อีกทั้งกิจกรรมนิสิตต้องไม่ขัดต่อนโยบายของสถาบันการศึกษา ไม่ขัดต่อกฎหมาย บ้านเมือง และไม่ขัดต่อประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม และกิจกรรมนิสิตจะอยู่ภายใต้การดูแล แนะนำและให้ความช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายหรือความผิดพลาดอันเนื่องมาจากความด้อยประสิทธิภาพของนิสิต ในด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษานั้น อาจารย์จะทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำหรือเสนอแนะแนวทางที่ถูกต้องในฐานะที่เป็นผู้มีประสบการณ์มากกว่าให้แก่นิสิต รวมทั้งจัดเวลาให้นิสิตเข้าพบ ปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิตเหมือนกันหมดทุกคนโดยไม่มีการแบ่งแยกว่านิสิตแต่ละคนมีผลการเรียนอยู่ในระดับใด และในด้านการให้บริการ แนะนำเกี่ยวกับอาชีพนั้น มีการให้บริการช่วยเหลือในการหางานทำให้นิสิต ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษา รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระแก่นิสิตที่สนใจ มีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงาน และมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับสมัครงานให้นิสิตทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตไม่แตกต่างกัน แต่ถึงแม้นิสิตจะได้รับประสบการณ์จากกิจกรรมพัฒนานิสิตที่เหมือนกันก็ยังไม่ทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งเหตุผลหลักนั้นอาจเกิดจากตัวของนิสิตแต่ละคนที่น่าประสบการณ์เหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับตัวเองได้มากน้อยแตกต่างกัน จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ หวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยรวมและเป็นรายด้าน 6 ด้าน คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านวิชาการ ด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษา และด้านการปกครองตนเองตามวิถีทางประชาธิปไตย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร จากผลการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านหลักสูตร นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก เพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรมีการปรับปรุงหลักสูตรที่ตรงต่อความต้องการของนิสิตโดยมีการ

นำเอาข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลการทำงานของบัณฑิต รวมถึงความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรที่จบการศึกษา และความคิดเห็นของนายจ้าง มาใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับ ทั้งนี้ ข้อมูลที่นำมาประเมินหลักสูตรนั้นต้องมีความเป็นปัจจุบัน และอาจคาดหวังในอนาคตได้ด้วย

2. ด้านอาจารย์ จากผลการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอาจารย์ นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก เพื่อให้การพัฒนาอาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านได้ทำวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยนำองค์ความรู้จากงานวิจัยมาเป็นองค์ประกอบหลักของการสอน อันจะทำให้นิสิตได้รับความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงและเป็นความรู้ใหม่อีกด้วย และเป็นการกระตุ้นความสนใจอันจะนำไปสู่การเรียนรู้ของนิสิตอีกทางหนึ่ง

3. ด้านกระบวนการเรียนการสอน จากผลการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านกระบวนการเรียนการสอน นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนมีรูปแบบการสอนที่หลากหลาย โดยอาจประเมินจากนิสิตว่ามีความสนใจต่อรูปแบบการสอนแบบใดมากที่สุด ทั้งนี้ นิสิตแต่ละกลุ่มอาจมีความสนใจต่อรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน ดังนั้น ถึงแม้ว่าอาจารย์จะสอนในเนื้อหาเดียวกัน แต่รูปแบบการสอนนั้นอาจต้องเปลี่ยนแปลงไปตามความสนใจของนิสิต

4. ด้านนิสิต จากผลการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านนิสิต นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก เพื่อให้ นิสิตมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรมีนโยบายในการพัฒนานิสิตที่ชัดเจน และนิสิตสามารถปฏิบัติได้ตรงกัน

5. ด้านการวัดและประเมินผล จากการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการวัดและประเมินผล นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง เพื่อให้การวัดและประเมินผลมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรให้ความสำคัญกับการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้งป้อนกลับไปให้นิสิต เพราะเมื่อนิสิตพบว่าตัวนิสิตเองมีข้อดีหรือข้อด้อยในด้านใด ก็จะสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงตัวเองได้ในทันที

6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา จากการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง เพื่อให้ปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรเสริมปัจจัยเกื้อหนุนที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น จำนวนคอมพิวเตอร์ในแต่ละคณะและแต่ละสาขาวิชา จำนวนและความทันสมัยของตำรา หนังสือและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ ในหอสมุด จำนวนห้องเพื่อการประชุมของนิสิตในหอสมุด เป็นต้น

7. ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต จากการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง เพื่อให้กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จัดขึ้นในแต่ละครั้งให้ทั่วถึงนิสิตทุกคนโดยการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายแนวทาง ทั้งนี้ควรมีการสำรวจว่าการประชาสัมพันธ์กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิตแนวทางใดที่สามารถเข้าถึงนิสิตได้มากที่สุด ในส่วนของกิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีความหลากหลายเพื่อให้ตรงกับความต้องการของนิสิต

8. ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา จากการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง เพื่อให้ระบบอาจารย์ที่ปรึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรกำหนดให้อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมระบุเวลาที่ให้นิสิตเข้าพบอย่างชัดเจนและเหมาะสม อีกทั้งสามารถตรวจสอบได้โดยผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมต้องมีความรู้ความสามารถในกิจกรรมนั้น ๆ และมีเวลาเพียงพอที่จะดูแลการทำกิจกรรมของนิสิตได้

9. ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ จากการศึกษาพบว่าในองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ นิสิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับปานกลาง เพื่อให้การให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงควรจัดหาแหล่งงานให้แก่ นิสิตโดยอาจประเมินจากนิสิตที่กำลังสำเร็จการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาว่าสามารถเข้าทำงานในตำแหน่งใด ๆ ได้บ้าง และต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้นิสิตได้รับทราบอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต และบัณฑิตที่จบการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษากลุ่มต่าง ๆ ของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน เกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษา ตามองค์ประกอบคุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด

2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละองค์ประกอบในเชิงลึก

3. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์. (2547). พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปแบบกิจกรรมบังคับ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤติมา ประทุมฟาง. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิตติยาพร สาริพันธ์. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรกช อัดตวิริยะนุภาพ. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กรทิพย์ ศรีครุฑ. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. (2543). มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษา.
- คมเพชร จัตรศุกกุล. (2521). บริการสนเทศ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จตุพล ยงศร. (2547). การศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรโรงเรียน นายเรืออากาศ กองบัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิรวัดน์ วีรังกร. (2539). รูปแบบการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐ ประเภทจำกัดรับ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ปริญญาโท กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณาจารย์. (2548). อนาคตอุดมศึกษาไทยภายใต้กระแสการค้าเสรี ข้ามชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรัส สุวรรณเวลา. (2545). *อุดมศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 จิตรชัย ขอจันทร์กลาง. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ทีมมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.

ชาญชัย ศรีไธยาพร. (2537). *หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: อัดสำเนาเย็บเล่ม.
 ชาญชัย อินทรประวิติ. (2541). *ปั้นเด็กให้เป็นบัณฑิต*. นครราชสีมา: สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ชูศรี สะพรั่ง. (2549). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนการสอน
 ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ณัฐวิทย์ แสงเทียน. (2547). *ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการ
 หน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทบวงมหาวิทยาลัย. (2539). *ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ:
 เอกสารรายงานการสัมมนาวิชาการ.

ทบวงมหาวิทยาลัย. (2542). *ศตวรรษใหม่อุดมศึกษาไทย : บทเรียนจากการปฏิรูปอุดมศึกษา
 นานาประเทศ*. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.

_____. (2541). *แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
 แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2542). *การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2543). *การจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานของทบวงมหาวิทยาลัยตาม
 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. อนุสารอุดมศึกษา. 26(259) : 11-23.

_____. (2543). *การปฏิรูปอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของ
 ทบวงมหาวิทยาลัย*. อนุสารอุดมศึกษา. 26(259) : 8-11.

_____. (2543). *รายงานการวิจัยเอกสาร เรื่องระบบการวัดและประเมินผลผู้เรียนระดับอุดมศึกษา
 ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอน
 ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

_____. (2544ข). *นโยบาย แนวทาง และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา.
 ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2538). *กำเนิดและพัฒนาการของมนุษย์ : ความแตกต่างระหว่างบุคคล จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง.
- ทีศนา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมร บัวศรี. (2531). *ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- อวัช เต็มญวน. (2548). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกรมศิลปากร. ปริญญาโท กศ.ด. (การอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นารี รมย์นุกูล. (2547). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ กังเม้ง. (2543). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญศิริ อนันตเศรษฐ. (2544). *การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะพัฒน์ สุนทรศาสตร์. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). *การบริหารวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมการศึกษา.
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2543. (2543, 3 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 117 ตอนที่ 9ก. หน้า 1-28.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74ก. หน้า 1-41.
- พระมหาสุววัฒน์ ปรีอปรัง. (2548). *ทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- _____. (2546). สรุปผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี พ.ศ. 2537 – 2545. กรุงเทพฯ. อัดสำเนาเย็บเล่ม.
- _____. (2547). หนังสือรายชื่อบัณฑิตที่ได้รับพระราชทานปริญญาบัตร ประจำปี 2547. กรุงเทพฯ: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มุกดา ศรีพียงค์. (2542). พัฒนาการมนุษย์ พันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม : จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ยาใจ เพชรสงฆ์. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รพีภัทร มณีวงศ์. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งลาวัณย์ สุรเกียรติชัย. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลิขิตกุล กุลรัตนรักษ์. (2547). การศึกษาประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของนิสิต. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. (2523). การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันชัย ศิริชนะ. (2537). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). ลักษณะทางธรรมชาติของผู้เรียนอุดมศึกษา, การพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณพร จัตรทอง. (2546). การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วรัญญา เทศนา. (2547). *ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2526). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2543). *การพัฒนาหลักสูตรอุดมศึกษา*. ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ศรันยา เกตุแก้ว. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักรินทร์ สุปุญ. (2544). *การศึกษาการใช้หลักสูตรสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2543 สาขาวิชาศิลปศาสตร์ในระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศรัทธา แซ่ชีว. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนานาฏศิลป์*. กรุงเทพฯ: เซนต์เออร์พับลิเคชัน.
- สมกุล ถาวรกิจ. (2543). *รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมหวัง เจริญชัยคุณาภรณ์. (2549). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริรัตน์ วิชาศิลป์. (2542, มกราคม-เมษายน). *การประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา*. วารสารการวัดผลการศึกษา. 20(60) : 33-34.
- สุรัช หวันแก้ว. (2548). *มหาวิทยาลัยท่ามกลางกระแสพาญที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ : สรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ราชธนบริบาล. (2541). *การศึกษากระบวนการการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). *รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 ประเด็น ระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ : การอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2546). ระบบการประกันคุณภาพ
การศึกษา ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:
พิมพ์ดี.
- สำเนาวัชรศิลป์. (2534). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อมรรัตน์ ทองโชติ. (2548, 18 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นิวัฒน์ วรสาร, ที่มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมรวิทย์ นาครทรรพ. (2543). บนเส้นทางคุณภาพ : รายงานการติดตามผลการประกันคุณภาพ
และรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- _____. (2543). รายงานเรื่อง คุณภาพและการประกันคุณภาพในวิถีทรรศน์การปฏิรูปอุดมศึกษา
ไทย. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- อัจฉรา วัฒนานรงค์. (2539). รายงานการวิจัยเรื่อง การควบคุมคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย
เอกชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาทิตย์ เสาธงใหญ่. (2545). งานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร
อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา และกรรมการนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อานุภาพ ธงภักดี. (2543). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบัน
ราชภัฏโดยกลุ่มบุคลากรภายในและกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. จัดสำเนา.
- อาภรณ์ ครองกิจการ. (2547). ความคิดเห็นของบุคลากรสายอาจารย์ที่มีต่อการดำเนินงานประกัน
คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร จามรมาน. (2543). การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ฟันนี้พับบลิชซิง.
- อรวัฒนา ชินพันธ์. (2548). การศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนระบบกลุ่มใหญ่
วิชาการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรวี จันทรียง. (2546). การนำเสนอรูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของผู้เรียนเพื่อการใช้
สื่อในการเรียนการสอน ในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (โสตทัศนศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- Abrahamowicz, Danial. (1998, May). "College Involvement, Perception and Satisfaction : A Study of Membership in Student Organization," *Journal of College Student Development*. 29(3) : 233 – 238.
- Anthrop, Pamela Sue. (1996, September). *Expectations and Satisfaction of Freshman In Higher Education*. Ed.D. Dissertation Abstract. Florida : University of Central Florida.
- Barlosky, S and Lawton, S. (1994). *Development Quality School : A Handbook*. Toronto : Inkwell Graphic.
- Cann, Sharon Lee. (1996, February). *Quantity and Quality of Library Collection for Selected Higher Education Curriculum*. Ed.D Dissertation Abstract. Georgia : Georgia State University.
- Carpino, Peter Charles. (1995, February). *Faculty Perceptions of Continuous Quality Improvement : A Study of Three Postsecondary Institutes*. Ph.D. Dissertation Abstract. Cincinnati : The Union Institute.
- Cronbach, J. Lee. (1984). *Essential of Psychology and Education*. New York : Mc-Graw Hill.
- Ellis, Roger. (1993). *Quality Assurance for University Teaching*. Great Britain : Guildford and Kings Lynn.
- Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. New York : Mc-Graw Hill.
- Likert, R.A. (1932, May). "Technique for the Measurement of Attitudes," *Arch Psychological*. 25(140) : 1-55.
- Mullen, Janet Ann. (1996, September). *An Examination of Quality Improvement Initiatives in Higher Education*. DPA. Dissertation Abstract. Arizona : Arizona State University.
- Teague, Gerald V. and Grites, Thomes J. "Faculty Contracts and Academic Advising," *Journal of College Student Personnel*. 21(1) : 40-44 ; January, 1980.
- Yamane, Taro. (1970). *Statistic ; An introduction analysis*. 2nd edition. Tokyo : John Wheatherhill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/๖๖/๒.

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ อาจารย์สุพร ตั้งสมรพงษ์ และ อาจารย์จำรวรรณ สกุลฤดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายนิวัฒน์ วรสาร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/43.3

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

 เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา
วัฒนานรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์รัชนีช์ บุญธิมา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของ
นิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นายนิวัฒน์ วรสาร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศร 0519.12/73/4

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา
วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายนิวัฒน์ วรสาร
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชศากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/7547

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/ ๗ 354

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา
วัฒนารงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ
จำนวน 70 คน คอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/๖๖๖

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรถพร โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ จำนวน 34 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเผยแพร่ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/7.3.74

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

 เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 ภาคปกติ จำนวน 65 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/7.3.75

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา
วัฒนามรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ
จำนวน 27 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/7326

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

 เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ จำนวน 61 คน คอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/ ๗ ๓๕๕

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา
วัฒนารงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ
จำนวน 38 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/7382

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขออนุมัติเพื่อการศึกษา

เรียน คณะบดีคณะสหเวชศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนารงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิ์สุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคปกติ จำนวน 6 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชษฐกุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/๖๕51

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา
วัฒนามรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ
จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๕๐

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขออนุมัติเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะพยาบาลศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรณ วัฒนาวรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ จำนวน 7 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศร 0519.12/๖3๔๑

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคปกติ จำนวน 9 คน คอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/๗.๓๔.๕

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ผลการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะแพทยศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรณพ โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 6 ภาคปกติ จำนวน 29 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเผยแพร่ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/ 2548

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิวัฒน์ วรสาร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์อรรถพร โพธิสุข เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 ภาคปกติ จำนวน 33 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2548 - มีนาคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิวัฒน์ วรสาร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ชื่อ – ชื่อสกุล รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ – ชื่อสกุล อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมวรพงษ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ – ชื่อสกุล อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ – ชื่อสกุล อาจารย์ ดร. ราชันย์ บุญธิมา
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
สังกัด สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ชื่อ – ชื่อสกุล นายพัฒนชัย ปัทมะเวณ
ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา
สังกัด ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม
ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาใน 2 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็น ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านนิสิต ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา

2. องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต จำแนกเป็น ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมของนิสิตที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

โปรดตอบข้อคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายนิวัฒน์ วรสาร

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และระบุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(เกรดเฉลี่ยสะสม)
ตามความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับตัวนิสิต

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

- ☐ ชั้นปีที่ 1
☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3
☐ ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

3. คณะที่ศึกษา

☐ คณะมนุษยศาสตร์	☐ คณะศึกษาศาสตร์
☐ คณะสังคมศาสตร์	☐ คณะศิลปกรรมศาสตร์
☐ คณะแพทยศาสตร์	☐ คณะทันตแพทยศาสตร์
☐ คณะพยาบาลศาสตร์	☐ คณะเภสัชศาสตร์
☐ คณะสหเวชศาสตร์	☐ คณะพลศึกษา
☐ คณะวิทยาศาสตร์	☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โปรดระบุเกรดเฉลี่ยสะสม _____

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และ
องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อคุณภาพการจัด

การศึกษาในด้านต่าง ๆ แต่ละข้อคำถามเพียงช่องเดียวเท่านั้น

ค่าน้ำหนักคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร					
1. คู่มือระเบียบการและหลักสูตรการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมีรายละเอียดทำให้ เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่กำลังศึกษา					
2. มีการชี้แจงรายละเอียดของหลักสูตรและ วิธีการเรียนการสอนให้นิสิตทราบ					
3. แผนการเรียนที่กำหนดให้นิสิตเรียนตลอด หลักสูตรมีความเหมาะสม					
4. หลักสูตรที่เปิดสอนพัฒนาให้นิสิตมีทักษะ ในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน					
5. หลักสูตรที่เปิดสอนพัฒนาให้นิสิตมีความรู้ ในด้านวิชาการเป็นอย่างดี					
6. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัย					
7. เนื้อหาของแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับ จำนวนหน่วยกิต					

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
8. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับคุณธรรมจริยธรรม					
9. การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคทฤษฎีมีความเหมาะสม					
10. การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม					
ด้านอาจารย์					
11. อาจารย์มีความรู้ความสามารถเหมาะสม กับรายวิชาที่สอน					
12. อาจารย์สอนตรงตามประมวลการสอน และ/หรือแผนการเรียนการสอน					
13. อาจารย์มีสัมพันธภาพที่ดีกับนิสิต					
14. อาจารย์เอาใจใส่ติดตามพฤติกรรม การเรียนของนิสิตอย่างต่อเนื่อง					
15. อาจารย์มีการพัฒนาความรู้ทันต่อ เหตุการณ์ปัจจุบัน					
16. อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความ คิดเห็นระหว่างการสอน					
17. อาจารย์ให้อุปกรณ์และสื่อการเรียน การสอนทันสมัย					
18. เมื่อนิสิตมีปัญหาการเรียนสามารถพบเพื่อ ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้สอนได้อย่าง สะดวก					
19. อาจารย์มีความรับผิดชอบต่อการสอน					
20. อาจารย์เข้าสอนตรงเวลา					
21. อาจารย์มีคุณวุฒิตรงตามสาขาที่สอน					
22. อาจารย์เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และ การประเมินผล					

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านกระบวนการเรียนการสอน					
23. มีการจัดทำประมวลการสอน/แผนการสอน					
24. อาจารย์จัดทำแผนการสอนได้อย่าง เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน					
25. อาจารย์เตรียมการสอนในรายวิชาที่สอนมา เป็นอย่างดี					
26. บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศที่ ส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิต					
27. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นิสิต มีส่วนร่วมทำให้นิสิตมีความกระตือรือร้น ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
28. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ ส่งเสริมให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
29. อาจารย์มีแนวทางการช่วยเหลือนิสิตที่มี ผลการเรียนอ่อนเช่น การให้คำอธิบายนอก เวลาเรียน การจัดชั่วโมงสอนเสริมเพื่อตอบ ข้อสงสัยในรายวิชาที่สอน เป็นต้น					
30. นิสิตสามารถแสดงความคิดเห็นต่อ กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา					
31. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ หลากหลาย					
32. จำนวนอาจารย์มีสัดส่วนเหมาะสมกับ จำนวนนิสิต					
33. การจัดตารางสอนมีความเหมาะสม					
34. อาจารย์สอนโดยเน้นความสนใจของผู้เรียน เป็นสำคัญ					

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
35. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริม ให้นิสิตฝึกการคิดอย่างเป็นระบบและมี เหตุผล					
36. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน ชั้นเรียนที่กระตุ้นความสนใจในการเรียน แก่นิสิต					
ด้านนิสิต					
37. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง					
38. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความขยันและ อดทน					
39. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์					
40. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อ การเรียน					
41. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อ สังคม					
42. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ต่อกลุ่มเพื่อน					
43. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้มีทักษะการทำงาน เป็นกลุ่ม					
44. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้เป็นคนมีคุณธรรม และจริยธรรม					
45. มีการติดตามผลการศึกษาของนิสิตเพื่อ แก้ไขข้อบกพร่องของนิสิต					
46. เมื่อมีการประชุมและสัมมนาทางวิชาการ นิสิตมีโอกาสเข้าร่วมรับฟังตามความสนใจ					
47. นิสิตมีโอกาสจัดแสดงผลงานทางวิชาการ ตามความถนัดของตนเอง					

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผล					
48. นิสิตได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลแต่ละรายวิชาจากอาจารย์					
49. วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต ในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม					
50. นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินผล การจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา					
51. นิสิตรับทราบผลการศึกษาศึกษาของตนเองได้ อย่างรวดเร็ว					
52. นิสิตได้รับการอธิบายเกี่ยวกับผลการศึกษ ของตนเอง อย่างเป็นระบบและเข้าใจง่าย					
53. เกณฑ์การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา					
54. มีการนำผลของการวัดและประเมินผลใน แต่ละครั้งมาใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) ให้แก่นิสิต					
55. การแจ้งผลการเรียนเป็นไปตามกำหนดการ					
ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา					
56. จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอกับ ความต้องการใช้บริการของนิสิต					
57. การจัดเวลาให้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อการศึกษาของนิสิตมีความเหมาะสม					
58. ห้องสมุดมีจำนวนหนังสือ วารสาร และ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ หลากหลาย ทันสมัย					
59. บรรยากาศของห้องสมุดส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลของนิสิต					
60. อุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียน การสอนให้กับนิสิตมีความทันสมัย					

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
61. มหาวิทยาลัยจัดให้มีสถานที่เพื่อ การพักผ่อนระหว่างการเรียนของนิสิตอย่าง เหมาะสม					
62. ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวน นิสิตทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย					
63. จำนวนห้องเรียนมีเพียงพอและเหมาะสม กับจำนวนนิสิตทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย					
64. มีศูนย์หนังสือจัดจำหน่ายหนังสือ สิ่งพิมพ์ ต่าง ๆ ที่ทันสมัย หลากหลาย และตรงตาม ความต้องการของนิสิต					
65. ที่นั่งอ่านหนังสือในหอสมุดมีจำนวน เพียงพอ					
66. ห้องประชุมสำหรับนิสิตในหอสมุดมี จำนวนเพียงพอ					
67. มีการให้บริการร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าและ วัสดุที่ใช้ในการเรียนตรงตามความต้องการ ของนิสิต					
68. มีการให้บริการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัยและ สืบค้นสะดวก					

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต					
69. มีการชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์แผนงาน ด้านกิจกรรมให้นิสิตได้รับทราบ					
70. นิสิตได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย					
71. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นตรงกับ ความสนใจของนิสิต					
72. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นส่งเสริมให้ นิสิตมีความรับผิดชอบต่อตนเอง					
73. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้ นิสิตเป็นผู้มีระเบียบวินัย					
74. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้ นิสิตมีความเป็นประชาธิปไตย					
75. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้ นิสิตรู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
76. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นปลูกฝังให้ นิสิตมีคุณธรรม และจริยธรรม					
77. นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการและ กิจกรรมพัฒนานิสิตที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น					
78. นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินกิจกรรม พัฒนานิสิต					
ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา					
79. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมจัดเวลาให้ นิสิตเข้าพบได้เหมาะสม					
80. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิต					
81. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม/ชมรมเข้าร่วม กิจกรรมที่ชมรมจัดอย่างสม่ำเสมอ					

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
82. เมื่อนิสิตมีปัญหาสามารถเข้าพบอาจารย์ที่ ปรึกษากิจกรรรม/ชมรมได้ทันทั่วทั้งที่					
83. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรรม/ชมรมปลูกฝัง คุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ นิสิต					
84. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรรม/ชมรมมีบุคลิกที่ น่าเชื่อถือ					
85. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรรม/ชมรมมีการให้ คำปรึกษาแนะนำ นิสิตอย่างสม่ำเสมอ					
86. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรรม/ชมรมเข้าใจ รูปแบบ วิธีการจัดกิจกรรม และเป้าหมาย ของกิจกรรม/ชมรมเป็นอย่างดี					
ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ					
87. มีการจัดกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำ การศึกษาต่อ					
88. มีการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ					
89. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับ สมัครงานอย่างทั่วถึง					
90. มีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงาน ทำให้นิสิต มีโอกาสเลือกสมัครงานที่ตนเองสนใจและ มีความถนัด					
91. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการประกอบ อาชีพอิสระแก่นิสิตที่สนใจ					
92. มีการบริการจัดหางานพิเศษให้นิสิตทำเพื่อ หารายได้ระหว่างเรียน					
93. มหาวิทยาลัยให้บริการช่วยเหลือใน การจัดหางานทำแก่นิสิต					
94. มีการให้นิสิตได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษา					

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมของนิสิตที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และองค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต

คำชี้แจง โปรดระบุข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมในแต่ละด้านต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน
ด้านหลักสูตร

ด้านอาจารย์

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ด้านนิสิต

ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. องค์ประกอบด้านกิจกรรมพัฒนานิสิต
ด้านกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนิสิต

ด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

ด้านการให้บริการแนะนำเกี่ยวกับอาชีพ

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9773

2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
	<u>ด้านหลักสูตร</u>		<u>ด้านกระบวนการเรียน</u>	44	5.692
1	5.112		<u>การสอน</u>	45	5.612
2	3.255	23	3.606	46	5.108
3	4.082	24	3.555	47	5.069
4	2.930	25	6.114		
5	4.490	26	4.459		<u>ด้านการวัดและ</u>
6	4.228	27	4.684		<u>ประเมินผล</u>
7	2.882	28	3.895	48	3.781
8	3.267	29	6.184	49	4.596
9	2.596	30	4.187	50	4.542
10	4.465	31	4.366	51	4.051
		32	3.464	52	4.737
	<u>ด้านอาจารย์</u>	33	4.638	53	7.546
11	4.992	34	3.456	54	7.797
12	3.563	35	5.980	55	5.196
13	2.420	36	3.883		
14	5.196				<u>ด้านปัจจัยเกื้อหนุน</u>
15	1.922		<u>ด้านนิสิต</u>		<u>การศึกษา</u>
16	2.825	37	3.720	56	5.284
17	3.482	38	3.138	57	3.900
18	2.218	39	4.543	58	4.297
19	5.303	40	3.843	59	3.548
20	3.693	41	4.924	60	6.339
21	3.720	42	5.563	61	5.908
22	3.982	43	3.552	62	3.041

2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
	<u>ด้านปัจจัยเกื้อหนุน</u>	73	5.138	85	5.812
	<u>การศึกษา (ต่อ)</u>	74	4.382	86	6.419
63	3.168	75	4.629		
64	6.715	76	5.578		<u>ด้านการให้บริการ</u>
65	5.991	77	4.411		<u>แนะนำเกี่ยวกับอาชีพ</u>
66	4.756	78	5.138	87	5.555
67	3.962			88	6.275
68	4.082		<u>ด้านระบบอาจารย์ที่</u>	89	5.482
			<u>ปรึกษา</u>	90	7.304
	<u>ด้านกิจกรรมส่งเสริม</u>	79	4.587	91	5.122
	<u>พัฒนาการของนิสิต</u>	80	5.963	92	4.179
69	4.382	81	6.369	93	1.867
70	5.879	82	5.416	94	4.722
71	5.793	83	6.218		
72	4.818	84	4.980		

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายนิวัฒน์ วรสาร
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 12 พฤษภาคม 2523
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 166 หมู่ที่ 4 บ้านส้มป่อย ตำบลสระพังทอง อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	วัดปทุมวนาราม เลขที่ 969 ถนนพระราม 1 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2535	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านส้มป่อย ตำบลสระพังทอง อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2542	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเขาวงพิทยาคาร อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2546	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ฟิสิกส์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ